

தீபம் - 16 கூடர் - 04

இந்து ஓலி

HINDU OLI

அகில லெங்கை இந்து மாமன்றக் காலாண்டிதழ்

Quarterly of All Ceylon Hindu Congress

தந்தன வருடம் ஆடி - புரட்டாதி வளரியிடு
July - September 2012

நல்லூர்க் கர்த்தன்
மகோர்சவ சிறப்பிதழி

**தசவுப்பெரியார் அமரர் டி. நமச்வாயம் அவர்களின் நூற்றாண்டு ஜனன தன நிகழ்வுகளும்
இந்துஸ்ரீ சுறப்பு வெளியீடும் 23.06.2012**

← மொன்ற சிறப்பு உறுப்பினர் பேராச்சியர்
சி. பத்மநாதன் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றனர்.

சிறப்பு விழுந்தினர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்கள் உரையாற்றுவதையும்
மேடையில் (இ: வ) பொதுச் செயலாளர் கந்தவா நீலகண்டன், ஜனாதிபதி
சட்டத்துறை கனக ஈளவுறுப்பு, வரலாற்று ஆய்வாளர்
என். கே. எஸ் திருச்செல்வம்,
மாமன்றத்தலைவர் மனித நோய மாமனி னி. கமிளாசலின்வா
ஆசிரியர் அமர்ந்திருப்பதை காணலாம். →

இந்து ஒளி சிறப்பிதழை இந்து சமய கலைஞர் அலுவல்கள் தினைக்கள் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்களிடமிருந்து
திருமதி வனஜா தவபோகராஜா அவர்களும், ஜனாதிபதி சட்டத்துறை கே. கனக ஈளவுறுப்பு அவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளும் காட்சி.

நிகழ்வுக்கு வருகை தந்திருந்தவர்களுள்
ஒரு பகுதியினர்

இரும்பானை சுக்தி இல்லப் பிள்ளைகள்
பஞ்சபுராணம் ஒதும் காட்சி.

பஞ்சபுராணங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

நின்றுனுஞ் சமனும் இருந்துனுஞ்தேரு
நெறியலாதனபுறங்குற
வென்று நஞ்கன்னும் பரிசின ரொருபால்
மெல்லிய லோடு முடனாகித்
துன்று மொன் பவ்வமவ்வலுஞ் குழ்ந்து
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
குன்று மொன்கானஸ் வாசம் வந்துவஷங்
கோணமாமலை அமர்ந்தாரே

திருவாசகம்

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொனியாகி
யுணாகி யுமிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாக்
கோணாகி யானைதென் நவரவராக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்ந்துவனே.

திருவிசைப்பா

உருக்கி என் உள்ளத்துள்ளே
ஊறவந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப்பு) அருஞும் தில்லைச்
செல்வன் பாற் செல்லும் செல்லிற்
அருக்கரை அன்ளால் வாய்
கள்ளாரை அவியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணாக் கண்வாப்
பேசா(து) அப்பேப்க ளோடே.

திருப்பல்லாண்டு

மின்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடி குடி
ஈசந்காட் செய்யின் குழாம்புகுஞ்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அன விஸ்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள்
என்றே பல்லாண்டு சுறுதுமே.

திருப்புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க(ப்)
பூதபாரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகவித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைகொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்து ஒளி

தீபம் - 16

கடர் - 04

நந்தன வருடம் ஆழத் திங்கள் 32^{ஆம்} நாள்

16.08.2012

வேலுண்டு விழவந்திக்க

வழாற்றுப் புகழும், திருவகுந்தபொலிகம், அழகுச் செழிப்பும்,
தூய்மை உணர்வும், ஆண்மீகச் சூழலும், கந்தபுராவும் காலசார
மேன்மையும் கொண்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டும் ஏழுந்தகூனி
யிருக்கும் முப்பெரும் திருத்தலங்களுள் ஒன்றாக சிறப்புப் பெற்ற
நல்லையைப்பதி கந்தவின் மகோற்சவ பெருவிழாக்காலம் இது.

'நல்லையைாக் செல்வ நகரிடைத் தொங்கலைபோர் போற்றத்
துவங்குவேலவுனே' என நல்லைக் கந்தவின் பெருமையை
அடியார் ஒருவர் போற்றுகின்றார்.

சாந்தவர்க்குச் சாகாவரும் கொடுக்கும் நல்லூரை வீழ்ந்து
ஏழுந்து கும்பிழுவாய் விவரந்து எனக் கவுரி எம்மையெல்லாம்
சுவரி அகைழுக்கிறார் சிவயோக சுவாமிகள்.

குஞ்சாத அழகுடன் தீக்குப்பவன் மருகன். அழகு எங்கு
உள்ளதோ அங்கு ஒழுங்கும் இருக்கும். அழகே செம்மை, அழகே
நன்மை. சத்தியம், சிவம் சுந்தரம் என்ற தத்துவ உண்மையை
உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகியவை விளக்கி நிற்கிறது.

இருபத்தைந்து நாட்கள் நடைபெறுகின்ற மகோற்சவத்தில்
தேர்த்திருவிழுவின் போதே ஆறுமுகப் பெருமான் கஜவல்லி,
மகாவல்லி சமேதராக எழுந்தருளி வீதி உலாவந்து அடியார்க்கு
அருள்பிரிக்கிறார். 'நாம் இருக்கப்படயமேன்' என அபயமளிக்க வீதி
உலா வருபவர் நல்லைக் கந்தன்.

இந்த வேவளையில் நாட்டின் நாலூபழுமும் வாழும் இந்துப்
பெருமக்கள் தங்கள் என்னாம்களை, குறைகளை, வேதனை
களை, கவலைகளை சோதனைகளை கவுற நல்லூரானை
நாடவருவார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நடந்த சோதனைகளின்
வடிக்கள் அவை. நடந்தவை போதாதென்று மேலும் சோதனை
களை காலூறும் போதும், முரண்பாடுகளை அனுபவிக்கும் போதும்
வேலுண்டு வினை நீக்க என சிரசின்மேல் கைவைத்து நாதை
இல்லை நமக்கு 'உன்னைத் தவிரி' எனவேண்டுவதே வேலை
யானது. சிலை உடைப்பு, ஆக்கிரமிப்புக்கள், தாக்குத்தகள்,
கடத்தல்கள் என புண்படும் செயல்களால் எம்மக்கள் நொந்து
போனார்கள்.

இவ்வாறான வேவளைகளில் அகில இலங்கை ஒன்து
மாமன்றம் கண்டனம் தெரிவிப்பதை எப்போதும் நிறுத்திய
தீல்லை. உடனுக்குடன் துறித நடவடிக்கைகளை எடுத்து
இந்துமக்களின் துண்டங்களில் பங்காளியாக இருந்து பல்வேறு
வழிவகைகளில் துணை நீஞ்றுவருகின்றது.

மாமன்றம் தனது சேவையில் இந்து மக்களின் நல்
வாழ்வுக்காகவும், துயர் துடைக்கவும் சமய, கல்வி, மனித நேய,
ஆண்மீக பணிகளுடாக சேவைகளையும் ஆற்றி வருகிறது.

'வேலுண்டு வினை நீக்க' என்பதை மாமன்றம் முழுமையாக
நம்பிக்கிறது.

நல்லூரானின் மகோற்சவத்தைத் தொடர்ந்து செல்வச் சங்கதீ
ஆலய திருவிழாக்கள் ஆரம்பமாகும். இங்கும் மஹோற்சவ
காலங்களில் ஏராளமான பக்தர்கள் கூடுவார்கள். தனித்துவ
வழிபாட்டு மரபுகள் கொண்ட இத்திருத்தலைத்தில் உள்ள முருகனும்
அடியார்கள் வேண்டுவதை வழங்கும் குணம் கொண்டவர்.
இயற்கை வழிபாட்டின் முறையை யின்பற்றும் சந்தியான்
அடியார்களும் 'வேலுண்டு வினை நீக்க' என முழுமையாக
நம்புவார்கள்.

மருகன் அடியார்களின் 'வினை நீக்க' விரைவில்
ஆறுதல்தா 'ஆறுமுகா' வா என கவுரி அகைழுப்பு மயிலேறும்
முருகனுக்கு கேட்கும் என நம்புவோம்.

இந்துச் சூடில்...

- பஞ்சமுரைங்கள் 01
- குமரக்கடவுள் 03
- நல்லூர் மந்திரியனை 04
- நல்லை கந்தன் ஆஸய பிரம்பரையினரும் 06
- யாழ் தந்த சித்தர்கள் 08
- கலியகராத குருவடிவிலே திருவெநுள் பாலித்து 10
- தொல்பொருள் ஆய்வுநோக்கில் இலங்கையில்..... 12
- வழும் தழும் வழவேண் நல்லை கந்தன் 13
- சங்கமன் கண்டு பண்டைய வர்ணாறு 15
- செல்வச்சுநிதியின் வருடாந்த மகோற்சவம் 18
- செல்வச்சுநிதி முருகன் பெயரில் திருஊஞ்சல் 21
- ஆறுமுகநாவள் ஒரு பல்துறை ஆசிரியர் 22
- கைவத் தமிழ்த் திருமகன் பாஞ்சை ஆறுமுகநாவள் 24
- ஆஸய வழிபாடு 25
- கைவெந்திப்பாநாலில் சீர்திருத்தங்கள் 26
- சிவபோக சுவாமிகள் 28
- பலரை வளர்த்துக்கூடுத்த தாயினும் ... 31
- மட்களப்பு படுவாண்கரை சிராமங்களில் 33
- சிவநூற்றிச் சிந்தையர் அரூத்தந்தை அவள்தேயர் 37
- இருத்தமானை மாணவர் விடுதி நன்கொடைகள் 41
- மாமன்றத்திலிருந்து 42

அந்து சூடி

நந்தன வருடம்
ஐப்பசி - மார்கழி

ISSN : 2012-9645

வாழ்த்து

பாவராடு விண்ணதூம் வாழப் பாவங்கள் தொகைந்து விழப் போவராடு புன்கமை நீங்கிப் பாரினில் நாமெல்லோமும் சீராடு சிறப்புப் பெற்றுச் சரிநிகர் சமமாய்வாழப் பூரணன் தாழ்கள் பற்றிப் பிரார்த்தனை செய்வம் நானும்

நந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் நந்தன வருடம் ஆடி - புரட்டாதி இதழ் 16.08.2012

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் அ. சன்னமுகதூராஸ் கவுராந்தி சௌவானு ஆறு. திருமுருகன் சிவசீதி ய. பாலகைவாசநாத சர்மா திரு. குந்தையா நீலகண்டன் திரு. த. மீனாகரன்

தூர பிரதியின் விலை ரூபா 50.00 வருடாந்தச் சந்தா (உள்ளாடு) ரூபா 200.00 [தபாற் செலவுதனி] வருடாந்தச் சந்தா (வெளிநாடு) US டெலர் 10

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A.C. H. C. கட்டும்
91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்த்தினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2, இலங்கை.

இலங்கையத்தாம் : <http://www.hinducongress.lk>
மின்னாஞ்சல் : hinducongress@gmail.com
தொலைபேசி எண் : 0112434990, தொலைநகல் : 0112344720

இந்து ஒளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI

Issue of
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
AADI _ PURADDATHY- 16.08.2012

Editorial Board :

Prof. A. Shanmugadas
Dr. Aru. Thirumurugan
Sivasri M. Balakailasanatha Sarma
Mr. Kandiah Neelakandan
Mr. D. Manoharan

Price : Rs. 50.00
Annual Subscription (Inland) Rs. 200.00
(Postage Exclusive)
Annual Subscription (Foreign) U. S. \$ 10
(Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS

A.C.H.C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha
Colombo - 2, Sri Lanka.

Website : <http://www.hinducongress.lk>
E-Mail : hinducongress@gmail.com

Telephone No.: 011 2434990, Fax No.: 011 2344720

Next Issue :
AIPASI _ MARKAZHI

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

சூரிய கடவுள்

செய்தி வீரர் அ. சண்முகதாஸ்

தலைவர் தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பண்டைத் தமிழ் வணங்கிய கடவுள் குமரன், அவன் அழகன் என்றதனாலே முருகன் எனவும் போற்றப்பட்டான். பழந்தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகனைக் குமரன் என்று அழைத்ததன் பின்னனியாது? குமரன் என்னும் இச்சொல் வடசொல்லாகிய 'குமார்' என்பதிலிருந்து வந்தது எனப் பலர் கூறிவரும் வழக்கம் உண்டு. 'குமார்' என்னுஞ் சொல்லிலிருந்து வந்த தென்றால் 'குமாரன்' என்றே நாம் வழங்கிவந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் எமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய இலக்கியச் சான்றுகளிலே குமாரன் என்னும் சொல்லாட்சியை நாம் காண முடியாதுள்ளது. இதற்கு மாறாக திருமுருகாற்றுப்படைக்கு எழுதப்பட்ட பழைய உரையிலே,

“குரைவுவளை மறுகூருக் கணக்காயகார் யகனார்
நக்கீரனார் பாதை திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மறுகூரு
ஆசிரியர் பாரத்து வாசி நச்சியார்க்கீரியர்
வச்தவுறை முற்றிற்று”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இங்கே குமாவேள் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங்கப் பாடல்களைப் பாடிய பல புலவர்களுடைய பெயர்களிலே 'குமரன்' என்னுஞ் சொல் சேர்த்து வருவதைக் காண முடிகின்றது. அப்படியான பெயர்கள் வருமாறு:

1. வேஷ்பற்றார்க் குமரனார். இவர் பாடிய பாடல்கள் அகநானாறு 157; புறநானாறு 317.
2. உறையூர் சல்லியன் குமரனார். அகம் 44 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
3. செல்லியன் குமரனார். நற்றினை 141 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
4. எழூட்பன்றி நாகன் குமரனார். அகம் 138,240 ஆம் பாடல்களைப் பாடியவர்.
5. சூற்றன் குமரனார் நற். 244 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
6. மருங்கூர்ப்பட்டுள்ளத்து சேந்தன் குமரனார் நற் 289 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

இவ்வாறு பழந்தமிழ்ப் பெயராக நிலவிய 'குமரன்' வடமொழிச் சொல் எனக் கொள்வது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இப்பெயரின் பின்னனிர் வரலாறு இன்னும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாயுள்ளது.

பண்ணையை தமிழகத்திலே குமரி என்றொரு மலையும் இப்பெயர் கொண்ட ஆறும் இருந்தன. புறநானாறு என்னும் சங்கப்பாடல் தொகுதியிலே,

“ஏதொன்று உருவெறு குமரியின் ஏற்கும்” (6)

“ஏதன்குமரி வடப்பறுவகல்” (17)

“குமரியம் வெருங்குறை” (67)

என்று குமரி என்னுஞ் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்துக்கு உரை கூறியவர்கள் 'குமரி ஆறு' எனவே குறிப்பிட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களிலே குமரிக்கோடு என்னுஞ் தொடர் இடம்பெறுகின்றது. இங்கு குமரி என்னுஞ்சொல் மலையைக் குறிக்கின்றது. பண்ணைக்காலத்தில் தமிழகத்திலே இருந்த குமரி மலையும் அம்மலையினின்று ஒடிய குமரி ஆறும் சிலப்பதிகார காலத்திலே கடலுக்குள்ளே அமிழ்ந்துவிட்டன என்னுஞ் செய்தி “குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” (சிலம்பு XI : 20) என்னும் பாடல்திடுமல் பெறப்படுகின்றது.

முருகனைப் பழந்தமிழர் மலைத்தெய்வமாக வணங்கினர். குமரிமலையிலே வீற்றிருந்தவனைக் குமரன் என்று பழந்தமிழர் போற்றியது வியப்பில்லை. திருமுருகாற்றுப்படை பாடப்பட்ட காலத்திலே குமரிமலை கடவினுள் அமிழ்ந்து போயிருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் நக்கீர் முருகனுடைய படை விடுகளுள் ஒன்றாக அதனையும் குறிப்பிட்டிருப்பார்.

குமரிமலையும் ஆறும் இருந்த பாந்த நிலப்பரப்பினைக் குமரிக் கண்டம் எனப் பிற்கால ஆய்வாளர் கொள்ளுவதிலே ஒரு பொருத்தப்பாடு இருப்பதும் தென்படுகின்றது. அம்மலையும் ஆறும் கடலுக்குள் அமிழ, அக்கண்டமே உடைந்து துண்டுகளாகி யிருக்கலாம். இக்குமரி என்னுஞ் சொல் பண்ணையை தீராவிடர் கஞ்சன் கிழக்கு நோக்கிப் போயிருக்கலாம் என்னும் எடுகோளுக்குச் சான்றாக யப்பானில் பண்ணையை காலத்தில் குமரி என்னும் பெயருடைய மலை இருந்தமையைக் காட்டலாம். “தமிழர் யப்பானியர் வழிபாட்டு நடைமுறைகள்” (பரமேஸ்வரம் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் ஆலய மகாகும்பாபிஷேக மலர் யாழ் பல்கலைக்கழகம், 1991) என்னுஞ் கட்டுரையிலே மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பின்வரும் யப்பானியப் பாடலை மேற்கொள்ளக் கூடியுள்ளார்.

குமரி சுபுரு

பூசை கொவிகாசிக்

ஷ வொச்சிறு வநா

ஷ குமரி யம் வநா

ஷாரை கருசி யமா

அகங்கு உ-யை

முகை அச்சுங் தகுசை

ஒனிர் வொச்சிறு

உயர் குமரி யகை

காணின் வியப்பாகுசை

யப்பானியருடைய மலை வழிபாட்டைத் தமிழருடைய மலை வழிபாட்டுடன் ஒப்பிடுமிடத்து இப்பாடலை மனோன்மணி மேற்கொள்ளக் காட்டியுள்ளார்.

எனவே தமிழ் முருகன் குமரன் எனப் பெயர்பெற்றதன் பின்னனிர் ஒரு பெரிய வரலாற்றுப் பெருமையுடையது. குமரிக்கண்டம் பற்றிய ஆய்வு இவ்வரலாற்றினை எதிர்காலத்திலே தெளிவுறுத்தும்.

நன்றி - நல்கலைக்குமரன் மலர் 1993

நல்லூர் மந்திரியனன்

கலாந்தி க. குண்டூராசா (செங்கைழழியான்)

நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற் றினை எடுத்தியம்பும் கட்டிடங்களிலும் கட்டிட எச்சங்களிலும் ஆரம்பக் கட்ட மைப்பில் மாற்றங்களுடன் காணப்படும் நல்லூர் கந்தகவாமி கோயில், சட்டநாதர் சிவன் கோயில், வெயிலுக்கந்த பிள்ளையார் கோயில், கயிலாசநாதர் கோயில் வீரமா காளியம்மன் கோயில் கைவாசப்பிள்ளையார் கோயில் பூதாயர் கோயில் என்பனவும் ஆரம்பக் கட்டமைப்பில் அதிக மாற்றங்களின்றித் தொல்லியற் சின்னங்களாகக் காணப்படும் மந்திரிமலை, யமுனை ஏரி, பூதந்தமிப் பவளைவு முத்திரை மண்டபம் என்பனவும் மிக முக்கியமானவை. புராதன அரண்மனை அமைந்திருந்த சங்கிலித் தோப்பினை ஊடுருவிப் பருத்தித்துறை வீதி அமைக்கப்பட்டதும் மேற்குறித்த கட்டமைப்புகள் ஒருங்கே கொண்டமைந்திருந்த அரண்மனை வளாகம் இரண்டாகத் துணிழுக்கப்பட்டது. அதனால் பருத்தித்துறை வீதியின் மேற்குக்கரையில் சட்டநாதர் சிவன் கோயிலிற்குத் தெற்காக நல்லூர் மந்திரிமலை அமைந்து விளங்குகின்றது.

கி.பி.1478 ஆம் ஆண்டு சிங்கைப் பராராச்சேகரன் என்பான் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மன்னானாகினான். கப்பமல்குமரயாவினால் அழிவுற்ற கோயில்கள் கட்டிடங்கள் என்பனவற்றினை இவன் புனருத்தாரணம் செய்தான். பல புதிய கட்டிடங்கள் அமைத்து நல்லூரை மேலும் சிறப்புமிக்க நகராக்கினான். அவன் காலத்திலேயே இந்த மந்திரிமலை அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பராராச்சேகரின் பின்னால் தனது மூத்த சகோதரர்களைக் கொண்றமித்து மன்னாகிய சங்கிலி செகாராச்சேகரன் 1517 இல் யாழ்ப்பாண அரசின் அரியணையில் அமர்ந்து கொண்டான். தனது தமையனாராகிய பரநிருபசிங்கனைத் தனது பேச்சாலும் பலத்தாலும் அடக்கித் தனக்கு மந்திரியாக்கிக் கொண்டான். மந்திரியாகிய பாநிருபசிங்கள் வசித்த மாளிகைதான் இந்த மந்திரிமலையாகும்.

இன்று காட்சி தருகின்ற மந்திரி மனைக் கட்டிடம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்த ஒல்லாந்தர் கால முன் முகப்பினையும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் பிரதான கட்டிடத்தையும் கொண்டமைந்துள்ளது. பிரதான கட்டிடம் கல்வினாலும் கைதையினாலும் கதேச கட்டமைப்பில் அமைக்கப்பட்டது.

முன்முகப்பு ஒல்லாந்த மண்டபத்தினை நீக்கிலிட்டு நோக்கில் பழைய கட்டிடத்தின் முகப்பினைக் காணலாம். கற்றூண்களின் மீது மரச் சிற்பப் பொதிகை வேலைப்பாட்டின் மேல் இரண்டு யானைத் தந்தங்கள் பொருத்தியது போன்ற குழிவு வளைவிலான இரு மரச்சட்டங்கள் கூரை முகட்டினைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

இதுதான் பழைய மந்திரி மனையின் முகப்புத் தோற்றம். இம்முகப்பு வாயிலில் உள்ள படியில் கால் பதித்து முன் விறாந்தையில் ஏறுவோம். வாயிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும் அரைச் சுவரோடான இரு கல்லிருக்கைகள் காணப்படுகின்றன. மாளிகையில் வசித்த பிரமுகராச் சந்திக்க வருவோர் அமர்ந்து காத்திருக்கும் இருக்கைகள் அவை. முன் விறாந்தையைக் கடந்ததும் அகன்ற உயர்ந்த வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய வீட்டுக் கதவு காணப்படும். அதனைக் கடக்கில் நாம் பெரியதொரு மண்டபத்திற்குள் நுழையலாம். மிக உயர்ந்த கூரை காற்றோட்டமான விசாலமான மண்டபம். மேற்குப் பக்கத்தில் இரண்டு அறைகள். அவற்றின் கதவுகள் இம்மண்டபத்தில் உள்ளன. மண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில் பெரியதொரு அறை. அதன்மீது மாடி அறை ஒன்று. மாடி அறைக்கு ஏறும் மரப்படிகள் அங்குள்ளன.

மந்திரிமலையின் படக்குப் பக்கத்தில் பழைய காலக்கிணறு ஒன்று ஸ்ளது. அதன் அரைப் பகுதி கட்டிடத்திற்குள்ளும் அரைப் பகுதி கட்டிடத் திற்கு வெளியிலும் அமைந் துள்ளன. கட்டிடத்திற் குள்ளமைந்த பகுதி நவீன குளியலறைத் தோற்றத்தினைத் தருகின்றது. இக்கிணற்றிற்கும் பகரவடிவ யமுனாளரிக்கும் நிலத்தடியில் ஒரு கரங்கம் இருப்பதான ஜீதீகம் உள்ளது. மன்னன் சிங்கைப் பராராச்சேகரன் யமுனா நதியின் நீரை ஏரியில் பெய்து பகரவளியை அமைத்த போது மந்திரி மனையின் கிணற்றிலும் அப்புறை நீர்க்கலக்க குத்திர மார்க்கம் செய்ததாக ஜீதீகம். மந்திரி மனையின் பிற்பக்கத்தில் உடைந்த சிதைந்த கவர்கள் காணப்படுகின்றன. கட்டிடத்தின் தென் மேற்குப் பக்கத்தில் நிலவைறை ஒன்று காணப்படுகிறது. அது இன்று சிதைந்து வாயில் மூடிக் காணப்படுகின்றது. 1967 ஆம் ஆண்டு அந்த நிலவைறையினுள் இறங்க எனக்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

ஒன்றன் கீழொன்றாக முன்று அறைகள் அங்குள்ளன. அவற்றினுள் இறங்குவதற்கு படிகள் உள்ளன. உண்மையில் அவை மந்திரியின் பொக்கில் அறைகளாக இருக்க வேண்டும். அல்லது பாதுகாப்புத் தேடிப் பகுவங்கும் குழிகளாக இருக்க வேண்டும். இந்த அறைக்குள் இறங்கினால் அதனுள் காணப்படும் நிலச்சுரங்கம் எங்களை மன்னனின் அரண்மனைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற

கதையும் அவ்வாறன்று யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற கதையும் கட்டுக் கதைகளாம்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மந்திரி மனையின் முன் முகப்பு ஒல்லாந்தக் கட்டிடப் பாணியில் புதிதாக அமைக்கப் பட்டது. பின்னர் ஒல்லாந் தரால் இந்த மந்திரிமனையும் சங்கிலித்தோப்பும் ஏலத்தில் விடப்பட்டதாகவும் அவற்றினை யாழ்ப்பாணப் பிரமுகர்கள் சிலரும் கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் சிலரும் வாங்கியதாகவும் தெரியவருகின்றது. யமுனா ஏரிப் பகுதியை வண்ணென சிவன் கோயிலாரும் மந்திரி மனைப்பகுதியை சீனிவாசகம் தும்பையாபிள்ளை என்பவரும் வாங்கிக் கொண்டனர். தொல்லியற் சின்னங்களுள்ளவை அரசிற்கே சொந்தமானவை என்பதும் அவற்றில் எவரும் உரிமை பாராட்ட முடியாதென்பதும் நடைமுறைச் சட்டங்களாகும். 1860 ஆம் ஆண்டு மந்திரி மனைப்பகுதி சீனிவாசகம்பிள்ளை தம்பையாபிள்ளையின்

பொறுப்பிலிருந்தது. 1868இல் சீனிவாசகம்பிள்ளை தம்பையாபிள்ளை மரணமடைந்ததும் அவரது மனையில் சின்னாச் சிப்பிள்ளை அவருக்கு ஒரு சமாதி அமைத்தார். அச்சமாதி இன்றைய திவ்விய ஜீவன் சங்கக்கட்டிடத்திற்கு கிழக்கில் உள்ளது. இச்சமாதி வளவிலேயே திவ்வியஜீவன சங்கக்கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. சின்னாச் சிப்பிள்ளை இறந்ததும் இவ்விடத்திலேயே முன்னைய சமாதிக்கு அருகில் அவருக்கும் சமாதி அமைக்கப்பட்டது. இவர்களது மறைவின் பின்னர் மந்திரி மனையின் முன் கோபுரத்தில் கருங்கல்லில் “ஸ்ரீமத் அம்பலவாணி சீனிவாசக தம்பையாபிள்ளை தீரி ஓலக்க வாயில்” என்று பொறிக்கப்பட்டது. அத்துடன் த.சிவப்பிரகாசபிள்ளை கட்டிடம் என்று தழிலும் சிவப்பிரகாசபிள்ளையால் 1890ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதென ஆங்கிலத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான வரலாற்றினைக் கொண்ட மந்திரிமனை இன்று பாழுடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. 1995 இன் பின்னர் சிதில் நிலையில் கூடை ஒடுகள் களவாடப்பட்டு மரங்கள் கழிந்தப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. முகப்பு மண்டபத்தில் ஆரசு மரங்கள் வேறுன்றி கட்டிடம் பின்தும் காணப்பட்டது. அவ்வேளை நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலாளராக விளங்கிய நான் நல்லூர் வரலாற்றுக் கழகம் ஒன்றினை அமைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.ஆனந்தசங்கரி அவர்கள் வழங்கிய ஜீந்து இல்ச்சம் ரூபா அரசு நிதியினைக் கொண்டு புனரூத்தாரணம் செய்தோம் என்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2004

ஷளையாடி ஏனையோட்ட வா!

தாட்சாயணி.

ஏழிலான மயில்மீது எழும் மன்னவா! - மணி
இசையோடு மனதுக்குள் தேன் வார்த்தவா!
விழிந்தில் உனக்கென்று சரம் கோர்க்கவா? - நீ
விளையாடும் 'பொம்மைகள்' நாம் அல்லவா?
பொழிலெங்கும் மணம் வீசும் மஸர்குடவா! - நீ
'பொயில்லை' எனச்சொல்லி அருள் சேர்த்து வா!
தெளிவொன்றை மனதுக்குள் உருவேற்றவா! - உன்
திருத்தோற்றம் எடுத்திங்கு நிஜமாகி வா !

உயிருக்குள் நீ வந்து தெழுப்புடுவாய்! - மன
உளைச்சல்கள் தனை ஒட்டி வலி மாற்றுவாய்!
கயிற்றுக்கு மேல்தானே வாழ்வோடுது! - எனைக்
கவிழ்க்காமல் நீ என்றும் துணை ஆகுவாய்!
துயாத்துள் விதி தள்ளி விளையாடுது! - அந்த
விளையாட்டில் உள் வேலின் 'திறன்' காட்டவா!
மயக்கங்கள் தினம் வந்து பந்தாடுமோ? - எனும்
பயம் தோன்றும் போதெல்லாம் நீகூடவா!

குருவாகித் தந்தைக்கு உபதேசித்தவா! - இளங்
குமரனாய் இரு மாதர் துணை ஏற்றவா!
நெருப்புக்குள் கருவாகி உருவானவா! - என்
நெஞ்சுக்கக்குள் கருவாகி உருவானவா! - என்
அருளாட்சி உள் கோவில் தினம் கண்டது! - உன்
'வேல் சாட்சி' என நானும் மனம் கொண்டது!
திருப்பங்கள் எவை தந்து தீர்வாகுவாய்? - என்று
கழுப்பங்கள் தீர்க்கின்ற மருந்தாகுவாய்...?

மணியோசை 'ஓம்' என்று ஒவிக்கின்றது! - உன்
மணங்கை அதில் வந்து தெறிக்கின்றது!
துணியோடு என் கால்கள் நடக்கின்றது! - அந்தத்
துணியை உன் வேல் தானே கொடுக்கின்றது!
பணியோடு உணப்பாடின் துயரோடுமே! - உன்
திருநோக்கில் பிணியெல்லாம் பொடியாகுமே!
தனியாத அருளோடு மயிலேறிவா! - நம்
மனதேறி, விளையாடி வினையோட்ட வா!

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2004

நல்லைக் கந்தன்

ஆயை பரம்பரையினரும் அவர் தம் நிர்வாகங்களும்

பக்கமைப்புவர் அயர்க் கி. சி. குரூத்திகை

எழுத் திருநாட்டுலே நல்லூர் என்று இயம்பியதும் எல்லோரும் இணையில்லாத கந்தகவாமி கோயிலையே நினைப்பார். நல்லூர் என்றதும் தமிழ் கூறும் நல்லுவலகத்திலாயினும் வேறெங்காயினும் எல்லோரும் ஈழந்லூராரேயே கருதுவார். தமிழ்நாட்டுலே ஆதித்த திருவெண்ணெனும் நல்லூர் சக்கரவர்த்தி நல்லூர் என்றிவ்வாறு அடைமொழிகள் பெற்ற நல்லூர்கள் பலவுள்ளன. அடைமொழிகள் எதுவுமின்றி நின்று நிலவியழங்கும் நல்லூர் எங்கள் நல்லூரே.

எங்கள் நல்லூர் எங்கள் தமிழரசர்களின் இராசதானி, ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்னும் பெயரில் இடபக்கொடியுயர்த்தி இராமேஸ்வரத்தை உள்ளிட்ட பூமியிலும் செங்கோல் செலுத்திய வர்கள் எங்கள் செந்தமிழ் வேந்தர்கள். இங்கிலாந்திலே ரியூட்டர் வம்சத்து மன்னர் அங்கே நிலையான ஓர் அரசை நிறுவிக் கொள்வதன் முன் இங்கே பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழரக்கிளியிடம்.

மத்தியகாலம் என்னும் 'மெடவல்ஸ்டா' மாண்புடன் நிலவிய காலத்தில் கலைப் பெருக்கத்தோடு எங்கள் நல்லூர் இவங்கையில் பல பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கி நடுநாயகமாக விளங்கியதைப் பிற்நாட்டு யாத்திரிகர்கள் அருமையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

நல்லூரை மையமாகக் கொண்டு அரசாட்சி புரிந்த வேந்தர்களின் மேலாக, நல்லூரில் அருளாட்சி புரிந்தவன் கந்தன். கந்தனைப்பற்றிப் பாடியருளிய அருணகிரிநாதர் எங்கள் கந்தனையும், பக்தியும், அடிமையும் பாலிக்கப் பாடியுள்ளார். நல்லூரும் நாற்றிசைக் கோயில்களும் என்னும் தலைப்பிலேயே விரைவில் ஒரு நூல் வெளிவரவிருக்கிறது. நல்லூர்க்கந்தன் திருவினையாட்டயரும் பிரதேசத்திலே நாற்றிசைக் கோயில்களும் காலம் அரண்களாக அமைந்துள்ளன.

கிழக்கில் வெளிலுக்கந்த பிள்ளையார், தெற்கில் கைலாசநாதர், மேற்கில் வீரமகாகாளி, வடக்கில் சட்டநாதர் அருள் புரிகின்றார்கள். நல்லூர்க் கந்தனாலயம் முன்னர் இன்றைய கல்வித் தினைக்களத் தருகில் இருந்தது.

இரு காலத்தில் இவங்கைக் கரை நாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆண்டபறங்கியர் என்னும் போர்த்துக்கேயர் இங்கே 1621-1638 வரை தங்கள் அதிகாரத்தையும் அத்துமீறிச் செய்த அட்டுழியங்களையும், அழிவுகளையும் காண்பித்தார்கள். அந்த அடாத்தான செயல் களில் பழைய நல்லூர் ஆலயம் அத்திபாரம் தெரியாமலேயே அகற்றப்பட்டது.

"கந்தா ககந்தா" என்று அடியார்கள் வாயாலும், மனத்தாலும் வழிபட்டு வந்த காலத்தில் ஒல்லாந்தர் என்னும் தச்சக்காரர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, 1638-1796 வரை ஆண்டார்கள். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் நல்ல மனப்பான்மையுள்ள அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள்.

நல்ல அதிகாரிகள் இருந்த ஒருகாலத்திலே நல்லூராச் சேர்ந்த இரகுநாதமாப்பாண் முதலியார் என்பார். உயர்ந்த உத்தியோகம் பெற்று, அரசரிய வாழ்ந்தார். அக்காலத்தில் 1734ஆம் ஆண்டளவில் இவர் அதிகாரிகளோடு இதமாகப் பேசி நல்லூரில் வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் பெற்று, அதற்கு மையமாக கந்தப்பெருமானின் திருக்காத்து வெற்றி வேலாயுதத்தை நிறுவிப் பூசிப்பதற்கு ஒரு வேற்கோட்டம் அமைக்கவும் உத்தரவு பெற்றார். இச்செய்திகள் யாவும் ஒல்லாந்தர் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் வந்துள்ளன. சிறிய கோயில் கோட்டம் என வழங்கும் செய்தி சிலப்பதிகாரத்திலும் இடம்பெற்ற பழைய வரலாறாகும்.

நல்லூரில் வேலாயுதத்தை அதிட்டித்து எழுந்தருளிய கந்தப்பெருமான் மிகவிரைவில் தமது அருட்பிரவாகத்தைப் பெருக்கச் செய்தருளினார். கோட்டம் கோயிலாக விசாலித்து வந்தது. அக்காலத்தில் அறங்காவலராயிருந்த இரகுநாதமாப்பாண முதலியாருக்கு அரசு உத்தியோகம் மன்னாருக்கு மாற்றப்பட்டது. எனவே முதலியார் மனந்தளராமல் கோயிற் பரிபாலன பொறுப்பையும் கோயிற் பூசகரான அந்தணப் பெரியாரிடமே ஒப்படைத்து விட்டுக் குதிரை வண்டி மூலம் மன்னாருக்குப் பயணமானார்.

இப்பால் கோயிற் பொறுப்பேற்ற அந்தணப் பெரியார் சிலகாலம் எக்குறையுமின்றிப் பரிபாலித்து வந்தகாலத்தில், முதலியார் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, முதல் வேலையாகத் திருக்கோயிற்பணியை முட்டின்றிச் செய்வதில் முழு முச்சாக உழைத்தார். அக்காலத்திலே கர்பக்கிருகம் என்னும் ஆதிலும் கல்லாலும் இப்பால் சில இடங்கள் செங்கட்டிகளாலும் கட்டப்பெற்றுப் பீல் ஒடுகளால் வேயப்பெற்றன. நிலம் சாளியால் மெழுகப் பெற்றது. கோயில் தூய்மையாகவும், பூசைகள் ஒழுங்காவும் இருந்தன.

கோயில் வளர்ச்சியிலேயே தமது பொழுதைப் போக்கிய முதலியார் விரைவில் ஓய்வுபெற்று முழுநோத் தொண்டராக முருகனைச் சேவித்து வந்தார். முதியவரான அவருக்குப் பின் அவருடைய மைந்தன் ஆறுமுகபாப்பாணர் என்பவர் பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்றார். இவர் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் அரசாங்க

அதிகாரமும் சாதகமாயிருப்பவே, இவர் கோயிலின் உட்பிரகார வேலைகளை ஆழகாகச் செய்யத் தொடங்கினார்.

ஆறுமுகமாப்பாணருக்குப்பின் இரண்டாவது இரகுநாத மாப்பானர் என்பார் மைத்துணன் சங்கரப்பிள்ளை என்பாரின் உதவியோடு பரிபாலன வேலைகளைச் செய்துவந்தார் என்பார். மேற்கொண்டு அவர் காலத்தில் நடந்தேறிய திருப்பணி வேலைகள் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டியவையாய் உள்ளன.

இரண்டாவது இரகுநாதமாப்பாணருக்கு மெந்தர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவருக்குப் புதல்வியர் மூவர் சோமகந்தரவல்லி, அமிர்தவல்லி, பொன்னுப்பிள்ளை என இருந்தனர். இவர்களுள் சோமகந்தரவல்லியையும், அமிர்த வல்லியையும் மணஞ் செய்தவரே கந்தையா மாப்பான முதலியார் என்பவராவர்.

கந்தையா மாப்பான முதலியார் காலத்தில் திருவிழாக்கள் உச்சமாக நடைபெற்றன. இராத்திரிவிழா வேளையில் வாண வேடிக்கையும், அக்காலத்துப் பொதுவுமிக்கமாயிருந்த பரதநாட்சியமும் இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றுக்கிடையில் கந்தபூரண படனம் மிகவும் சிற்பாக நடைபெற்றது. அதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் அவர் தம் சகோதரி மெந்தன் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களுமாவர்.

இவர்களின் ஆலோசனையின் வண்ணம் அக்காலத்தில் கோயிலைக் கருங்கல்லால் கட்டுவதற்குக் கருவுரிலிருந்து கருங்கற்கள் இறக்குமதியாயின. கருங்கற்களை இறக்குவதில் உதவியாயிருந்தவர் வைரவநாதர் ஆறுமுகத்தார் என்பாரின் மெந்தன் பொன்னம்பலம் என்பவராவார். அக்காலத்தில் ஆதிமூலத்தில் சிலாவுருவம் எழுந்தருளச் செய்வதற்கான ஒழுங்கும் ஆலோசிக்கப் பெற்றது. ஆனால் இவையாவும் திருவருட் குறிப்பால் நடைபெறவில்லை.

கந்தையா மாப்பானருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமையால் அவருடைய மனவியாரின் சகோதரி பொன்னுப்பிள்ளை என்பாருக்குப் பரிபாலன உரிமை கிடைத்தது. அவர் தமது கணவன் சங்கரப்பிள்ளை என்பாரின் உதவியோடு பரிபாலனம் செய்து வந்தார். திருவாளர் சங்கரப்பிள்ளை முன்னரும் கோயில் பரிபாலன அனுபவம் பெற்றிருந்தவர். இவர்கள் பரிபாலனத்திலும் சிலபல புனரமைப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. இவர்களுக்குப் பின் இவர்களின் மூத்தமைந்தன் ஆறுமுக மாப்பானர் என்பார் பரிபாலகராப் இருந்தார். ஆறுமுகமாப்பானர் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் பரிபாலனம் செய்த போது சில விசாலிப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. அவர் 1921ஆம் ஆண்டு மறைந்த பின் அவரின் அருமைச் சகோதரர் இரகுநாதமாப்பானர் முதலியார் பரிபாலனப் பொறுப்பேற்றார்.

இரகுநாதமாப்பானர் அவர்கள் ஆனுமையுள் அறங்காவலர், வசீகரமான நெடிய உருவத்தினர். முருகப் பெருமானைச் சேவிப்பதையே தமது பணியாகக் கொண்டவர். முழுநேரமும் கோயிலைச் சுற்றிப் பார்ப்பதும் களஞ்சியத் திலமர்ந்து பணியாளர்களுக்கு வேலைப்பட்டு வில்லாமல் பகிர்ந்து கொடுப்பதிலும் மிகக் திறமை வாய்ந்த வராயிருந்தார். பூசை வேலைகள் நொடிப் பொழுதாயினும் பிந்தாமல் ஒழுங்காக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியில் இவருடைய பங்களிப்பு வரலாற்றுப் புகுழ் பெற்றுவிட்டது. நடந்துபோகும் போதே கடைக்கண்ணால்

சகல வேலைகளையும் கவனிக்கும் சாமர்த்தியம் பெற்றிருந்தார். இவருடைய பரிபாலன காலத்துச் சிட்டாசாரம் ஒழுங்கு சம்பந்தமான வைவாங்கள் மிகப்பலவாக உள்ளன. அவையாவும் விரிக்கிற பெருகுமாதலின் அவற்றை விடுவோமாக.

இவர் பரிபாலனம் செய்த காலத்தில் தமது மூத்த மெந்தனான சண்முகதாஸ் மாப்பான முதலியார் என்பாரைப் பக்கத் துணையாக வைத்துப் பரிபாலன வேலைகளைப் பழக்கியதோடு அந்த அந்த வேலைகளில் பங்களிப்பும் செய்திருந்தார். நல்லூர் நல்ல முறையில் நடைபெற்று நாடெந்கும் முன்மாதிரியான கோயில் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

இரகுநாதமாப்பான முதலியாருக்குப் பின் அவருடைய மூத்த மெந்தன் சண்முகதாஸ் மாப்பான முதலியார் அறங்காவலராயினார். இவர் மிகக் அனுபவமுள்ளவராய்த் தந்தையார் காட்டிய வழியிலே மிகுந்த பக்கி சீரத்தையோடு பரிபாலனஞ் செய்துவந்தார். தமது பரிபாலனத்துக்கு இன்றியமையாத துணைவராய்த் தம் இளவராய குமாரதாஸ் மாப்பானர் முதலியாரையும் கூட்டாகச் சேர்த்து அருமையாகப் பரிபாலித்தார். வழிபட வந்தவர்கள் பின்பற்றிக் கொள்ளக்கூடிய பெருநெறியில் தாமே முருகனை உரிய முறையில் வாய் பேசாது வழிப்பட்டுக் காட்டியும் வந்தார். யாரேனும் எதுவேனும் விளக்கம் கேட்டால் தம் தமியாரோடு பேசி அறியலாம் என்றும் வேலைப்பழுவைக் குறைத்துக்கொண்டு வழிபாட்டு முறையைக் காட்டிவந்தார். காவடி எடுத்தல், வடந்தொட்டுத் தேரிமுத்தல் முதலிய திருத் தொண்டுகளில் அவர் செயல் முறைகள் முன்மாதிரியானவையாய் இருந்தன.

இத்தகைய இலட்சிய புருடன் 1964ஆம் ஆண்டில் இளமையிலேயே மறைந்ததும் இவரின் இளையவராய குமாரதாஸ் மாப்பான முதலியார் முகாமைப் பொறுப்பேற்று முப்பது ஆண்டுகளுள் இன்று நாம் கண்டு பிரமிப்படையும் வேலைகள், திருப்பணிகள், நடவடிக்கைகள் ஒழுங்குகள் ஆசார விதிகள் யாவற்றையும் செய்துள்ளார். ஒருநாறு ஆண்டுக்காலத்தில் பலர் கூடியிருந்து திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைத் தனிசெயாருவாயிருந்து கவனிக்கின்றார்.

வானளாவிய கோபாங்களும், பலவாய மணிக்கோபாங்களும் அற்புதமாயமைந்த கூரை வேலைகளும் விசாலித்த வீதிகளும் நீடித்த வசந்த மண்டபமும், மிகவுமிகுந்த சுற்றுமதில்களும் அழகிய பொலிவள்ள வாகனங்களும் இன்னும் தேர், மஞ்சம், கைலாச வாகனம் என்பன யாவும் இன்றைய நல்லூரின் அழுக்கு அணிசெய்வதோடு அற்புதமாய் அருட்பிரவாகத்துக்கும் அநுகூலமாயிருக்கின்றன.

இவ்வாறாக வம்சாவழியில் வந்து கொண்டிருக்கின்ற பரிபாலன கர்த்தாக்களின் அறங்காவல் முறையிலமைந்த பெருமைகளில் ஒன்று. இங்கே கடமையாற்றும் ஒதுவார். கணக்கப்பிள்ளை, சிற்றாழியர் முதலாய பலரும் “நாங்கள் அறங்காவலர்கள் நால்வரைக் கண்டோம். மூவரைக் கண்டோம். அறுபதாண்டுகள் சேவை செய்தோம்” என்று கூறிப் பூரிக்கின்றார்கள். இங்குள்ள ஒதுவார். மூர்த்திகளும் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சேவை புரியும் பாராம் பரியழுள்ளவராவர். இவ்வாறாக நல்லூர்க்கந்தன் அருளாட்சி நடைபெறுகிறது. நாமிருக்கப் பயமேன் என்று குமாப்பெருமான் நமக்கு அப்யகரம் காட்டியருக்கிறார்.

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 1993

நந்தன வருடம் ஆடி - பூட்டாதி

யாழி. தந்த சித்தர்கள்

ஆக்கம் : அவூர் ஆத்மசோதி தீரு. நா. முத்தையா

நல்லூரின் பெருமைக்கு நல்லை நகர் நாவலர், சின்னதுமிப் புலவர் போன்றோர் காரணராய் இருந்தது போன்றே நல்லைக்குமரன் பெருமைக்கும் பல சித்த புருஷர்கள் காரணராய் இருந்துள்ளனர்.

பழநியின் பெருமைக்கு அகத்தியரின் மாணவராய் போகர் என்பார் சமாதி காரணமாயிருப்பது போன்று - செல்வச்சந்திதியினதும் நல்லூர் குமரனினதும் அருள் வீச்சுக்கும் அங்குள்ள சமாதிகளே காரணம் என்று பெரியோர் பகர்ந்துள்ளனர்.

வொழுத்துச் செட்டியாளர்ன்பவர் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். அவருக்குப் புத்திரப் பேறு இல்லாவிடினும் அதனைப்பற்றிக் கவலைப்பாதவர். தமது பிறவி கடைத்தேறுவதற்கு தமக்கு ஒரு குரு நாதரைத் தேடுத் தந்தருள வேண்டுமென முருகப்பெருமாளிடம் அஸ்தும் பகலும் வேண்டுதல் செய்து வந்தார். அவரது வேண்டுதல் வீண்போகவில்லை. முந்தியாநந்தர் என்ற பெயருடையவரும் கடையிற் கவாமிகள் என யாழ் மக்களால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவருமான மகான் ஒருவர் இச் செட்டியாருக்கு சிதம்பரத்திலே வைத்து குருவாகக் கிடைக்கப்பெற்றார்.

“அர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடர்ச்சினர்க்கு வார்த்தை சொல்ஸ் சுற்றுக்கும் வாய்க்கும் புராபுரை”

என்ற தாயுமானாரின் வாக்குப்படி வொழுத்துச் செட்டியாளின் யாத்திராபலன் கைமேற் கிடைத்தது. ஈழத்துச் சித்தர்பார்ப்பாயின் முன்னோடியாகவும் முதலாவதாகவும் விளங்கியவர் கடையிற் கவாமிகள். இக்கடையிற் கவாமிகள் தினமும் நல்லைக் குமரனைத் தரிசித்துச் செல்வது வழக்கமாகும். இவர் ஒட்டமாகவே ஒடிவந்து தரிசித்து ஒட்டமாகவே ஒடி மறந்தும் விடுவார்.

கடையிற் கவாமிகளின் வருகையை எதிர்பார்த்து இருப்பவர் போன்று நல்லூர்த் தோடியில் காத்திருந்தார் ஒருவர். இவர்தான் செல்லப்பா கவாமிகள். இவரை விசர்ச் செல்லப்பா என்றும் அழைப்பார்கள். உண்மையில் அவர் விசர் அல்லவர். உலகத்திற்கு அவர் தனனை விசரர் போலக் காட்டிக்கொண்டவர்.

ஒருநாள் செல்லப்பார்த்தனது குருநாதனைத் தேடிக்கொண்டு பெரிய கடைப்பக்கம் சென்றார். குருநாதனுடைய தரிசனமும் திருவுடித் தீட்டையும், உபதேசமும் கிடைத்தன. அன்றைய தினம் செல்லப்பூருக்குக் கிடைத்த அனுபவம் பதினெட்டாண்டு நாட்களுக்கு உலகை மறந்து, உடலை மறந்து வாழும் துரிய நிலையாகும். அதன்பிறகு மக்கள் செல்லப்பிடம் ஏற்பட்ட ஒரு புதுப்பொலிவைக் கண்ணுற்று அப்பொழுது முதல் செல்லப்பா கவாமிகள் என அழைக்கலாயினர். செல்லப்பா தாம் அடைந்த அருள் அநுபூதியையாராவது ஒருவரிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் எனத் தேடித்திரிந்தார். ஒருவர் அகப்பட்டார். அவர்தான் யோகர் கவாமிகள். செல்லப்பா கவாமிகள் நான்கு மகா வாக்கியங்களை

யோகர் கவாமிகளுக்கு உபதேசித்தார். இந்த நான்கு மகாவாக்கியங்களும் சகல சாஸ்திரங்களானினதும் சாரங்களைக் கொண்டவையாதவினால் இவை மகாவாக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

“ஓரு பொல்காஸ்பு மின்கை; எப்பலோ முதங்கு காரியம் ; நாம் ஒன்றும் ஆரியமால் ; மழுவநும் உ ம்கை.”

செல்லப்பா கவாமிகளுக்கு ஒரே ஒரு சீடன் அவர் யோகர் கவாமி. ஆனால் யோகருக்கோ உலகமெல்லாம் சீடர்கள். கைதடியில் இருந்தவரான மார்க்கண்டு கவாமிகள் பிற்காலத்தில் யோகர் கவாமிகளது தோற்றத்தினை ஒத்திருந்தார். கெளாரிபாலா என்ற பெயருடைய யேமன் தேசத்தைச் சேர்ந்த கவாமிகள் செல்லவச்சந்தித் தூந்தாச்சிராமத்திற்கு அண்மையில் ஆச்சிரம மமைத்து வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது சமாதி அடைந்து விட்டார்கள்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த போது கடைசி தேசாதிபதியாக இருந்த சோல்பரி பிரபுவின் மகன் யோகர் கவாமிகளைச் சரணடைந்து இராமபோதம் என்ற தீட்சா நாமத்துடன் இங்கிலாந்திலிருந்து ஆத்மீகப் பணியாற்றுகின்றார். அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் சுப்ரமணியகவாமி என்ற நாமத்துடன் ஹாவாய்த்தில் சித்தாந்த சமாஜம் அமைத்து ஆத்மீக பணியாற்றுகின்றார். அவஸ்திரேவிய நாட்டைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட ஒருவர் நாரிக்குட்டி கவாமி என்ற பெயருடன் மலையகத்தில் ஆத்மீக பணியாற்றுகின்றார். தற்பொழுது செங்கல்லடியைச் சேர்ந்த சிவதொண்டன் ஆச்சிரமத்தில் ஆத்மீகப் பணி புரிந்து வரும் செல்லத்துரை கவாமிகள் யோகர் கவாமிகளது உத்தம சீடர்களிலொருவராவார்.

சடைவரத் கவாமிகளுடைய சமாதி ஏழாலையிலுள்ளது. இவர் அச்சுவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சாவணை என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவருக்கு ஏழுவயதாயிருக்கும் பொழுது கடையிற் கவாமிகளது ஸ்பரிச் தீட்சை கிடைத்தது. இதனால் இவர் சடைவரத் என்னும் நாமமும் பெற்றார்.

சித்தானைக்குட்டி, பெரியானைக்குட்டி நவநாதசித்தர் ஆகிய மூவரும் ஒருகாலத்தில் பாரத நாட்டிலிருந்து வந்தது போன்றதொரு செய்தியுடன் வேறு மூன்று மகான்களும் பாரத நாட்டிலிருந்து ஈழநாடு வந்ததாகக் கர்ணபார்ப்பாரச் செய்திகள் கூறுகின்றன. கவாமி சிந்மயாநந்தர் கவாமி முத்தியாநந்தர், கவாமி நிரஞ்சனாநந்தர் என்று இவர்கள் அழைக்கப்பெற்றனர். இவர்களுள் கவாமி முத்தியாநந்தாரே கடையிற் கவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றவர். கவாமி சிந்மயாநந்தர் பரம்பரையில் வந்தவர்களே கந்தர்மடத்து வேந்தாந்த மடத்தைச் சேர்ந்த சார்ஜன் கவாமிகள் பரம்பரையினர். கவாமி நிரஞ்சனா நந்தர் - பரமகுரு கவாமிகள் என்ற பெயரைத்தாங்கி நின்றவராவர். சித்தானைக் குட்டி கவாமிகளது சமாதி கிழக்கு மாகாணத்தைச்

சேர்ந்த காரைதீவிலும் பெரியாணைக்குட்டி கவாமிகளின் சமாதி மேற்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கொழும்பிலும் நவுநாதசித்தரின் சமாதி மத்திய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த குமின்ஸ்பரி என்ற தேவிலைத் தோட்டத்திலும் அமைந்துள்ளன. பரமகுரு கவாமிகளுடைய சமாதி மாத்தளையில் அமைந்துள்ளது.

குழந்தைவேற் கவாமிகள் வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஒருமுறை குழந்தைவேலர் தமது காரியாலயத்தில் வேலை செய்தும்போது கடையிற் கவாமிகளது நயன்தீட்சைக்கு ஆட்பட்டார். கவாமிகளது பார்வையால் கவரப்பட்டார். காந்தத்தால் ஈக்கப்படுகின்ற சுத்தி இருஷ்பு போலானார். ஈழதிய பேனாவோடு வெளியே வந்து கவாமிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார். கவாமிகள் வாய்திறந்து எதுவுமே பேசவில்லை. குழந்தை வேலரது கையிலிருந்த பேனாவை கவாமிகள் பிடித்தியுத்தார். அவ்வளவு தான் நிகழ்ந்தது. கவாமிகள் முன்னாகவும் குழந்தைகள் பின்னாகவும் செல்வதை காரியாலயத் திலுவர்ஸ்வர்கள் பார்த்தனர். யாரோடோவோ குழந்தைவேலர் போகிறார். சிறிது நேரத்தில் வந்துவிடுவார் என்றுதான் காரியாலயத்திலுள்ளவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் நடந்தது வேறு. உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் குருநாதனுக்கே அர்ப்பணம் செய்தார். குருநாதர் ஆட்கொண்டதோடு அமையாது தீட்சையும் உபதேசமும் செய்திருள்ளார். இவரது சமாதி கீரிமலையில் உள்ளது.

கீரிமலையில் குழந்தை கவாமிகளது சமாதிக்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு சமாதி அதுதான் குழந்தைவேற் கவாமிகளது பிரதம சிட்ராகிய அருளம்பல கவாமிகளுடைய சமாதியாகும். அருளம்பல கவாமிகள் வண்ணார்பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கடையிற் குருநாதனும் குழந்தைவேற் கவாமிகளும் அதிகாலம் தங்கிய இடம் வண்ணார்பண்ணை. இந்த இடம் ஒரு புண்ணிய

புமியாக தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவரது தந்தை பெயர் இராமநாதர்; தாயார் சின்னாக் சிப்பிள்ளை இருவரும் ஆழயார் களிடத்தும் சிவனிடத்தும் பக்திமிக்கவர்கள்.

கடையிற் கவாமிகள் இந்த இல்லத்திற்கு அடிக்கடி எழுந்தருளவதுண்டு. ஒருநாள் கவாமிகளை அம்மையார் இருந்தி சோறு சமைத்து ஊட்டிக் கொண்டிருந்தார். சிறுவனான அருளம்பலம் பக்கத்திலேயிருந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கவாமிகள் தமது கையினால் சிறுவனின் உடலைத் தடவி அவனுக்கு உணவும் ஊட்டினார். குழந்தைவேற் கவாமிகளது அருளாசி பெற்று இவர் ஆத்மானமடைந்தார். இவர் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் பொழுதே குருவிடமிருந்து தீட்சையும் உபதேசமும் பெற்று அருளம்பல கவாமிகள் ஆளார்கள். தமது உத்தியோகத்திலிருந்து நாற்பத்தொன்பதாம் வயதிலேயே ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டு ஆத்மீகப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். குழந்தைவேற் கவாமிகளுடைய சமாதிக்குப் பின் அருளம்பல கவாமிகளை பலர் குருவாக அடைந்து ஆறுதல் பெற்றனர்.

கன்னாகத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லாக்சி அம்மையாரும் திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சடையம்மாவும் சித்தர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியவர்களேயாவர். நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நயினாதீவுச் கவாமிகளும் குப்பிமாணைச் சேர்ந்த ஆநந்தசடாட்சாகுரு, கரம்பன் மகாதேவ கவாமிகள் ஆகியோரும் இச்சித்தர்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டியவர்களேயாவர். ஈழத்திலே சித்தர்பரம்பரை ஒன்று தோன்றி பலகவுடுகளைப் பதித்துச் சென்றுள்ளது. நாமும் அந்த அடிச்சுவட்டிலே நடந்து செல்வோமாக.

நன்றி - நங்கலைக்குமரன் மலர் 1993

இன்னொரு சமாதி அதுதான் குழந்தைவேற் கவாமிகளது பிரதம சிட்ராகிய அருளம்பல கவாமிகளுடைய சமாதியாகும். அருளம்பல கவாமிகள் வண்ணார்பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கடையிற் குருநாதனும் குழந்தைவேற் கவாமிகளும் அதிகாலம் தங்கிய இடம் வண்ணார்பண்ணை. இந்த இடம் ஒரு புண்ணிய

கலாநிதி ஆறு திருமுருகனின் ஆஞ்சிச் சேவைகள்

காச வஞானபானு, செஞ்சொற்செல்வர், கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் 2012 ஜூலை 31ஆம் திகதி ஆரசு சேவையிலிருந்து இனைப்பாறி 2012.08.01 தொடக்கம் முழுநேர ஆண்மீகச் சேவையில் தன்னை அர்ப்பணிக்கவுள்ளார். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் யாழ் பணிமனையில் இயங்கும் இந்து ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் இயக்குநராகப் பணியாற்றுவதற்காக அவருக்கு மாதாந்தம் ஒரு தொகை சன்மானமாக வழங்குவதென மாமன்றத்தின் முகாமைப்போவை ஏகமனதாக தீர்மானித்திருந்தது. எனினும் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் கொரரவ பணிப்பாளராகவிருந்து சைவ வித்தகர்களைப் பயிற்றுவித்து மேலும் யாழ் மன்னில் ஆண்மீக செயல்களில் தீவிரமாக ஈடுபடவிருக்கிறார்.

அமெரிக்க ஹவாய் சைவ ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த வணக்கத்துக்குரிய தொண்டுநாத கவாமிகளின் அனுசாணையடன் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் அடுத்துடெதுவிடுத்த வேண்டுகோளையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆண்மீகப்பணிக்கு தனது முழுநேரப் பங்களிப்பை கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் வழங்கவுள்ளார்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற அழைப்பை ஏற்று அங்கு இருவாங்கள் ஆண்மீகச் சொற்பொழிவாற்றிய கலாநிதி ஆறு. திருமுருகனுக்கு மேலும் பல நாடுகளிலிருந்து ஆண்மீகச் சொற்பொழிவாற்று வதற்கு அழைப்புகள் வந்துள்ளன.

எனினும் தெல்லிப்பளை முரி தூர்க்கை அம்மன் ஆவையைப் பணிகளுக்கு முன்னாலிமை கொடுத்து சிவபூமியாகிய யாழ் மன்னில் தனது முழுநேர ஆண்மீகப் பணியை இப்பொரியார் முன்னெடுத்துச் செல்வதையிட்டு பாரெல்லாம் பரந்து வாழும் இந்து மக்கள் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைகின்றனர்.

இன்னொரு சமாதி ஆறு தீவிரமாக ஈடுபடவிருக்கிறார்.

கலைபுகவரதன் சூருவாழவிலே

தீருவாருள்

பாலித்து வந்தீரான்

சுயராசிரியர் வி. சிவசாமி

குருவாழவும் வந்து எம் கீண்கால்கள் தீர்ப்பாய் குருவரதன்!

2 உலக வரலாற்றிலே மனிதன் படிப் படியாக நாகரிக மேம்பாடு அடைந்து வந்துள்ளான். அவன் தொடக்கத்திலே வேட்டையாடியும், பின்னர் மந்தை மேய்த்தும் அதைத் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து காலப்போக்கில் இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளான். மனித வாழ்வின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் அவனுக்குப் புறவாழ்வு மட்டுமன்றி அகவாழ்வுமிருந்து வந்துள்ளது. உலகியல் வாழ்வு தொடர்பானவை புறவாழ்விலும், சமய, ஆண்மீக வாழ்வு அகவாழ்விலும் பொதுவாக இடம் பெற்று வந்துள்ளன. சமய, ஆண்மீக வாழ்வே அவனுக்கு வாழும் உலகத்துடன் மட்டுமன்றிக் குறிப்பாக உலகிற்கு மூலகாரணமாகவுள்ள பரம்பொருளாகிய இறைவனைப் பற்றி அறியவும் உதவி வந்துள்ளது. உலக வாழ்விற்குச் சமய, ஆண்மீக வாழ்வும் இன்றியமையாததாகப் பொதுவாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு தமக்கு அப்பாற்பட்ட - ஆனால் தம்மையும் பிறரையும் தாம் வாழும் உலகத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரபஞ்சமனைத்தையும் தோற்றுவித்து நடத்தும் பரம்பொருள் பற்றி ஞானிகள் சிந்தித்து வந்துள்ளனர். அவ்வந்நாட்டுத் தட்பவெப்ப நிலைகள், சமூகச் சூழ்நிலைகள், அனுபவங்கள் முதலியனவற்றிற்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் காலம் தோறும் தத்தம் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். இறைவனை அருவமாகவும் அருவுருவமாகவும், உருவாமாகவும் ஞானிகள் உணர்ந்தனர். “யாம் பெற்ற இன்பாம் பெறுக இவ்வையகம்” எனும் திருமூலரின் திருவாக்கிற்கேற்ப அவர்கள் தத்தம் அனுபவங்களைப் பிற்காலச் சந்ததியினரும் அறிந்து உய்யும் வண்ணம் பக்திப் பாடல்கள், நூல்கள் மூலம் அவர்களுக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர். இவை பின்வந்த வர்களுக்கு முதுசொத்தாக விளங்குகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு மூன்று வகையான நிலைகளிலும் இந்துக்கள் இறைவனை உணர்ந்துள்ளனர். அதற்கேற்றவாறு செயற்பட்டுள்ளனர். ஆண்மீக நிலையிலே மிக மேம்பட்டவர்களே இறைவனை அருவமாக உணர்க் கூடியவாவர். பெரும்பாலான மக்கள் இறைவனை ஏதோ ஒரு வடிவத்திலோ அல்லது வடிவங்களிலோ தான் எனிதிலே உணர்ந்து வழிபடுவர். இறைவனுக்கு ஏதோ ஒரு குறியிட்டிலோ அல்லது வடிவத்திலோ வடிபாடு ஏற்பட அவற்றிற்கேற்றவாறு அவருக்கும் பல குறியிடுகளும், திருவருவங்களும் தோன்றின. இறைவனைப் பற்றிய பல்வேறு அம்சங்கள், குணாதிசயங்கள் முதலியவற்றிற் கேற்றவாறு பல திருவடிவங்கள் அழகியல் அம்சங்களுடன் அமைக்கப்படலாயின. இவை பற்றிச் சிவாகமங்களும், சிற்ப

நூல்களும் விபரித்துள்ளன. இறைவன் ஒருவனேயாயினும் அவனுக்குப் பல பெயர்களும், வடிவங்களும் இந்து மரபிலே முற்பட்ட காலம் தொட்டே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்து சமய முதனுலக்களிலே காலத்தால் முந்திய இருக்கு வேதம் “ஏகம் ஸத் விப்ராஹ பற்றாவதந்தி” (உண்மைப் பொருள் ஒன்றே; ஞானிகள் அதனைப் பலவாறு கூறுகின்றனர்) எனவும், மனி வாசகப் பெருமான் “ஓரு நாம் ஓருருவமொன்று மில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” எனவும், சிவஞான சித்தியாரிலே “யாதொரு தெய்வம் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொரு பாகனார்தாம் வருவார்” எனவும் கூறப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிட்ட கருத்தினை வலியுறுத்துவதை அவதானிக்கலாம்.

இந்தவகையில் இறைவனை அன்னையாக, அப்பனாக, நாயகியாக, தாசனாக, தோழனாக, குருவாக எனப் பலவாறு ஞானிகள் உணர்ந்து வழிபட்டு உய்ந்தனர். இவ்வாறு பல்வேறு பாவணைகளில் இறைவனைக் கானும் முறையில் அவனைக் குருவாக பாவணைசெய்தல் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். “குரு எனில் இருளை - அறியாமையை நீக்குபவர்; கனமானவர்; மதிப்பிற்குரியவர் எனப் பல பொருள்படும். இங்கு அறியாமை என்பது உலகியல் அறிவு, கல்வி ஆகியன இல்லாமை மட்டுமென்றி, ஆண்மீக அறிவு இல்லாமையையும் குறிக்கும். எனவே அறியாமையாகிய இருளை நீக்கி அறிவாகிய ஒளியைத் தருபவரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞானத்தைத் தருபவருமாகக் குரு விளங்குகின்றார். இத்தகைய நிலையிலவர் கனம் மிக்கவர்; பெருமதிப்பிற்கும் வணக்கத்திற்குமிருயவர்; இந்து சமய மரபிலே தாய் தந்தைக்கு அடுத்தபடியாகக் குருவே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர். ஆண்மாவைப் பிழித்துள்ள ஆணவும், கனம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை நீக்கி அல்லது வலுக்கெடச் செய்து, அதனை முத்தியின்பாற்படுத்தற்குக் குரு அவசியமாவர். இறைவனே குருவுடவும் தாங்கி வந்து ஆண்மாக்களை ஈடுபெற்றவர். வேறு சில வேளைகளில் குருமார் மூலம் இதனைச் செய்விப்பார். இக்கட்டுரையில் இறைவனின் குருவுடவும் குறிப்பாக சிவபிரான், முருகப்பெருமான் ஆகியோரின் குருமூர்த்தி வடிவம் பற்றிச் சிறிது கூறப்படும்.

சிவபிரான் பல்வேறு திருவருவங்கள் தாங்கி ஆண்மாக்களுக்கு திருவருள் பாலித்துள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றில் அவர் தென்திசை நோக்கியவாகத் தக்கினா மூர்த்தி எனும் பெயருடையவாகக் மாநிழலிலே சனகர், சனந்தனர் முதலிய நான்கு முனிவர்களுக்கு மௌனி நிலையிலே சின்முத்திரை மூலம் மெய்ஞ் ஞானத்தை விளக்கியவர். இங்கு இறைவன் இளைய வாய்ந்த வராகவும் நான்கு முனிவர்களும் முதுமைப்படைந்தவராகவும் காணப்பட்டனர். இங்கு வாய் மூலமான விளக்கம் இடம்பெறவில்லை. ஞான விளக்கம் சின்முத்திரை மூலம் விளக்கப்பட அம்முனிவர்களின் ஜயம் முற்றாக

நீங்கியது. இது ஒரு பெரிய அதிசயமே! இக்கருத்துக்களாடங்கிய வடமொழிச் செய்யுள்

“சித்ராம் வடத்தோர் மூலே விருத் தாஹ சிஞ்சயாஹ குருவாஹ குரோஸ்து மெளானம் வ்பாக்யானம் சிஞ்ச யாஸ்து சின்ன சம்சயாஹ” எனத் தெளிவாக அறிவிழுத்துகின்றது. இங்கு இறைவனாகிய குரு என்றும் இளமையானவர், அவருக்கு முதுவையில்லை. அவர் என்றும் இளமை வாய்ந்து விளங்குகின்றார். சிவபிரான் திருப்பெருந் துறையிலே குருவடிவம் தாங்கி மணிவாசகப் பெருமானன் ஆட்கொண்டார். இதனாலே தமக்கு ஏற்பட்ட அதி அற்புதமான அவு அனுபவத்தினை மணிவாசகர் திருவாசகத்திலே உள்ள முருகச் சிற்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்கொக்

“கோகுறியான்ட குருவிதங் தான் வாழ்க

நெங் தங்கீமக் வங்கருளி நிழகழுங்கள் காட்டி
நாயிற் கூடையாம்க் கீடந்த அடியைற்குத்
நாயிற் சிறந்த தயாவானு தக்ருவசீன”

“நீராஸ் உருக்களை ஆருயிராய் நின்றானை
ஸ்ர்வதங்கை ஆட்கொண்ட எங்கை பெருமானை”

“அருபுர் கொருவன் அவனியில் வந்து
ருபுருக்காக்கியநனிய பெருமையை”

“வான் பழித்து ஒம்மன் புகுந்து யனிதுறை
ஆட்கொண்ட வன்னால்

ஹன் பழித்து உள்ளம் புகுந்துறை

உணர்வநுவாய ஒருத்தன்”

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சைவசித்தாந்த மாபிலே சிவபிரானே குருவடிவாக வந்து ஆண்மாக்களை ஆட்கொண்டு தம் திருவடியிற் சேர்ப்பார் என்பது தெட்டத் தெளிவாகச் சைவசித்தாந்த முதனுலான சிவஞான போத்திலே

“ஐங்கு வெட்டின் அயர்ந்தகை வளர்ந்துதாக
தும்முதல் குருவழாய் தந்துத்தீவில் உணர்ந்த விடகு
அவனியில் கிண்மையின் அருக்கழல் செலுரை”

எனக் கூறப்பட்டிருப்பது நன்கு குறிப்பிடற்பாலது.

சிவபெருமானைப் போலவே அவரின் இளைய திருக்குமாரானாகிய முருகப் பெருமானும் பெரிய ஞானாசிரியன் ஆவர். சிவபிரானே குருன் முதலிய அகராக்களை அழிப்பதற்காக முருகனாகத் தோன்றினார் எனக் கந்தபுரானம் கூறும். பிரணவத்தின் உண்மையை அறியாது செருக்குறிறிருந்த பிரமாவை அவர் தண்டித்தார். பின்னர் அதனைத் தந்தையாகிய சிவபிரானுக்கே குரு - சிஞ்ச பாவலனையில் உபதேசித்தார் எனவும் கூறப்படுகிறது. இங்கும் தனயன் மிக இளையவளாகவும் தந்தை முதியவராகவும் பாவனை செய்யப்படுகின்றனர். தந்தைக்கு ஞானோபதேசம் செய்தமையால் முருகப்பெருமான் சுவாமிநாதன், சிவகுரு என அழைக்கப் படுகின்றார். மெய்ஞ்ஞானம் வயதின் அடிப்படையில் அன்றித் திருவருளின் மகிமையால் ஏற்படுவதாகும். பிறதொரு வகையில் நோக்கினால் அறிவினை எவ்படிமிருந்தும் இளையோரிடமிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதும் தெளிவு. மேலும் தந்தையிலும் பார்க்கத் தனயன் அறிவிற் சிறந்து விளங்குவது தலை முறையாக அறிவு வளர்ச்சியடைவதையும் கூட்டுவதாகலாம்.

முருகப் பெருமானே குரு வடிவாகப் பல அன்பர்களை ஆட்கொண்டு ஈடேற்றியார். அவர்களில் அருணகிரிநாதர் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவர். அவருடைய அருட்பாடல்களிலே முருகப் பெருமான் தம்மைக் குருவாக வந்து ஆட்கொண்ட விதத்தையும், அப்போது தமக்கு ஏற்பட்ட வர்ணிக்க முடியாத அநுபவம் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முருகப் பெருமானின் சிறப்பியல்புகளைக் குறிப்பிட்டு அவர் குருவடிவம் தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு

“உருவாய் அருவாய் உந்தாய் ஒதூாய்
மகுவாய் மறுவாய் மணியாய் ஓனியாய்க்
கநுவாய் உசிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அகுவாய் குகுவை”

எனக் கந்தாந்தியில் அவரை வேண்டுகின்றார்.

மேலும் அவரைக் கிறந்த குரு (குரு புங்கவ) எனவும் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

முருகப் பெருமான் தம்மை ஆட்கொள்ளக் குரு வடிவம் தாங்கி எவ்வாறு தோன்றினார் என்பதையும், தமக்கு ஏற்பட்ட அநுபவத்தையும் அவர் “திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும் சிலம்புடுவேப் பொரு வடிவேனும் கடம்புந் தடம் புயமாறிரான்டும் மருவடிவான வதனங்களாலும் மலர்க் கண்களும் குருவடிவாய் வந்தேன் உள்ளங் குளிரக் குதி கொண்டவே” எனக் கந்தாலங்காரத்திலே (102) சிறப்பாக வருணித்துள்ளார். இங்கு குருமூர்த்தியாக இறைவன் தம்முன் தோன்றி ஆட்கொண்ட மையாலே தமது உள்ளம் குளிர்ந்தமை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனித்தற்பாலது. உண்ணவெய்த்திலுள்ளவர்க்கு குளிர்ச்சி மிக இன்பமாயிருக்கும். திருவிசைப்பா ஆசிரியர் ஒருவர் இறைவனைதன் அகக் கண்ணாலே கண்டபோது “உள்ளம் குளிரக் கண் குளிர்ந்தனவே” எனக் கூறியிருப்பது ஈண்டு ஒப்பிட்டற்பாலது.

குமரகுருபார் கந்தர் கவி வெண்பாவிலே (23-25) முருகப் பெருமானின் கருணைத் திறனையும் குரு வடிவாக வந்து தமது பழைய வினைகளைப் போக்கியவற்றினையும் “கருணைத் திருவருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக் குருபார் என்றோர் திருப்போர் கொண்டு திருநோக்கால் ஊழ்வினையைப் போக்கி” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே நல்லூர் ஆலயச் சுழலிலே சென்ற நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த மக்களுக்கு இறைவழியை உணர்த்தியவராகிய சிவயோகக்கவாமிகள் இறைவனே தம்முடைய குருநாதனாக (செல்லப்பா கவாமியாக) தமக்கு ஞானோபதேசம் செய்தமையினை

என்கையைக்க கறிவித்து ஏனங்கள் குருநாதன் கைண்மையின்கையின் தகைவைத்தா ஏனங்கள் குருநாதன் அங்கை ரிதாக் குருவாகா ஏனங்கள் குருநாதன் அவனியைக்க மானாவைத்தா ஏனங்கள் குருநாதன் முந்தைவினை நீக்கிவிட்டா ஏனங்கள் குருநாதன் அவருக்கு மறியவொன்றா ஏனங்கள் குருநாதன் கங்கைத்தை யறியாதா ஏனங்கள் குருநாதன் கான் தாங்காய் விளங்குகிறா ஏனங்கள் குருநாதன் எனப் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு பல அருளாளர்கள் இறைவன் குருவடிவாக வந்து தம்மை ஆட்கொண்டு உய்வித்தமை பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஒவ்வொருவரினதும் உள்ளமாகிய குகையிலே இறைவன் முருகன் குகனாக, குருவாக விளங்குகின்றார். முருகன் வடிவிலே இறைவன் உள்ளமாகிய குகையிலே ஒளியாக விளங்குகின்றார். அவரை மெய்யன்போடு வணங்கினால் ஒளியாக விரும்பிய வடிவிலே தோன்றி அனைவரையும் ஈடேற்றுவார். பல்வேறு இன்னல்களும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்கலியுகத்தின் துன்பங்களைத் துடைக்கும் கலியுகவாதனாக அப்பெருமான் விளங்குகின்றார். எனவே அவரை உள்ளன்போடு வணங்கி அனைவரும் இன்பமாக வாழ்ந்து பிறவிப் பயனை அடைவார்களாக.

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2010

தொல்பொருள் ஆய்வுநோக்கில் நிலங்கையில் இந்து ஆலயங்கள்

அகில நிலங்கை தீர்மானம்றும் நம்பிக்கை பொறுப்பாளர் சபைதலைவர், தசவுப்பிரியார் இ. நஸரிவாயம் அவர்களின் நூற்றாண்டு ஜனன நினைவு நிகழ்வில் 23.06.2012 அன்று வரவாற்று ஆய்வாளர் என். கே. எஸ். தீருச்சிவல்வு அவர்கள் ஆற்றிய நினைவுப் பேருத்துவமின் சுருக்கம்.

கீர்த்துக்கும் தமிழுக்கும் மட்டுமல்ல சமய, ஆண்மீக, சமூகப்பணியென பல்வேறுதுறைகளிலும் சேவையாற்றிய சைவப்பெரியாரின் நினைவு தினத்தில் உரையாற்றுவது எனக்குக் கிடைத்த பேறு என்றே கூறவேண்டும். திருகேத்சசா ஆலயத்தை புதுப்பொலிவுபெற தனது தள்ளாத வயதிலும் முன்னின்று உழைத்த பெருமகன் நமசிவையாய் ஜூயா அவர்கள். அவாது சேவைகள் என்றும் எல்லோர் மனதிலும் பசுமையாக இருக்கும். இந்நாளில் எமது பூர்வீகக் குடிகள் வாழ்ந்த இடங்களையும், வணங்கிய தெய்வங்களையும் வரலாற்று வழிமுறைகளையும் பற்றி பேசுவது சாலச்சிறந்தது என நினைக்கின்றேன்.

இலங்கைத் திருநாட்டிலே ஏழாயிரத்து ஐநாறு இந்து ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிலே ஜூயாயிரத்து ஐநாறு இந்து ஆலயங்கள் இந்துக் கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மிகுதி இரண்டாயிரம் ஆலயங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. போத்துகேய, ஒல்லாந்தர்கால ஆட்சியின் போது யாழ்ப்பாணத்திலே 500 இந்துக்கோவில்களும், மட்டக்களப்பில் 150 ஆலயங்களும் ஏனைய 150 இந்து ஆலயங்கள் வேறு பிரதேசங்களிலும் அழிக்கப்பட்டன.

மட்டக்களப்பிலே மொத்தமாக 150 பழையை வாய்ந்த கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவை 1000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கிராமங்கள் அப்படியானால் அவர்கள் வணங்கிய பழையையான இந்துக் கோயில்கள் எங்கே?

திருக்கோயில் தவிர ஏனைய ஆலயங்கள் புதியதாக கட்டப்பட்டவையே தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தை அழிக்கச் சென்றவர்கள் நந்தி புல்தின்பதைக் கண்டு ஒடியதாகவும், மன்னார் கந்தசாமி கோயிலை உடைக்கச் சென்றவர்களை குளவிகள் தூரத்தி ஒடியதாகவும் கதைகள் உண்டு. இப்படிப் பார்க்கும் போது 300 ஆலயங்கள் நிலத்துள் புதையுண்டு இருக்கின்றன, என்பதே உண்மை. இதுபற்றிமேலும் ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றோம். கடந்த 13 வருடங்களாக இதுபற்றி அறிந்துகொள்ள நேரடியாகச் சென்று குறிப்புக்களை எடுத்துவருகின்றேன். தொல்பொருள் ஆதாரங்களாக பெண் தெய்வங்கள், இரும்பு வேல், பூராதன நாணாயங்கள் என்பனவும் வடமேற்கு, வடமத்திய மாகாணங்களில்

கண்டறியப்பட்ட பூராதன மையங்கள் பிராமியக் கல்வெட்டுக்கள் என்பன தமிழர்களின் வாழ்வியல் வரலாற்றைச் செப்பி நிற்கின்றன. மத்திய கல்வெட்டுக்களை வெளிக்கொணர்ந்த பெருமை பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களையே சாரும்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் எனும் அவரது ஆராய்ச்சி நூலிலே பொலந்துவைக் காலக் கல்வெட்டுக்கள், மற்றும் மத்தியகாலக் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்து எழுதியிருப்பது வரலாற்று நூலாசிரியர்களுக்கு பேருத்தியாக இருக்கிறது.

இயக்கர், நாகர் என்போர் இலங்கையில் வாழும் தமிழ், சிங்கள மொழி பேசும் வழித்தோன்றிலே என டாக்டர் பரணவிதாரன விளக்கம் தந்திருக்கின்றார்.

இந்தக் கூற்றினை கலாநிதி மெண்டில், கலாநிதி பீர்ஸ் போன்ற அறிஞர்களும், எஸ். டபிள்யூ குணரத்ன, சேனக பண்டார போன்ற வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்.

பூராதன பழங்குடிகளின் வழிபாட்டினைப் பார்த்தால் இயக்கர் சிவ வழிபாட்டினை போற்றி வந்தனர். இராவணன் சிவவிங்க வழிபாடு செய்தவன். அவனது சகோதரன் குபேரன் முருவழிபாடு இயற்றியவன். இயக்கர் குலத்திலே வந்த குவேணி யக்ஷி வழிபாட்டை மேற்கொண்டவள். யக்ஷி வழிபாடு காலப்போக்கில் காளி வழிபாடாக மலர்ந்தது என பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். குவேணியின் சந்ததியினர் பின்னர் வேர்களாக மாறி வேல் வழிபாட்டை மேற்கொண்டு இலங்கை பூராவும் பாவச் செய்தனர். இதற்கு ஆதாரமாக சில பொது ஆலயங்களிலே யக்ஷின், யக்ஷி வழிபாடு இருப்பதை இன்னமும் காணலாம்.

நாகர் வம்சாவழிவந்தோர் நாக வழிபாட்டை மேற்கொண்டனர். பூராதன காலத்தில் இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரங்களில் வாழுந்தோர் இந்த வழிபாட்டில் தினைத்தவார்கள். யாழிப்பாணத்தில் நாகதீபம், மன்னாரிலே மாந்தை, புத்தளப் பகுதியிலே குதிரைமலை, களைணிப் பகுதியிலே கல்யாணி போன்ற பகுதிகளில் நாக அரசுகள் இருந்ததாக சான்றுகள் கூறுகின்றன. பூர்வீகமாக தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வின் மூலம் முழுமையான வரலாறாக புத்தக வடிவிலே கொண்டுவர இருப்பதாகக் கூறினார்.

வரம் தநும் வடி வேவலன் நல்லைக் கந்தன்

தலையுதைம் திருமதி ஸ்ரீராஜேஸ்வரி ஜகானங்கு குரு

நல்லைக் கந்தன் ஆலயம்
மணியின் நாத ஒசையுடன்
அன்றைய பொழுது புலர்
கின்றது. வழுமையைவிட
அன்றைய தினம். அந்த
மணியோசை நல்லூர் வாழ்
மக்களை அதிக பூரிப்படையச்
செய்கின்றது. காரணம்,
அன்றைய தினம் நல்லைக்
கந்தனின் வருடாந்த உற்சவ ஆரம்ப தினம் யாழில் மாத்திரமல்ல,
உலகாவியப் ரீதியில் வாழும் முருக பக்தர்களது உள்ளங்களிலே
இனம் தெரியாத உற்சாகமும் குதாகலமும் பிறக்கின்றது.

“சார் ந்தவர்க்குச் சாகாவரம் கொடுக்கும் நல்லூரை
வீழ்ந்தெழுந்து கும்பிடுவாய் விரைந்து”

என்ற யோக கவாமியின் நற்சிந்தனைக்கிணங்க பெரியோர்,
சிறியோர், பண்டிதர், பாமரர், ஆண்கள், பெண்கள், செல்வந்தர்
ஏழுகள் என்ற பேதமின்றி, யாவரும் நல்லையம்பதியை நோக்கி
விரைகின்றனர்.

இதோ! நல்லைக் கந்தன் ஆலயம் கம்பீரமாகக் காட்சி
தருகின்றது.

“ஓம்” என்ற எழுத்துக்களுடன் வேல் துலங்க, ஆலய மணிக்
கோபுரம் ‘பளிச்’ செனக் காட்சி தர, அதனை அடுத்து ஆறு
முககவாி வாயில் அழகு கோபுரம், அடுத்து நோத்துக்கு நோம்
நாத மணி ஒசை எழுப்பும் ஆலய மணிக்கோபுரம், நல்லூர் வாழ்
மக்களுக்கு நேரம் சொல்லும், மணிக்கூட்டுக் கோபுரமுமாக, யாவும்
வருவோரைத் தம்பால் ஈர்த்து நிற்கின்றன.

இந்த இடத்தில் நல்லூர்க் கந்த கவாமி கோயிலின் வரலாற்றை
சற்று நோக்குவோம்.

நல்ல ஊர், நல்லூரின் ஒவ்வொரு மண்ணும் அருள்
மணக்கும். தமிழ் நாட்டிலே சோழ மன்னர்கள் பல நல்லூர்களை,
உருவாக்கினர். அதேபோன்று எமது நாட்டிலும், பூநகரி,
குருணாகல், கருத்துறை ஆகிய பகுதிகளில், நல்லூர்கள்
அமைந்ததாக வரலாறு உண்டு.

யாழிப்பாணத்திலே, ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரிலிருந்து
அரசாண்ட காலத்திலே, முடியுடை மன்னரும் தலை வணங்கித்
திரித்த தலை சிறந்த ஆலயமாக விளங்கியது நல்லைக் கந்தன்
ஆலயம். நல்லூரிலே “குருக்கள் வளவு” என்னும் காணியிலே,
தமிழ் மன்ன் ஆரியசக்கரவர்த்தியின், பிரதம அமைச்சரான்
செண்பகப் பெருமான் என்றழைக்கப் பெற்ற, ‘புவனேகபாகு’
என்பவனால் 884ம் ஆண்டளவில் இவ்வாலயம் கட்டப்பெற்றது.
இவனே, நல்லைக் கந்த கவாமி கோயில் கட்டியதில் “ஸ்ரீ சங்க
போதி புவனேகபாகு” எனப் போற்றப்படுகின்றான். பின்னர் 1478ம்

ஆண்டளவில் யாழிப்பாணத்திற்கு மன்னன் ஆன கனககுரியனின்
மகன் சிங்கைப் பராஜீசேகரன், இவ்வாலயத்தை வளமாக்கி,
பொலிவாக்கி, அழகாக்கி, வடக்கே சட்ட நாதர் ஆலயத்தையும்,
கிழக்கே வெயிலு கந்தப் பிள்ளையார் ஆலயத்தையும், தெற்கே
கைலாய நாத ஆலயத்தையும், மேற்கே அன்னை சக்தியாம்,
வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயத்தையும் கட்டுவித்து நல்லூரை மேலும்
அருள் அணியும், அருட்பாலிவும் பெறச் செய்தான்.
இவ்வாலயத்துக்கு ‘யழனாளர்’ என ஒரு தீர்த்தக் கேள்வியையும்
அமைத்து, அதன் கண் பாரதத்திலிருந்து யழனாநதி தீர்த்தமும்
ஏடுத்து வந்து பெய்வித்து, யழனா ஏரியை மேலும் புளித மாக்கினான்.

காலம் மாறியது. அரக்கம் மாறியது. எமது நாட்டின்
கரையோராங்களில் தமது கப்பல்களில் இருந்த வண்ணம்,
வியாபாரம் செய்த போர்த்துக்கேயர், மெல்ல பெல்ல நாட்டுக்குள்,
பிரவேசித்தனர். கொழும்புத் துறையில் இவர்கள் பட்டகளாக
இறங்குவதைக் கண்ட நல்லூர் மக்கள் எதிர்த்துப்போராடியும்,
அதனைத் தடுக்க முடியவில்லை. பறஞ்கிப் படை நல்லூரை நோக்கி
விரைந்தது. மக்கள் தம் இன்னுயிரையும் பொருட்படுத்தாது
போராடியும் போர்த்துக்கேயப் படைமுன்னேறியதால் சைவத்தின்
அரணாக அமைந்திருந்த குன்றனைய குமரன் கோயில்
போர்த்துக்கேய, தளபதி “பிலிப் ஓவிவெறா” என்பவனால்
அழிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இப்படையினரால் ஆலயத்தை அழிக்க முடிந்ததே
ஒழிய, அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் முருக பக்தி ஒழுக்கத்தை
அனுவாவேனும் அழிக்க முடியவில்லை. ஆலயம் இடிக்கப்படப்
போகின்றது என்ற செய்தி கேட்டதும், ஆலய குருமாராலும்,
மெய்க்காப்பாளனான சங்கிலி என்னும் பண்டார்த்தாலும், கோயிற்
சிலைவிகிரகங்களும், செப்புச் சாசனங்களும் பொன்னா
பரணங்களும் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டன. இதுவும் நல்லைக்
கந்தனின் இன்னருள் அன்றோ! தொடர்ந்து, ஒல்லாந்தர்
ஆட்சிக்காலத்தில் நல்லைக்கந்தன் ஆலயம் அமைந்த இடத்தில்
ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் கட்டப்பெற்றது.

கால வெள்ளாம் புரண்டோடியது நல்லைக் கந்தன் ஆலயம்
மீண்டும் கட்டப்பெற்றது. இவ்வாலயத்தை முன்னரிலும் பார்க்க
பன்மடங்கு சிறப்பாக, பொலிவாக யாழ் வாழ் சைவ மக்களுக்கு
ஆக்கி அளித்த பெருமை, எல்லோரதும், மதிப்பிற்குருமிய மாப்பாண
முதலியார் பாம்பரையையே காரும். இதில், யாவாதும் மனதில்
முன்னிற்பவர், திரு. இருக்குநாத மாப்பாண முதலியார் ஆவர். இதற்கு
“யாழிப்பாண வைபவம்” எனும் நூலும், சைவத்தையும், தமிழையும்
இணைத்துக் காத்த, நல்லூர் மூலைப்பூ ஆறுமகநாவலரது,
எழுத்தாக்கங்களுமே, சான்றாக அமைகின்றன.

நல்லூர்க்கந்தன் ஆலய வரலாற்றிலே இவ்வாலயத்தின்
வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்ட, மாப்பாணர் பரம்பரையினரது,

நற்பணிகளும், விவேகம் சார்ந்த நிர்வாகத்திற்கும், பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவையே என்பது நிஜம். மூத்தவரைத் தொடர்ந்து திரு. ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண்றும், அவரில் பின், இன்றும் சிறப்பாக நிதானமாக ஈடுபாட்டோடு செயலாற்றும் திரு. குமாரதாஸ் மாப்பாண்று சேவையும் பாராட்டுக்குரியது. இவர் காலத்துக்காலம், ஆலயவளர்ச்சியில் கவனமெடுத்து அழகன் முருகனைப்போல், அவன் து ஆலயத்தையும், அழகுற, பொலிவற, கவினுற காட்சி தரும் வண்ணம் கண்களுக்கு விருந்தாக கம்பீரத்தோடு ஒரு பொன்னுலகம் போல் காட்சியளிக்க வைத்துள்ளமை கண்கட்டு.

இல்வாலயத்தின் தனித்துவமும் சிறப்பச்சமுமே காலம் பிச்காது, காலம் தவறாது, காலம் தாமதியாது, நோத்துக்கு நோம் அங்கு இடம் பெறும் பூசைகளாம். பூசைக்குரிய நோம் வந்துவிட்டால், நிர்வாகம் எவ்வரையும் காத்திராது, யந்திரம் போல் சற்றும் தாமதியாது இயங்கத் தொடங்கும். பூசைநோம் காட்டி மனிக்கூடு ஒலி எழுப்பியதும், ஆலய கோபுரமணி ஒசை ஒலி எழுப்பும்; தொடர்ந்து குருக்கள் ஜ்யாவின் கையிலிருக்கும் பூசை மனி ஒசை எழுப்பும்; பூசை ஆரம்பிக்கும், இது நல்லையம்பதி ஆலய நிர்வாகத்தின் தனித்துவம்.

நல்லையம்பதி, மாழும்க்களின் இதயம் போன்றது. நல்லூர் மண்ணும் அருள் மணக்கும் இலங்கையின் வட பால் சித்தர்களான செல்லப்பா கவாமிகள், யோக கவாமிகள், கடையிற் கவாமிகள், ஆகியோர் அருள் உல வந்த மன், நல்லூர் மன். தினமும் தனது நாத மணியின் ஒசையால் நல்லூர் வாழ் மக்களை நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்தி வைத்திருப்பவன் நல்லூர் வடவேலன். தினமும் நல்லைக் கந்தனின் அருட்காற்றைச் கவாசித்து வாழும் நல்லை வாழ் மக்கள் உண்மையில் கொடுத்து வைத்தவர்கள்.

நல்லூர்க் கந்தனின் வருடாந்த உர்சவம் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகின்றதுடன் நல்லூர் மாத்திரமல்ல, யாழ் நகரமே

விழாக்கோலம் பூண்டுவிடும். கொடியேற்றத்தையடுத்து முக்கிய விழாவாக, மங்கலமான மஞ்சத்திருவிழாவும், தொடர்ந்து கவினுறு கைலாசவாகனம், அடுத்து தங்கமயிலேந்தி வரும் தங்கரதம், பெற்றவரே உலகம் எனப் போதிக்கும் தண்டாயுத பாணித்திருவிழா, பூஞ்சோலை ஒன்று நகர்ந்து வந்தாற்போன்ற, பூஞ்சப்பறம், தேர்த்திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா, திருமண ஊர்வலயாக அமைந்த பூங்கா வனத்திருவிழா, வைரவர்மடை என நல்லைக் கந்தன் உற்சவம் மிகக் கோலாகலமாக இடம் பெற்று, இனிது நிறைவெறும்.

தேர்த்திருவிழா, தீமையை அழித்து நன்மையை அருணும் திருவிழா ஆகும். அன்றைய தினம், காலையிலே ஆலய மணி, நாத ஒசை எழுப்ப மந்திரகோஷம் முழங்க நாதஸ்வர ஒசை காற்றில் மிதந்து வர அடியார்களின் அரோகாரா ஒசை அவைமோத, கொடி, குடை, ஆல வட்டம் முன் செல்ல, பஜனை கோஷ்டியினர் பின் செல்ல கந்தனுக்குப்பிடித்த பூக்காவடி, பன்னீர்க் காவடி, துலாக் காவடி, தூக்குக் காவடி, பறவைக் காவடி முதலியன் குழ எழிலார்ந்த சித்திராத் தேரினிலே ஆறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி துஷ்ட நிகரக பரிபாலனம் செய்வார். சிவனார் முப்புரங்களை எரித்தருளி அருள் புரிந்த தத்துவத்தை இல்விழாகுறிக்கும் எனவும் கொள்ளலாம். தொடரும் தீர்த்தத்திருவிழா பஞ்சகிருத்தியத்தில் அருளைக்குறிக்கும். பஞ்சஸூர்த்திகளும் எழுந்தருளி, தீர்த்தம் கண்டு அருள் புரிய உலாவரும் காட்சி காண்போரைப் பரவசப்படுத்தும், மெய் சிலிர்க்கும், பக்தி பிறக்கும் இல்விழா நிறைவேற தம்மால் இயன்ற தானம் செய்த பின் விரதிகள் தமது விரதத்தை நிறைவு செய்வார். நல்லைக் கந்தன் வருடாந்த உற்சவவிழா இனிது நிறைவு பெறும்.

“அஞ்சம்முகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும் வெஞ்சமரில் அஞ்சசமரில் அஞ்சசல் என வேல் தோன்றும்.....”

நல்லை புதிப்புக்கட்கள்

த. ஜெயச்வன்

அருவமும் ஆகி உருவமும் ஆகி
அசடனும் ஆகி அருளாகி
அழிவதும் ஆகி விளைவதும் ஆகி
அமைதியும் ஆகி அதன்மேலாய்
திருவதும் ஆகி கலைகளும் ஆகி
விற்லிலும் வாழும் விதிதேவா!
தெருவுளில் வாடி அழும் அடியாரின்
திருவுளம் மீது குடியேறு.
கருவறை நீயே கருவகை நாமே
கருக்கலையாமல் பொருள் சொல்லு
கவிதைகள் பாடித் தொழுகின்றோம்... காதல்
காந்தனைத் தந்து நமை அள்ளு
வெறி மிக கூடி ‘பொறி’ பலவாகி
விழுகிறோம், மீட்க வரவேண்டும்
விதி புதிதென்று எழுதிடு... நல்லை
வெளிதனிற் காட்சி தாவேண்டும்

சரியான நேரம் சரியான ஒன்றை
சரியாப் நடத்தும் செயல் வீரா!
சமரான வாழ்வில் தருமங்கள் வாழ
தடை வெட்டுகின்ற அதிர்தா!
புரியாத கோடி பொருள்யாவும்... நெஞ்சு
புரிந்தேற வைக்கும் பொருளோனே!
புதிரான இந்த எளியோனும் மண்ணில்
பொருள் கொள்ள வைத்த பெருமானே!
பெருவாரியான அடியார் முன் என்னை
பெரிதாக்கி விட்டு ஜெயந்தந்து
பிழையற்ற பாதை தெரிகின்ற ஞான
பிரமத்தைக் காண வழிசெய்து
குருவாகி, தந்தை, மகனாகி, நண்பன்
எனவாகிக் காதலுடன் நின்று
குலையாமல் அன்பைத் தரு... நல்லைவேலா
குறைத்திர்க்க வேறு எவருண்டு?

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2005

சங்கமன் கண்டி பண்டைய வழகளை

க. துவக்சேஸ்வரி,
BA தொல் (சிறப்பு)

கிழக்கு மாகாணத்தில் சிறப்புற்றிருந்த நகரங்களுள் சங்கமன் கண்டியும் ஒன்று, வரலாற்று தொன்மை வாய்ந்த இடமான சங்கமன் கண்டி மலை மேல் முருகன் ஆலயம் ஒன்றினை நிர்மாணிக்க அகில இளங்கை இந்து மாமன்றும் அனுசரணை வழங்கி வருகின்றது. அதனை ஒட்டு சங்கமன் கண்டி பண்டைய வழகளை இதில் பிரசுரிக்கின்றோம்.

1. கிழக்கிலங்கை

1962 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கிழக்கிலங்கை என்பது திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. இதில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் என்பது இன்றைய அம்பாறை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

இம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பின்வரும் பிரதேசங்கள் அடங்கிருந்தன. 1 (அ) பாண்மைப்பற்று, (ஆ) அக்கரைப்பற்று (இ) நிந்தலூர் காவாதப்பற்று, (ஈ) சம்மாந்துரைப்பற்று, (உ) ஏருவில், போர்த்து, மண்முணைப்பற்று (ஊ) மண்முணை வடக்கு (எ) விந்தனைப் பற்று (ஏ) ஏறாவூர் கோறனைப்பற்று. (ஐ) வேகம் பற்று.

1963 ஆம் ஆண்டின் அரசு புள்ளவிபார தினைக்கள் அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"The Eastern Province is in the size the Second Largest Province in the Island, Covering an extent of 38, 401 Square Miles. It is bounded on the North by PARAYAN ARU and Kokilai Lagoon an extends right down to the Kulikkan oya."

"அதாவது கிழக்கு மாகாணம் என்பது இலங்கைத் தீவின் இரண்டாவது பெரிய மாகாணம் ஆகும். இதன் விஸ்தீரணம் 38, 401 சதுர மைல்களாகும். இதன் வடக்கு எல்லை பறையன் ஆறு மற்றும் கொக்கிளாய் ஏரி ஆகும். அது கீழே குழிக்கன் ஆறுவரை நீண்டு செல்கிறது."

மேலும் இம் மாகாணம் விந்தனைவெல்லச பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. மந்தின ஆறு, பட்டிப்பளை ஆறு என்பன மத்திய நாட்டிலிருந்து தோற்றம் பெற்று இம் மாகாணத்துக்கு நீரை வழங்கின. பட்டிப்பளை ஆறு இன்று கல்லோயா ஆறு என அழைக்கப்படுகிறது.

அம்பாறை பிரதேசத்தில் முன்னர் திருக்கோவில், பொத்துவில் தீகவாபி. அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துரை, நிந்தலூர் அட்டப்பன்னம், காரைத்து, றாகம், சடையந்தலாவ, உகந்தை, சங்கமன் கண்டி முதலிய முக்கியமான நகரங்கள் இருந்தன.

2. சுங்கமன் கண்டி

திருக்கோவில் கிராமத்திலிருந்து குமார் 12 மைல் தூரத்திலும் உகந்தை கிராமத்திலிருந்து குமார் 53 மைல் தூரத்திலும் சங்கமன்

கண்டி கிராமம் அமைந்துள்ளது. சங்கமன் கண்டி மேற்கே மொட்டையாறால் இன்று தொடர்ந்தும் நவுகலம் (மல்ல நாச்சிகல) இன்றுக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசமாக உள்ளது. இங்கு வரலாற்றுத் தொன்மையிக்க பின்னளையார் ஆலயம் ஒன்று மலை அடிவாரத்தில் உள்ளது.

குதிர்காம யாத்திரை செல்வோர், சங்கமன் கண்டியில் தங்கிச் செல்வது வழக்கம். மேற்படி பின்னளையார் ஆலயத்தில் இருந்து குமார் 100யார் தூரத்தில் அமைந்துள்ள இரு கிணறுகள் என்றுமே வற்றாத தன்மையுடையன.

சங்கமன் கண்டி என்ற பெயருக்கும் ஒரு பின்னணி உண்டு. சங்கமன் என்று குறு நில மன்னன் இங்கு ஆட்சிசெய்தான் என்றும் அக்காலத்து கட்டிட இடபாடுகள் சங்கமன் கண்டி காட்டில் இன்றும் காணப்படுகின்றன என்றும் ஒரு கதை உண்டு.

ஆனால் அதைவிட வலுவான காரணம் வேறு ஒன்று உண்டு. அதாவது "சங்கமர்" என்போர், முற்காலத்தில் கிழக்கு மாகாணக் கோயில்களில் பூசை செய்வோர் ஆவர். இவர்கள் குளக்கோட்டன். கலிங்கமாகன் கி.பி. (1215 - 1244) காலத்தில் குடியேற்றப் பட்டவர்கள் என்றும் இது பற்றிய விபரங்கள் ஏட்டுப் பிரதிகளிலும், மட்டக்களப்பு மாண்மீயம், குளக்கோட்டன், தரிசனம், மாகோன் வரலாறு முதலிய நூல்களிலும் காணக் கிடக்கின்றன.

இச் சங்கமர்கள் குடியெர்ந்த இடம் சங்கமன் கண்டி எனக் கொள்ள முடியும். அக்காலத்தில் "கண்டி" என்பது "நகரம்" எனப் பொருள்படும். அக் காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் சிறப்புற்றிருந்த நகரங்களுள் சங்கமன் கண்டியும் ஒன்றாகலாம்.

3. சுங்கமன் கண்டியின் தொன்மைக்கான சான்றுகள்

சங்கமன் கண்டி என்பது பண்டைய ரோகணை இராக்சியத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு நகரமாகும். இந் நகரின் வரலாற்றுத் தொன்மையை அறிவுதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றுட் சில வருமாறு,

அ) இந் நகரைப் பற்றிச் சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் கூறும் தகவல்கள்.

ஆ) பிறநாட்டு நூலாசிரியர்கள், யாத்தீர்கர்கள் எழுதி வைத்துள்ள குறிப்புகள்.

- த) இப்பிரதேசத்திலே கிடைத்துள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பிற கல்வெட்டுகள்.
- ஈ) இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் கட்டிட இடிபாடுகள்.
- உ) இக் கட்டிட இடிபாடுகளில் காணப்படும் சிற்பங்கள் பிற எச்சங்கள்.
- ஊ) இப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கப் பெற்ற நாணயங்கள்.
- எ) மகாவம்சம், முதலிய சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் இடம்பெறும் கதிர்காமச் சத்திரியர்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள்.
- ஏ) ஏனைய கலாசார எச்சங்கள் சங்கமன் கண்டியைச் சுற்றியுள்ள காடுகளில் காணப்படும் கட்டிட இடிபாடுகளையும், தூண்கள் சிற்ப வேலைச் சிதறல்கள் முதலியவற்றையும் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். அரண்மனையின் இடிபாடு களையும் ஆலயங்களின் இடிபாடுகளையும் அங்கே காண முடிந்தது.

4. சுக்கமன் கண்டி - வருலாற்றுக் தகவல்கள்

நாம் அறிந்த இலங்கை வரலாறு என்பது மகாவம்சத்தின் அடிப்படையில் இலங்கைக்கு விஜயன் வருகையுடன் ஆரம்பமாகி நான்கு தலைமுறையின் பின்னால் ஆட்சிப்பீட்டுமேற்கிய பந்துகாபாயன் காலத்துடன் தொடர்கிறது. இவன் காலத்தில் அநூராதபுரம் தலைநகராக்கப்பட்டு இராஜாட்டை ராஜதானி உருவானது. இது மகாவம்சம் கூறும் தகவல்.

இந்த மகாவம்ச நூலின்படி தேவநம்பிய தீசனின் தம்பியான மகாநாமன் (கி. மு. 247 – 207) ரோகணைக்குச் சென்று ஆட்சி அமைத்தான் எனவும் அதன் பின்னரே ரோகன இராச்சியம் உருவானது எனவும் கூறப்படுகிறது.

மகாநாமன் ரோகனவுக்குச் செல்லும் முன்னரே அங்கு ஒரு இராஜ்ஜியம் அமைந்திருந்தது. அதனை கதிர்காம சத்திரியர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். அவ்வாறே சந்தன காமச் சிற்றாக்களும் உருவாகி இருந்தன. இவற்றை மகாவம்சம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

தேவநம்பிய தீசனின் வெள்ளரசு மரம் நாட்டு விழாவுக்கு (கி.மு. 247) கதிர்காமச் சந்திரியர்கள் சந்தனகாம சிற்றாரசர்களும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். (மகாவம்சம்) இதன் மூலம் தென் பகுதியில் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சி நிலவியதை அறிய முடியும்.

இக் கதிர்காமச் சத்திரியர்கள் கதிர்காமம் தொடக்கம் வெருகல் வரை பரந்திருந்த பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்தனர் என்பதற்கு இப்பிரதேசங்களின் கண்டெடுக்கப்பட்ட 30க்கும் மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் அரண்மனை இடிபாடுகளும் சான்றுகளாகின்றன.

சங்கமன் கண்டிக் காட்டினால் விரவிக்கிடக்கும் கட்டிட இடிபாடுகள். கதிர்காமச் சத்திரியர்களது அரண்மனை இடிபாடுகள் என்பதை இலகுவாக ஊகிக்கலாம். இம்மன்னர்கள் தேவநம்பிய தீசன் (கி. மு. 247) காலத்துக்கு முற்படவர்கள் என்பதை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

5. தென்னிலங்கையில் தமிழர் குடுசை :

தென்னிலங்கையில் ஆட்சி செய்த கதிர்காமச் சத்திரியர்கள் பற்றிய செய்திகள் சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெறவில்லை. இவர்கள் யார்? இவர்களது பூர்வீகம் என்ன?

இவர்களது ஆட்சிக் காலம் எத்தகையது என்பதை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். இவர்கள் தேவநம்பிய தீசன் காலத்து வெள்ளரக்குக்கிளை நாட்டும் வைவத்திற்கு அழைக்கப்பட்டார்கள் என்ற தகவல் மட்டுமே மகா வம்சத்தில் இடம்பெறும் செய்தியாகும்.

இவ்விடயம் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பார்போம்.

இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த நாகர்கள் இடைக் கற்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இடைக் கற்காலம் என்பது கி.மு. 35000 ஆண்டுகள் வரை செல்கிறது. இந்நாகர்கள் ஈழத்து வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றனர். இக்கால எழுத்து “தெமிழு” எனத் தொல் பொருள் தீணைக்களா ஆணையாளர் விரான் டெரனியகல் கூறுகிறார்.

சிங்கள வரலாற்று நூலாகிய மகாவம்சத்தில் சொல்லப்பட்ட விடயங்களை விட சொல்லாமல் விட்ட விடயங்களே பெரும் இடைவெளியை தோற்றுவித்துள்ளன என மகாவம்ச நூலின் மொழி பெயர்ப்பாளர் வில்லியம் கெய்சர் கூறுவார். 5 அல்வாறே தென்னிலங்கை வரலாற்றில் சொல்லாமல் விடப்பட்ட விடயங்கள் பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தி உள்ளன. N.P ஈழத்து வரலாற்றில் தமிழ் தொடர்பான விடயங்கள் மறைத்தும் திரித்தும் சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் தமிழ் தொடர்பான விடயங்கள் மறைத்தும் திரித்தும் சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. எனவே சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் கதிர்காமச் சத்திரியர்கள் பற்றிக் கூறாமல் விட்டதில் ஆச்சரியமில்லை.

தாக்டர் பரணவிதாரன் தமிழர்கள் வரலாற்றைக் குறிப்பிட செய்திருந்தாலும் அவர் கூறியிருக்கும் சில விடயங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு சில உண்மைத் தகவல்களை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

6. கதிர்காமச் சத்திரியர் பற்றிய சில பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

ரோகணையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சில பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

- 1) கதிர்காமத்திற்குக் கெதன் கிழக்கே, 20 மைல் தொலைவில் உள்ள போவத்தகல் கல்வெட்டுக்கள் (அம்பாறை மாவட்டம்)
- 2) கதிர்காமத்திலிருந்து 20 மைல் கிழக்கே உள்ள கொட்டமுஹேலக் கல்வெட்டுக்கள்
- 3) அம்பாறைக்குக் கிழக்கே சங்கமன்கண்டி அருகில் உள்ள மொட்டையாகல் கல்வெட்டு.
- 4) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் செங்கலடிப்பிரதேசத்தில் பதுளை வீதியில் உள்ள குசலன் கந்தை கல்வெட்டுக்கள். (இவை மலைப் பாறைமேல் எழுதப்பட்டுள்ளன)
- 5) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பதுளை வீதியில் உள்ள கல்டுபொத்தான கல்வெட்டுக்கள்.
- 6) அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள குஹனினந்தைகலக் கல்வெட்டுக்கள்.
- 7) அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள ஹேன மூல்லக் கல்வெட்டுக்கள்.
- 8) அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள சங்கமன் கண்டி கல்வெட்டு.

9) அம்பாறை மாவட்டத்தில் கிரிமகுல கொல்லவில் உள்ள கிரிமடுகல்வெட்டு.

இக்கல்வெட்டுக்களின் விளக்கங்களை டாக்டர் பரணவிதான் 'Inscriptions of Ceylon' என்னும் நூலில் வெளியிட்டுள்ளார். இக்கல்வெட்டுக்களை அவரே வாசித்து எழுதியுள்ளார்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் கதிர்காமச் சத்திரியர் பற்றிக் கூறும் கல்வெட்டுக்களாகும். இவ்வாறான கல்வெட்டுக்கள் 30க்கும் மேற்பட்டன. இதை தென்னிலங்கையில் தமிழர் ஆட்சிக்கான வலுவான சான்றுகளாகும்.

7. ரோகணைப் பிரதேச பிராமிக் கல்வைருகள் கறூறும் வரலாறு

இக்கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறும் “மஜி” “மஜியரஜி”, “தீச அபய, உபாஜனாக, காமினி, தமாஜ முதலிய சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாகும். இச்சொற்கள் இப்பிரதேசத்தில் தமிழர் ஆட்சிநிலவியிருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதே பெயர்கள் அனுாரதாபுர கால மன்னர் பட்டியலிலும் இடம்பெறுகிறது.

இவ்வாறான தமிழ்ப் பெயர்களை, சிங்கள மன்னர்களின் பெயர்கள் எனக் கூறி, அவர்கள் மகாநாகனின் வழிவந்த சிங்கள மன்னர்கள் எனச் சில சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள். (டாக்டர் பரண விதான உட்பட) கூறியுள்ளனர். ஆனால் இப் பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

ராஜரட்டையிலும் ரோகணையிலும் பல்வேறு இடங்களிலும் கிடைக்கப் பெற்ற கல்வெட்டுகளில் நாக, திச, காமினி, அபய, உதி, முதலிய தமிழ்ப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன இத்தமிழ் சொற்கள், பிற்காலத்தில் சிங்கள மன்னர்களின் பெயராக அமைந்திருப்பதை பார்க்கிறோம்.

மேற்படி தமிழ்ப் பெயர்கள் எவ்வாறு தோன்றின என்பதற்குச் சில உதாரணங்கள் வருமாறு.

தீசன் என்னும் பெயர் தமிழ் மன்னனான மூத்த சிவன் என்பவனது மகனின் பெயராகும். இவன் பொத்த மதத்தை தழுவிய பின் “தேவ நம்பிய தீசன்” ஆனான். இவ்வாறே மகாராச, காமினி தீச முதலிய விருதுப் பெயர்களும் அமைத்தன. இவ்வாறே கைமுனு (துட்டெ முனு) சதாதிச முதலிய பெயர்களும் அமைத்தன.

ரோகணைக் கல்வெட்டுகளில் ரோகணைச் சிற்றரசர்கள் ரஜாதி, உபராஜநாகன் முதலிய தமிழ் விருதுப் பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன. ரோகண அரசபாற்பாரியில் கதிர்காமச் சத்திரியர்கள், பத்துச் சோதரர் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“மகாவம்சம்” அவர்களை “Dasa baraya Daruwa” எனக் கூறுகின்றது.

B. குறைப் சில வரலாற்றுச் சான்றுகள்

தாதுவம்சம் என்னும் சிங்கள வரலாற்று நூலில் கதிர்காமச் சத்திரியர்களான பத்து சோதரர்களையும், மகாநாகனின் பேரனை கோதாபயன் கொலை செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை போவத்தகல் கல்வெட்டுக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவர்களைக் கொலை செய்த பின் இப் பாவத்தைப் போக்க, கோதாபயன் பல விகாரைகளைக் கட்டியதாக “அட்டகதா” என்னும் சிங்கள வரலாற்று நூல் கூறுகிறது.

தேவ நம்பிய தீசனின் வெள்ளரசு மரக்கிளை நடும் வைவத்திற்கு கதிர்காமச் சத்திரியர்களையும், சந்தன காம பிரமுகர்களையும் மற்றும் சிற்றரசர்களையும் அழைத்த செய்தியை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இச் செய்தி மகா வம்சத்தில் உள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இவர்கள் மகா விகாரையில் கூடினர் எனவும் அப் மரக் கிளையானது ஜம்பு கோளப் பட்டினம் சரசமான ராம பட்டமாகேந்தியம், கஜாகம முதலிய இடங்களில் நடப்பட்டதாக கூறப்பட்டுள்ளது.

நாகர்கள் வாழ்ந்ததும் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நிலவியதுமான உகந்தை, சங்கமன் கண்டி, திருக்கோயில் முதலிய இடங்கள் நாகர்கள் வாழ்ந்த இடங்களாகும். இங்கெல்லாம் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கமன் கண்டியில் மேலும் இரு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்பட்டதாகவும் அவை தெளிவில்லாமல் இருப்பதாகவும் பாக்டர் பரணவிதான குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“Inscriptions of Ceylon Vol - I - 1972”

History of Ceylon Vol - 3, Part II by Paranavithana

9. டொல்மைன் குறிப்புகள்

டொமை (Ptolemy) என்பவர் கி. மு. 140இல் உலகெங்கும் பயணம் செய்த ஒரு கிரேக்க புவியியல் அறிஞர் ஆவார். இவர் வரைந்த இலங்கைப் படத்தில் கி.மு. 140 இலங்கையின் இடங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் கரையோரப் பிரதேசங்களில் இந்துக் கோயில்கள் இடம்பெறுகின்றன. இப்படத்தில் தெற்கே “டொன்றா” என்னும் தேவவேந்திர முனை காட்டப்பட்டுள்ளது.

தென் கிழக்கு முனையாக “Bacbi Cinitas” என்ற பெயருடன் கோயில்களின் படங்களும் “Cetau Promont” என்ற முனையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதற்குச் சிறிது மேல் Nanigiri எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. Cetau Promont என்பது சங்கமன் கண்டியையும் மேலே உள்ள கோயில்கள், அக்காலத்தில் இருந்த தான் தோன்றிஸ்வரம், திருக்கோயில் முதலிய ஆலயங்களையும் குறிப்பதாகக் கொள்ள முடியும்.

நன்றி வீரகேசரி 17.05.2009

அறமே அரண்

அறம் ஒன்றே மனிதனை அரண் செய்வதாம். அதனை என்றும் ஒல்லூம் வகையால் செய்யவேண்டும். மறுமைக்கு வந்து உதவுவது அறவழியில் கொடுத்தபொருள் ஒன்றேயாகும்.

செல்வச் சுந்திரியின் வருடாந்த மகோற்சவம்

வங்கவ ந. ஆகங்கராஜ்

உற்சவம்

2ந்து என்பது உத்தம யாகம் எனவும், ஐந்தொழில்களின் சிறப்பைக் குறிப்பது எனவும், இகப்ப இன்பங்களைக் கொடுப்பது எனவும் பொருள்படும்.

விதிப்படி உற்சவம் செய்வர்களுக்கும், செய்விப் பவர்களுக்கும், பாவும் நீங்கி ஞானம் உண்டாகும், எல்லாவிதமங்களும் உண்டாகும் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

உற்சவமானது தினசரியாக, வாராந்தமாக, மாதாந்தமாக, வருடாந்தமாகப் பல்வேறு வகை உற்சவங்கள் கொண்டாடப் படுகின்றன. இவற்றுள் ஆலயங்களில் வருடா வருடம் கொண்டாடப்படும் மகோற்சவமானது இறைவனின் ஐந்தொழில்களான படைத்தல், காந்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருள் ஆகிய வற்றைக் குறிக்கும்.

வாக்னோற்சவம், ஓமம், பலியிடல் என்பன காத்தலையும், வேட்டைத்திருவிழா என்படும் மிருகயாத்திரை, இரதோற்சவம் என்படும் தேர்த்திருவிழா அழித்தலையும், தீர்த்தோற்சவம், மௌன உற்சவம் ஆகியவை மறைத்தலையும் குறிக்க திருஞல் உற்சவம் அருளவைக் குறிக்கும்.

இத்தகைய உற்சவங்கள் யாவும் சுகல ஆலயங்களிலும் ஓமம் வளர்த்து, மந்திரம் ஓதி, ஆகமக்கிரியைகள் என்பவற்றினுடோக நிகழ்த்தப்படும் சமஸ்கிருத மயப்படுத்தப்பட்ட சடங்குகளாகக் காணப்படும். ஆனால் செல்வச் சந்திரி கோயிலில் நடைபெறும் மகோற்சவம் ஆகம நெறிக்குட்பட்ட ஆலயங்களில் இருந்தும் வேறுபட்டதுடன், தனித்துவமானவையாவும் உள்ளன.

சந்திரியில் கொடித்தம்பம் இல்லை. இங்கு மகோற்சவத்திற்கான கொடியேற்றக் கிரியைகள் இடம் பெறுவதில்லை உற்சவ காலத்தை உணர்த்தும் வகையில் வள்ளிக் கொடி தானாகவே முளைக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து பிரதமை கூடும் வேளையில் சந்திரிக்கே உரித்தான கொடி ஏற்றக் கூடங்கள் இடம் பெறும்.

சந்திரி ஆலயத்தின் மகோற்சவம், ஆவணி பூர்வப் சத்தில் இடம் பெற்று வருகின்றது. ஆவணி மாதத்துப் பூரணைக்கு முந்திய அமாவாசை நீங்கிப் பிரதமை கூடும் வேளையில் கொடியேற்றம்

நடைபெற்று ஆவணி மாதப் பூரணையில் தீர்த்தம் நடைபெறும். சந்திரியில் 15 அல்லது 16 நாட்கள் கொண்டதாக மகோற்சவம் நடைபெறும்.

கொழுப்புற்றும்

மகோற்சவத்தின் முதல் நாள் உற்சவமான கொடியேற்றம், ஏனைய ஆலயங்களில் இருந்து வித்தியாசமான ஒரு சடங்காக சந்திரியில் இடம் பெறுகின்றது.

கொடி ஏற்ற நாள் அன்று அதிகாலையில் விசேட அபிஷேகங்கள் பூசைகளைத் தொடர்ந்து கொடியேற்ற உற்சவத் திற்கான சடங்குகள் ஆரம்பமாகும்.

முதலில் எழுந்தருளிக்கு அருகில் உள்ள வைவரவருக்கு காப்பு கட்டப்படும். அதன் பின்னர் மூலஸ்தானப் பூசை முடிந்ததும் பின்னையாருக்குப் பூசை நடைபெறும்.

ஆலய வாசலில் உள்ள நந்திக்கு முன்னால் வைக்கப் பட்டுள்ள கேடகத்தின் கலசத்தில் தெற்பை வைத்து, எழு மாவிலை களைக் கற்றிப் பட்டுத்துண்டு கட்டி அதற்குரிய பூசை நடைபெறும். நந்தியின் மூன்றாவது கேடகம், கொடி ஏற்ற உற்சவம் ஆரம்பிப்பதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்வரும் ஒரு புதன் கிழமையில் கொண்டு வந்து வைக்கப்படும். கலச பூசை முடிந்ததும், அது கேடகத்தின் மேல் தூக்கி வைக்கப்பட்டு மீண்டும் முருகனுக்குப் பூசைகள் இடம் பெறும். அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்தருளிப் பூசை முடிந்ததும் கவாமி வீதி உலா இடம் பெறும் அப்பொழுது ஆலய வாசலில் சேவல் கொடி ஏற்றப்படும்.

கொடி ஏற்றத்தன்று எழுந்தருளி வேற்பெருமான் அதே கேடகத்தில் வீதி உலா வருவார். உற்சவத்தின் முதல் நான்கு நாட்களும் காலை உற்சவம் நடைபெறுவதில்லை. ஐந்தாம் திருவிழாவில் இருந்தே காலை உற்சவத்தில் வேற்பெருமான் வீதி உலா வருவார்.

உற்சவ நேரங்களில் கவாமி உள்வீதி கற்றி வள்ளி அம்மன் வாசலில் நிற்கும்பொழுது வெளிவாசலில் நிறைகுடம் வைத்து தீவட்டி பிடிப்பர். இங்கு தீவட்டி பிடிப்பவர் செட்டி பாம்பரையைச்

சேர்ந்தவராக இருப்பர். கொடி ஏற்றத்தின் பொழுது தீர்த்தக் குளத்தில் இருந்து நீர் எடுத்து, முதலாவது நிறைகுடம் வைக்கப்படும். அதன் பின்வரும் நாட்களில் கோயில் கிணற்றில் இருந்தே நீர் எடுக்கப்படும். நிறை குடத்திற்குரிய 7 மாவிலைகளையும், தேங்காய், நெல் ஆகியவற்றையும் பூக்காரர்களின் தலைவர் ஜயரூடன் கூடக் கொண்டு சென்று நிறை குடத்தை வைப்பர்.

புச்சோடனைகள்

சந்திதியில் எழுந்தருளிக்குரிய பூச்சோடனைகள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. இவை பூக்காரர் எனப்படும் தொண்டர்களினால் ஆசாரமான முறையில் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இங்கு செயற்கையான சோடனைகள் எதுவும் இடம்பெறுவதில்லை, முருகப் பெருமான் வண்ண வண்ணமான பல்வேறு பூசைக்குரிய மலர்களால் பல வடிவங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழைத்துச் செல்வது கண் கொள்ளாக காட்சியாக இருக்கும்.

பட்ட சாத்துப்படி, செடிக் சாத்துப்படி, தீரணைச் சாத்துப்படி எனக் கூறப்படும் சந்திரவட்டச் சாத்துப்படி, மயில் தோகைச் சாத்துப்படி, நாகபடச் சாத்துப்படி, என்று பல்வேறு வகையான சோடனைகள் அன்றவர்ந்த பூக்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் இவ்வகையான பூச்சோடனைகள் சந்திதிக்கேயுரிய தனித்துவமான மரபாகும்.

உள்ளீதி உலா

உற்சவ காலத்தில் மூலஸ்தானத்தில் வைத்து அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட வேற்பெருமான், உள்ளீதி வழியாக அழைத்து வரப்பட்டு வள்ளி அம்மன் வாசலை அடைந்ததும் அங்கே வாகனத்துடன் இருத்தி வைக்கப்படுவார். அங்கே வேற்பெருமானை, மஞ்சள் துணியினால் மூடப்பட்ட நிலையில் ஜயர் எடுத்துச் சென்று வள்ளி அம்மனுடன் இருக்க வைப்பார். அங்கு வள்ளி சமேதராகக் காட்சி அளிக்கும் முருகனுக்கும், அதன் எதிரே இருக்கும் நாகதம்பிரானுக்கும் விசேட பூசைகளும், தீபாராதனை கணும் இடம்பெறும்.

வள்ளி அம்மன் வாசலில் பூசைகள் முடிந்ததும் மீண்டும் வேற்பெருமான், மஞ்சள் துணியினால் மூடப்பட்ட நிலையில் எடுத்து வரப்பட்டு, எழுந்தருளி வெள்ளிமயில் மீது வைக்கப்படும். அதனைத் தொடர்ந்து தீபாராதனை முடிந்து வெளிவீதியுலாவுக் காகக் கொண்டு செல்லப்படுவார். அப்பொழுது வள்ளி அம்மன் வாசலில் இருந்து மணிக் கோபுர வாசல்வரை பூக்களால் தூவி முருகன் அழைத்துச் செல்லப்படுவார். அந்த நேரம் ஆலய காண்டாமனி ஒலிக்க மணிக்கோபுர வாசலை அடைவார்.

எழுந்தருளி வேற்பெருமான் வெளிவீதியுலாவுக்கு வரும் பொழுது முகப்பு வாசலினுடாகச் செல்வதில்லை அதற்கு இடது புறமாக உள்ள மணிக் கோபுரத்துடன் சேர்ந்த வாயிலினுடாக வெளிக் கொட்டுவது வைக்கப்படுகிறது. ஏனைய ஆலயங்களில் வெளிவீதியுலாவுக்காக வரும் எழுந்தருளி, மகு மண்டபத்துடன் இணைந்துள்ள முகப்பு வாயிலின் ஊடாகவே வெளிவருவது வழக்கம். சந்திதியில் மருதர் கதிர்காமரும், முருகனும் அம்ந்து பேசியதாகக் கூறப்படும் இரு தின்னைகளும் எதிரெந்திராக பிரதான வாயிலிலேயே வீதி உள்ளது. இன்றும் அந்த இரு

தின்னைகளிலும் இருவரும் அம்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கலாம் என்பதால், அவற்றுக்குக் குறுக்கே கவாமியை எடுத்துச் செல்வதோ அல்லது பக்தர்கள் செல்வதோ கூடாது என்ற மாபு இன்றும் பேணப்படுகின்றது.

அதனாலேயே இன்றும், அந்த இரு தின்னைகளுக்குக் குறுக்காக எவரும் நிற்கக் கூடாது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

வெளிவீதியுலா

வெளிவீதியுலா வரும் போது அட்டதிக்கிலும், கற்பா தீபம் காட்டப்படும். வெளிவீதியுலா முடிந்து மீண்டும் மணிக்கோபுர வாயிலினுடாகவே உள் வீதியை அடையும். மணிக் கோபுர வாசலை அடைந்ததும், அங்கே வைக்கப்பட்ட பூரணகும்பத்தில் தீபாராதனை இடம்பெறும். கும்பத்தில் எடுத்த நீரைக் கொண்டு கவாமிக்கு பாதஜலம் வார்க்கப்படும். அப்போது கவாமியைக் கற்றி, மூன்று முறையும், கற்றிவரும்போது கவாமிக்கு வார்க்கும் பாவனையில் ஜயருக்கும் ஊற்றப்படும்.

இரவுத் திருவிழாவில் போது வெளிவெடக்கு வீதியில் இருந்து, கவாமி வாசலுக்கு வரும் வரை எச்சரிக்கையும் பராக்கும் பாடப்படும்.

கவாமி தனது இருப்பிடத்தை அடைந்ததும் விளக்கெடுக்கும் சிறுமிகளின் தீப ஆராதனையுடனான ஆராத்தி இடம்பெறும். அதனைத் தொடர்ந்து சண்டேகார் பூசை நடைபெற்று உற்சவ சடங்குகள் முடிவடைந்த பின்னரேயே விழுதி, தீர்த்தம். வில்வம், பிரசாதங்கள் என்பன பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

உற்சவ ஒழுக்குகள்

உற்சவ நாட்களில் தினமும் வெவ்வேறு வகையான சோடனைகளுடன் பல்வேறு வகை வாகனங்களில் 'வேவலன்' வீதிவெள்வு வருதல் கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருக்கும்.

1ஆம் திருவிழா	- இரவு கவாமி கேடகத்தில் வீதிவெள்வும் வருதல்
2ஆம் திருவிழா	- இரவு அன்னம்
3ஆம் திருவிழா	- இரவு சோடி வெள்ளைக் குதிரை
4ஆம் திருவிழா	- இரவு யானை
5ஆம் திருவிழா	- காலை மயில், இரவு பறக்கும் மயில்
6ஆம் திருவிழா	- காலை அன்னம், இரவு ஆட்டுக் கடா
7ஆம் திருவிழா	- காலை சோடிக் குதிரை, இரவு சிங்கம்
8ஆம் திருவிழா	- காலை அன்னம், நாகசாத்துப்படி இரவு இடப்பம்
9ஆம் திருவிழா	- காலை வெள்ளை யானை, இரவு காராம் பக
10ஆம் திருவிழா	- காலை பூங்காவனம் தாமரைப் பீடம் இரவு பெரிய வெள்ளைக்குதிரை
11ஆம் திருவிழா	- காலை கைலாய வாகனம், இரவு பெரிய மயில்
12ஆம் திருவிழா	- காலை ஆட்டுக் கடா, இரவு இந்திர விழானம்
13ஆம் திருவிழா	- காலை வெள்ளைக்குதிரை நாக சாத்துப்படி இரவு காராம் பக
14ஆம் திருவிழா	- காலை காராம் பக; இரவு சப்பரம்
15ஆம் திருவிழா	- காலை தேர்த்திருவிழா - அன்று காலை விசேட அபிஷேகமும் பூசைகளும் முடிந்த பின் வேற் பெருமானுடன், பிள்ளையார், ஆறுமுக சாமி ஆகிய மூர்த்திகள் வீதிவெள்வு வருவார். தேர்த் திருவிழாவில் கவாமி வெளிவீதியுலா வரும்

பொழுது, தேரைத் தொடர்ந்து நூற்றுக் கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும் அங்கீப் பிரத்சினையும், அடிஅழித்தல் நேர்த்திக் கடன்களையும் நிறைவேற்றுவார். மூன்காவடிகள், தூக்குக் காவடிகள், பறவைக் காவடிகள், கற்பூர் சட்டி எரித்தல் போன்றவற்றின் மத்தியில் பக்தர்களின் 'ஆஹா' ஒலி வானைப் பிளந்து கொண்டிருக்கும். தேர்த்திருவிழா அழித்தல் தொழிலைக் குறிப்பதால் எழுந்தருளியின் அகோரத் தன்மையைக் குறைத்துச் சாந்த மூர்த்தியாக அடியவர்களுக்குக் காட்சி கொடுப் பதற்காக வெளிவிதியுலா முடிந்ததும் 'பச்சை சார்த்தல்' இடம் பெறும்.

1986 இல் சித்தீரத்தேர் எரிக்கப்பட்ட பிள்ளைர், தற்பொழுது பழைய கட்டுத் தேரிலேயே வேலவன் தேருலா வருவதைக் காணலாம்.

இரவு பெரிய, படல் சாத்துப்படியனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிவப்புக் குதிரையில் வேலவன் வீதியுலா வரும் காட்சி அற்புதமாக இருக்கும்.

ஒரும் திருங்கூ - தீர்த்தோற்சவம் - அன்று அதிகாலையிலேயே குரியோதயத்திற்கு மூன்றர், முருகன் எவ்வித பூச்சோடனையுமின்றி ஒரு மூல்லை மாலையுடன் மட்டும் மயில் வாகனத்தில் வீதியுலா வருவார். அதனைத் தொடர்ந்து மீண்டும் பூசைகள் நடைபெற்றபின் மூடுபல்க்கில் இரு மருங்கிலும் தளப்பத்து ஒலைகளைப் பூக்காரர் பிடித்துச் செல்ல வேலவன் வெளி வீதி வருவார்.

மேற்கு வீதியை அடைந்ததும் வள்ளி அம்மன் முன் உள்ள வாயிலின் ஊடாக உள்வீதியை அடைந்து பிள்ளையார் வாயிலின் முன் உள்ள குளத்தில் தீர்த்தவாரிதி கொள்வார். "மாணிக்க கங்கை" எனப்படும் இக்குளத்தின் மேல் விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையில் பல்லக்கை வைத்து வேலவனுக்கு பல்வேறு பழங்கள், பால், தேன் மற்றும் அபிசேகத் தீரவியங்கள் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யப்படும். இச் சடங்கு சுமார் ஒரு மணித்தியாலம் வரை மேற்கொள்ளப்படும். அதனைத் தொடர்ந்து பல்லக்குடனேயே குளத்தில், இறக்கி நீராட்டப்படும். இவ்வாறு தீர்த்தமாடுதல், "செல்வ புஸ்கரணி" எனப்படும். தீர்த்தக் குளத்தைக் குழுவும், உள்வீதி, வெளிவிதிகளிலும் குழுமி நிற்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களின் வாணனப்பிளக்கும் 'ஆர்கா' ஒலியுடன் வள்ளியம்மன் வாயிலுக்குப் பல்லக்கில் அழைத்துச் செல்லப்படுவார். அங்கே வள்ளி அம்மனுடன் இருக்க வைத்து பூசைகள், தீபாதனைகள் என்பன இடம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து அங்கே நிற்கும் பூக்காரர்களுக்கும், விளக்கெடுக்கும் சிறுமிகளுக்கும், ஜயர் பட்டுத்தீர்த்தம் தெளித்து ஆசீர்வதிப்பார். பட்டுத்தீர்த்தம் என்பது குங்குமம், மஞ்சள்,

அபிஷேகத் தீரவியம் கலந்த விசேட தீர்த்தமாகும். அதனைத் தொடர்ந்து திருநீறு வழங்கிய பின், முதலாவது காளாஞ்சி பூக்காரர் களின் தலைவருக்கும், இரண்டாவது காளாஞ்சி திருவிழா உபகாரருக்கும் வழங்கப்படும்.

வள்ளி அம்மன் சந்திதியில் வள்ளி நாயகியுடன் அன்று மாலை வரை தங்கியிருந்து அருள்பாலிப்பார். வள்ளி அம்மன் சமேதராக வேலவன் இருக்கும்போது, செடிச் சாத்துப் படியுடன் பூக்குடை நிழலில் இருப்பது கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

மொளக் குருங்கூ - சந்திதிக்கே தனித்துவமான மொளத் திருவிழாவுடன் கூடிய "ஊடல் உற்சவம்" தீர்த்தோற்சவத்தன்று பிற்பகல் 6 மணிக்கு நடைபெறும். அன்றைய தினம் தீர்த்தமாடிய நேரத்தில் இருந்து, முழுநேரமும் வள்ளி யம்மனுடன் தங்கி நின்றமையினால், மூலஸ் தானத்தில் இருக்கும் தெய்வானை அம்மனின் வெறுப்புக்கு முருகன் ஆளாகவே மூலஸ்தானக் கதவு பூட்டப்பட்டுவிடும் அப்பொழுது வள்ளி அம்மன் வாசலில் இருந்து தெய்வானை அம்மன் வாசுக்கு முன்று முறைகள் வருவதும் போவதுமாக ஊடல் உற்சவம் நடைபெறும்.

முதலாம் முறை பல்லக்கில் மேள, தாள மணிகள் ஒலிக்க தெய்வானை அம்மன் வாசலை நோக்கிப் போகும் பொழுது, மூலஸ்தானக் கதவு பூட்டப்பட்டிருக்கும்.

இரண்டாம் முறை மீண்டும் பல்லக்கில் தளப்பத்து ஒலைகள் சல சலக்கப் போதல் அப்பொழுதும் கதவு பூட்டப்பட்டிருக்கும்.

மூன்றாம் முறையாகச் செல்லும் பொழுது, மேள, தாள, மணி ஒலிகள் எதுவுமின்றி மொனமாகப் போதல் அப்பொழுது, தெய்வானை அம்மன் கோயில் கொண்ட மூலஸ்தான வாயில் கதவு திறக்கப்பட முருகன் மீண்டும் தன் பழைய இருக்கையை அடைவார். அதனைத் தொடர்ந்து பூசைகள் இடம் பெற்றுப் பின்னரே காலையில் இருந்து விரதம் அனுட்டித்த பூக்காரர், விளக் கெடுக்கும் சிறுமிகள் ஆகியோருக்கு ஆலயத்தில் உணவு வழங்கப்படும். அத்துடன் மெளன் உற்சவமும், ஊடல் உற்சவமும் நிறைவடையும்.

- தீர்த்தோற்சவத்திற்கு மறு நாள் பூக்காரர் விளக்கெடுக்கும் சிறுமிகளுக்கென்றே விசேடமான பூசைகள் இடம் பெறும்.

கடந்த 16 நாட்களும் ஆலயத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்தமையால் அவர்கள் முருகனின் பூசை வழிபாடுகளில் கலந்து கொள்வதில்லை. அதற்காகச் சிறப்பாக அவர்களுக்கென்றே நடைபெறும் விசேட உற்சவம்தான் "பூத்திருவிழா" அல்லது "பூப்பூசை" எனப்படும் அன்று இரவு நடைபெறும் பூத்திருவிழா விசேட பூசையுடன் உற்சவ சடங்குகள் மாவும் நிறைவடைந்து விடும்.

நன்றி சந்திதீச் செல்வம்

செல்வச்சர்ந்த முருகன் பெயர்ல் திருஊஞ்சல்

தவத்தீயர் ஆண்டியப்பர்

காப்பு

பொன்னுலக மன்னாவற்குப் பூங்கா விதியருநம்
முன்னவனே ஆலை முகத்தவனே - என்னுடைய
தீத் தொழில்கள் நீக்கியே சிந்தைதனில் உறைந்து
காந்தகளால் உந்தன் கடன்.

1

பொன் பொருந்தும் தென்கதியைப் பதிபேரி லொன்றும்
புகு பொருந்தும் தொண்டவர் வேலவன் பதிவாழ்
மின் பொருந்தும் செங்கதியைக் கந்தர் தன்மீல்
விந்தை பொறும் அன்ன உள்ளசல் விரும்பியா
வின்பொருந்தும் கொன்கைப்பலை மங்கை பாகன்
வைந்தனோடு கந்த விரிந்து மகுடம் தாங்கும்
கொன் பொருந்தும் சிந்தார மாமுகன் கல்லோலை
குணபதியாம் கணபதிதாள் கும்பிட்டோமே.

2

தேவர் முருகோவர்கள் வாந்தொட்டே ஆட்ட
சித்ததீதி யாதூர்கள் சேர்ந்துபா
புமத்தை நாமாட்தை முதலாணோர் தேட
பொன்னுலகு மன்னானுடன் புகுந்து கூட
தேன்மொழிசேர் இபைவறும் அங்கு கூர
சின்னவன்னாச் சந்தியில் சுறந்துமேவி
கோமளஞ்சேர் ஆறுமுகா ஆட ஞஞ்சல்
குறக்கொடுக்க நாயகரே ஆட ஞஞ்சல்

7

வாயுமறு வாரணைத்தின் பிள்ளை மேவ
மற்றவைப் பக்கத்தில் வள்ளுமேவ
ரயன்யுதல் இறந்துமும் கவரி சாம்ப
இபையுதம் அட்பாமதை ஏந்தி நிறபக
கோமுறைசேர் இருவிகங்கும் குடைகளோந்த
குலவிசின்னாச் சந்தியில் குழந்தையான
மேவினார் வேலவைரே ஆட ஞஞ்சல்
வேதநாயகா முதல்வா ஆட ஞஞ்சல்.

8

முத்தா முடியா மாலை ஆட
மண்ணக்ஞதோப் செப்பகருங் குண்டலங்களா
மத்தாரும் மருவில்செறி ஒடை யா
வள்ளமை செறிவாகு வள்ளபாங்களா
கார்த்தாவின் கார்சிலம்பு கலீபேரன் றா
கருதுசின்னாச் சந்தியில் கருவண்ணயான
விந்தார போட்டுந்து ஆட ஞஞ்சல்
வீரமணி வாக்கியே ஆட ஞஞ்சல்.

9

கருணைசெறி ஆறுமுகா கார்த்தி கேயா
கங்கையுருள் காங்கேயா கருணைஞ்சியா
பொருணர் தொழும் மந்திரதந்திர சொந்தகந்த
புரிதவனை அனுதினமும் போற்றுவோர்கள்
வருணமறு நான்கினுமே வார்த்தை யீந்து
வருணமறு சின்னச்சந்தியில் வாழும்
அருண வடிவேற் கருத்தாய் ஆட ஞஞ்சல்
ஆறுமுக ஆண்டவரே ஆட ஞஞ்சல்.

10

வாழி
மருமேவு சிவபரும் உமையும் வாழி
வயங்கு திருநீறு சிவமணியும் வாழி
உநேமேவு அரசுன் மனுநீத வாழி
உலகுமுயிர் பாவுகள் லோகை வாழி
கருமேவு முகிள்வழி கடலும் வாழி
கற்றுறியா அடியேன் சொற்கவிதை வாழி
திருமேவு சேவுவுடன் மயிலும் வாழி
சின்னாச் சந்திதி மருகர் வாழிதானே.

11

மங்களம் ஜெய மங்களம்
நித்தியசப மங்களம்
ஆணைமுகவர்க்கு மங்களம் ஓங்கள்
ஆறிரண்டு கையுருக்கு மங்களம்
செங்கமல நாதருக்கு மங்களம் செல்வச்
சந்திதிவாழி முநகருக்கு மங்களம்
வீராநி வீராநுக்கு மங்களம் நாலை
வெள்ளி மயிள்வாக்கள்க்கு மங்களம்
சோதிவடி வேலங்கு மங்களம் சிவ
கப்பிர மணியருக்கு மங்களம்.

12

திருமகுவுடனரி இருபுழு மேவும்

தெய்வின்னாச் சந்தியில் சிறந்து மேவும்
உருமருவு ஒங்காரத்து மதல்வனாகும்
உந்தனீமேல் உள்ளவிசை உவந்து பா
மருமருவும் மலர்மாலை மதியமோடு
வைத்து சுடை உத்தமனார் மகிழுவின்ற
கருமருவு மும்மதத்து கும்மதம்ப
கணபதியை எஞ்ஞானமும் கருது வோமே.

3

நூல்

நாதமரும் ஒங்காரக் கோபில் மூட்டு
நம்புமாக மேருவைப்போல் தம்பம் நாட்டு
சோதிநிறை பாநுமதி வளையைச் சூட்டு
தூங்கு கதிர்தாங்கு கரவுடைத்தைப் பூட்டு
பூதலுமாம் மாதரஸ்ரஜும் பொற்பலைக் கூட்டு
புறப் சுயனம் பறப்பிப் பூதசூரகாராக்க
வேத விதிப்பாடு ஏறியூட ஞஞ்சல்
வேதநாயகி முதல்வா ஆட ஞஞ்சல்

4

நகர உ கரங்கள் இரு தூண்தாக
நான்வேத ஒங்காரம் வளையதாக
பகர அகரம் பிற்நிதி கமிழதாக
பன்னரிப் ரீங்காரம் பலைக்கயாக
சிகரமொடு தகரமுறும் அடியார் வாழுக
தெய்வின்னாச் சந்தியில் சிறந்து மேவி
அகர முதலானவரே ஆட ஞஞ்சல்
ஆறுமுக ஆண்டவரே ஆட ஞஞ்சல்.

5

வட்பமலை எட்டுமிகு தம்பாக
வன்னமுறும் ஆகாயம் வளையதாக
விட்டமுறும் உலகமது பலைக்கயாக
வீரமணி வாக்கியே கமிழதாக
சிட்டர் இருபங்கில் தொட்டே ஆட்ட
சின்னவள்ளனச் சந்தியில் சிறந்து மேவும்
அட்டதிக்கும் கொண்டாட ஆட ஞஞ்சல்
ஆறுமுக ஆண்டவரே ஆட ஞஞ்சல்.

6

ஆறுமுகநாவலர் ஒரு பல்துறை ஆசிரியர்

சென்வி கலைநிலை புஷ்பா சென்வங்காயகம்

கை வப்பற்றும் சமய உணர்வும் மிக்க ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பல்துறை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் இரு மொழிப் புலமை பெற்ற இவர், அவ்விருமொழிகளிலும் உள்ளவற்றை மொழிபெயர்க்க வல்லவராக இருந்த காரணத்தால் தமது பத்தொன்பதாம் வயதில் தாம் கல்வி பயின்ற யாழ். மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அதுமட்டுமா? கல்லூரியின் அதிபரான பார்சிவல் பாதிரியாரே தமக்கேற்ற தமிழாசிரியராக நாவலரைக் கொண்டார். அத்துடன் கிறிஸ்தவ சமய நூலாகிய விலிலிய நூலையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்க நாவலரையே தெரிந்தார். அந்நூலை மொழி பெயர்த்து வரும்போது தான் தமது சைவசமயத்தைப் பற்றியும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்மென்ற பெரு வேட்கை எழு, அதன் விளைவாக நாவலர் வடமொழியைக் கற்கத் தொடங்கி, அம்மொழியிலும் புலமைபெற்றார். சென்னையில் இயங்கிய கிறிஸ்தவ சபையைச் சேர்ந்தவர்களும் அதேசமயம் விலிலிய நூலை மொழிபெயர்த்து, தம் மொழிபெயர்ப்புத்தான் சிறந்தது என்றனர். அப்பொழுது பார்சிவல் பாதிரியார் நாவலரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்னைக்கேக்கித் தமது மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் நடுவர்கள் முன் வைத்தார் இரு மொழி பெயர்ப்புக்களையும் ஒப்பு நோக்கி, நடுநிலையுடன் தீர்ப்பு வழங்கிய தமிழ்நினர் மகாலிங்கையர் எனும் புலவர், யாழ்ப்பானத்து மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது என்று கூற அம்மொழிபெயர்ப்பினையே திருச் சபையினர் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். எனவே, சிறந்த மதிநலம் வாய்ந்த நாவலர் ஒரு ஒப்பற் மொழியாசிரியர் எனப் புகழ் பெற்றார்.

சிறுவயதிலேயே சைவசமயத்தின் மேல் ஏற்பட்ட பற்று காரணமாக நாவலர், சமயப்பணி செய்வதற்காக இறுதிவரை ஞநட்டுக் பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்டு தூய உள்ளத்துடன் வாழ்ந்தார். தம் அறிவின் திறத்தால் அனைவருக்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டும்; தம்மைப் போலவே பிரரும் பயன்பட வாழ்தல் வேண்டும் என்ற பெருநோக்கைக் கொண்டு மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலை தமது தலையாய தொண்டாகக் கொண்டார். கேட்டு விழுச் செல்வமாப் கல்விச் செல்வத்தை இராப் பகலாக ஏழை மாணவருக்கு வாரி வழங்கினார். தமிழிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர் இவ்வுலகிற்குப் பெரும் பயன்தேடித் தால் வேண்டும் என்ற விழுமிய நோக்குடன் இவர், முதலில் சமய நூல்களையும் கருவி நூல்களையும் கற்றுக்கொடுத்தார். மாணவருக்கு ஜயந்தீர்ப் பொருளை உணர்த்துவது, எவ்வளவு இடர்ப்பாடுடை செய்யுளாயினும் மாணவர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும்படி

விளக்குவது போன்ற ஆற்றல்கள் மிக்க ஒரு நல்லாசானாக நாவலர் திகழ்ந்தார். இலக்கணத்துடன் இலக்கணத்தையும் இலக்கியத்துடன் இலக்கணத்தையும் இயம்புவார். மாணவருக்கு பண்ணேண்டு பாடும் வகையை பண்ணினைச்பாவானர் கொண்டும் பயிற்று வித்தார் “சைவசமயிகளுக்கு விக்ரூபணம்” என்ற இதழில் தமது இப்பணி பற்றி நாவலர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“நான் எனக்கு ஒழிவுள்ள காலத்தைக் கைம்மாறு வேண்டாது உலகத்தாருக்குப் பயன்படக் கழித்தல் வேண்டும் என்று நினைத்து விகவாவிச வருடம் தை மாதம் முதலாக சில பிள்ளைகளுக்கு இராத்திரியிலும் காலையிலும் கல்வி கற்பித்துக்கொண்டு வருகிறேன்.”

இவிடம் பயின்ற மாணவரிற் சிலர் நாவலர் தோற்றுவித்த சைவப்பிரிகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றினர். வேறுசிலர் சமயச் சொற்பொழுவுகளை ஆற்றுவதில் பெரும் புகூர்த்தினர். மற்றும் சிலர் நூல்கள் எழுதியும் உரை செய்தும் தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் பணிகள் பல ஆற்றினர்.

மாணவருக்கு கல்வி புகட்டும் ஆசிரியராக மட்டும் நாவலர் நின்று விடவில்லை. சிறந்த நூலாசிரியராகவும் உரையாசிரியராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார். நாவலரால் தமிழ் உரைநடை ஒப்பற் தீரித்தைப் பெற்றதென்றால் மிகையாகாது, அவருக்கு முன் வாழ்ந்த பெரும்பான்மையோர் செய்யுள்களை இயற்றுவதிலேயே நாட்டம் மிக்கோராயிருந்த காரணத்தால் உரைநடை போதிய வளர்ச்சி பெறாத வேளை நாவலரே உரைநடையில் நூல்கள் பல இயற்றி தமிழ் மொழியை அணி செய்துள்ளார். அவ்வப்போது பாக்கள்யாத்து தந்திறனை வெளிப்படுத்திய நாவலருக்கு ஆங்கிலம், வட மொழி முதலிய மொழிகளில் இருந்தவை போன்று தமிழ் மொழியிலும் உரைநடை நூல்கள் பல்கிப் பெருக வேண்டும் என்று பேரவா எழுந்தது. அத்துடன் அவர் காலத்தவர் செய்யுள் நூல்களைக் கற்பதில் ஊக்கம் காட்டுவதில்லையென்றும் அவற்றைப் பயின்றாலும் கருத்துக் காண்பதில் இடர்ப்படுத் துங்புற்றனர் என்றும் கண்ட நாவலர் காலத்துக்கு ஏற்ற தொண்டு உரைநடை நூல் எழுதலே என்ற முடிவோடு அதனைச் செயற்படுத்தினார்.

இவரது உரைநடை நூல்களில் மிக இனிமையும் எளிமையும் உள்ள ‘பெரிய புராணவசனம்’ அனைவரது பாராட்டுக்குரியது. இப்பெரிய புராண வசனத்தை அச்சிடும் பொழுது நாவலர் ஏடுகளைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு பாடல்களைப் படித்து அவ்விடத்திலேயே உரையைச் சொல்ல, அச்சுக் கோப்பவர்

அதனைக் கேட்டவாறு அச்செழுத்துக்களை அடுக்குவதென்றும் அந்தால் அச்சாகும் பொழுது நாவலருக்கு வயது இருபத்தெட்டே என்றும் அறியும்பொழுது அவரது நுண்மதியை வியக்காதிருக்க முடியாது. “கந்த புராணவசனம்” “திருவினையாடற் புராண வசனம் முதலிய உரை நூல்களை ஆக்கிய நாவலர், சிறுவர்களுக்கென நான்கு” “பாலபாடப் புத்தகங்கள்” இயற்றியிருந்துமுள்ளார்.

வடமொழிப் புலஸமை காரணமாக அம்மொழி நூல்கள் சிலவற்றை தமிழில் யாத்தும் தந்துள்ளார். “சிவபோகாசாரம்”, “சிவபோகாத்தினம்” முதலிய வடமொழி நூல்கள் மிகச் சிலரிடமே இருந்தன என்பது மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் பொருளாறிந்தோரும் அருகிலிட்டகாலம் அது மேலும் சிவஞானகவாழிகள் இயற்றிய “சிவஞானபாஷ்யம்” எனும் நூல் காண்பதற்கே அரியதாக இருந்தது. இந்த வடமொழி நூல்களைப்பல்லாம் அலைந்து தேடிக் கண்டு பிடித்து அவற்றை தாழே கற்றுணர்ந்து - பொருளைந்து அவற்றினைச் சுருக்கமாக வெளியிட்டபெருமை நாவலரையே சாரும்.

பிழையின்றி நூல்களை எழுதினாலும் அவை அச்சிடப்படும்போதும் தவறுகளுடன் வெளிவருவதை “அச்கப்பேய்” என்பர். இப்படி அச்கப்பேய்களுக்காட்பாத் தமிழ் நூல்கள் இல்லை. பிழையற்ற தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வேண்டுமெனில் தமக்கென அச்கக்கூடமொன்று தேவை என்பதை உணர்ந்த நாவலர் சென்னைக்குப் போய் அச்கப் பொறியொன்றினை வாங்கி வந்து - “வித்தியாநுபாலன யந்திரம்” எனும் பெயரில் அதனை நிறுவி, தாம் எழுதிய நூல்களை வெளியிடுவதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார். மிக நுனுக்கமாக ஆராய்ந்து தவறுகளின்றி வெளியிட்டார். இவரது நூல்களில் எழுத்துப்பிழை என்பது அரியதாக விருந்தது. கல்லாதவரும் பழத்து இலகுவில் பொருள் அறியும்படி சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டும் சந்திவிகாரம் இன்றியும் குறியீடுகள் சரியாக இடப்பட்டும் இவரது நூல்கள் காட்சித்தன. எனவே, “நாவலர்பதிப்பு” என்றால் தமிழ்க்கள் விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலை நாட்டில் உண்டானது. இவறுடைய பதிப்புத் திறனை உணர்ந்த தமிழ்நினர் இவர் மூலமாகவே பல நூல்களை அச்சிட முன் வந்தனர். நாவலரது நுண்மாண் நுழைப்புமையையும் நூல் வெளியிடும் திறத்தையும் நன்கறிந்த இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித்தேவர், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் தமிழ்ப்பெருநூல்களை அச்ச வாகனமேற்ற மிக விரும்பிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட அச்ச யந்திரசாலை தமது வேலைகளுக்குப் போதாமையால் அதனை விற்றுவிட்டு சென்னைக்குச்சென்று பெரியதொரு அச்கப் பொறி வாங்கி வந்து அதேபெயரில் நாவலர் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார்.

நாவலர் இத்தொண்டுகளை ஆற்றியிராது விடின் எத்தனையோ அயிய தமிழ் நூல்கள் திருத்தமாக வெளியாகாமலே இருந்திருக்கும். சென்னையில் வாழ்ந்த ஒருவர் வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தை முழுவதும் மாற்றி அச்சிடத் தொடங்கியதை அறிந்த நாவலர் வில்லிபுத்தூரர் பாடியவாறே பாரதத்தை அச்சிட்டார். அவர் அப்படி அன்று செய்யாதிருந்தால் உண்மையான பாரதம் எது என்பது எவரும் அறியாது போயிருக்கும். அது மட்டுமன்றி பாரம்பரிய அரியநூல்கள்

எங்களுக்கு கிடைக்காதும் போயிருக்கும்.

நாவலர் எழுதிய நூல்கள் பல; உரைகளைக் கொண்டவை பல; இவரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்களும் கணக்கற்றவை. இவறுடைய எழுத்தும், பேச்சும், பதிப்பும் குழநிலையில் படிப்படியான வளர்ச்சியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவை. நாவலரது நூல்கள் அனைத்தும் நல்லதமிழ் நடை பொருந்தி எவராலும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவைகளாக இருப்பதோடு பெரும்பாலும் தொடர் மொழிகளைக் கொண்டவை. இயற்சொற்களையே அதிகம் கொண்டவையாயினும் ஆங்காங்கே சிலேடைப் பொருள்களும் உடையவை. அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் சில “ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு” என்னும் நூலில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் மேடைகளில் பேசிய பேச்சுக்கள் பல குறிப்பெடுக்காத காரணத்தால் பயன்படாது போயின. ஆறுமுகநாவலரால் தமிழ் உரை நடை ஒரு வகைத் திருத்தமும், அழகும், மெருகும் பெற்றது என்ற உண்மையை அறிந்தே “பரிதி மாக்கலைஞர்” எனப் பாராட்டப்படும் வி. கோ. குரியநாரயணசால்திரி என்பவர் “வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்” என இவரை விதந்து போற்றியுள்ளார்.

“நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் ரீமந்தீவேறு சொல்லு தமிழுங்கை ஈருதீவையுக்கை ஈருதீவையுக்கை”

என நாவலர் தம் ஜம்பத்தாறாம் வயதில் மறைந்தபோது பதிப்பாசிரியர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை மனமுருகிப் பாடியுள்ளார்.

நாவலர் மறைந்தாலும் அவர் புகழ் மங்கவில்லை. 1913ம் ஆண்டில் சிதம்பாத்தில் அமைந்த நாவலரால் நிறுவப்பட்ட, சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை விழாவின்போது அக்காலையில் சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தவராக இலங்கிய சதாசிவ ஐயரவர்கள் நாவலரைப் பற்றி பேசியபோது, “நாவலரைப்போல் முன்னும் இப்பொழுதும் தமிழ் வித்துவான்கள் இல்லை. ஒரு வேளை இருந்தாலும் அவரைப் போலத் தமிழ் மொழியையும் நல்லைமுக்கத்தையும் சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்பெடுத்தி தமிழ் நாட்டாருக்கு உதவி செய்தவர் வேறொருவருமில்லை. பொருள் வரும்படிக்காக பிற்னா வணங்காதவர்களும் அவரைப்போல் ஒரு வரும் இல்லை” என்று கூறியது இதனை நிருபிக்கிறது. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள்.

“என்றைகும் பாதிப்புகழ்வையாஸ் நல்லைகளை ஆறுமுக நாவலர் வெளுமாகன என்றைகும் பாதிப்புகழ்வையாஸ்”

என்ற கீர்த்தனையால் நன்றியை வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறு நல்லார் போற்றும் மொழியாசிரியராக, உரையாசிரி யராக, தமிழாசிரியராக, பதிப்பாசிரியராக, பல துறைசார் ஆசிரியராக விளங்கும் ஆறுமுக நாவலரை நாழும் போற்றுவோம்; பெருமை பெறுவோம்; அவர் வழி நிற்போம்; அவனிசிறக்க வாழ்வோம்.

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 1993

ஈசுவத் துமிழ்த் திருமகன் பூர்வீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

ராவலர் பெருமானின் சைவப்பணிகள், துமிழ்பணிகள், கல்விப்பணிகள் என்பன அளப்பரியன். அவர்பின் வந்த பலர் நாவலரை வைத்து பெருமை பேசினர், விமர்சனங் செய்தனர்.

நாவலருக்குப் பின், நாவலரின் பணிகளைத் தொடர்வதற்கு நாவலர் பரம்பரை உருவாகியது. இப்படியொரு பரம்பரை தனக்குப்பின்னர் உருவாகவேண்டும் இன்ன பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் அவர்கள் இவ்வாறான பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். என அவர் எங்கும் குறிப்பினை விட்டுச் செல்லவில்லை. அவர் தனிமனித இயக்கமாகவே செயற்பட்டார். தேவை நோக்கி கால உள்ளவோடு அவர் செய்த பணிகள் சில, அவர் வாழ்ந்த காலத்திற்குப் பொருந்தக் கூடியனவாகவும், அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்பட்டனவாகவும் இருக்கும். அதனால் தான் நிறுவன ரத்யிலே அமைத்துப் பணிகளை ஆற்ற நாவலர் முயலவில்லை. நிறுவனம் என்று ஒன்று தோன்றும் போது தம்மைப் போவே அனைவரும் சிந்திப்பார என்பது என்ன நிச்சயம் என்றும் நாவலர் என்னியிருக்கக்கூடும்.

இந்திலையில், நாவலரைப்பற்றி அவருக்குப் பின் வந்தோர் அறிந்து கொண்டது கைம் மன்னைவு, அறிந்து கொள்ளாதது உலகளவு எனலாம்.

நாவலர் பரம்பரையில் வந்த பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளை அவர்கள், நாவலரின் உள்ளக்கிடக்கையை உள்ளவாறு அறியவும், கால ஒட்டத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கவும், முயன்றவர். இவற்றின் ஈடுபாடு கொண்டு ஆய்வு செய்து உண்மையை வெளிப்படுத்தும் முயற்சிகளில் முன்னிறவர்களை ஊக்கு வித்தவர்.

இந்த வகையில் நாவலர் பணிகள் சிலவற்றை ஆதாராழ்வமாகக் கண்டிப்பிடித்தவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் துமிழ் விரிவுரையாளர், காலம் சென்ற ச. தன்சயாராஜிசுங்கம் அவர்கள். அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளைப் பூர்த்தி செய்ய முன்னரே காலமாகியமை துர்பாக்கியமாகும். அவர் கண்டு பிடித்தவற்றை நாவலர் பணிகள் எனும் தலைப்பில் நாலாக வெளியிட்டார்.

1876 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் மழை பொய்த்தது. நெல் முதலிய பயிர்கள் நீரின்மையால் விளைச்சலைத் தரவில்லை. நீர் நிலைகள் வற்றின. பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ஆடு, மாடு முதலியனவும் நீரும் புல்லுமின்றி வாட்டம் அடைந்தன. தானியங்கள் மற்றும் உணவுப்பொருட்களின் விலை உயர்ந்தது. ஏழை மக்கள் தானிய உணவினை விலக்கிப் பனங்காயினை உண்டனர். ஆனால் முன்பு அரைச்சதமாய் விலைப்பட்ட பனங்காய் ஒன்று, இவ்வாண்டில் பஞ்சத்தின் நிமித்தம் மூன்று அல்லது நான்கு சதம் வரை விலைப்பட்டது. இவ்வாறு அப்போது வெளிவந்த இலங்கை நேசன் பத்திரிகை நிலைமையைக் குறிப்பிடுகிறது. பஞ்சத்துடன் கொள்ளை நோடியும் மக்களை வாட்டி வதைத்து மக்கள் படும் துண்பம் கண்டும் அக்கால ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் கூடமா இருந்தனர். இந்த நேரத்தில்தான்

மானுட்நேயமும், இரக்கமும் கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் மக்களின் பசித்துயர் துடைக்கும் பணியில் தம்மை அர்ப்பணித்தார். குஞ்சித்தொட்டித் தரும் நாவலரால் தொடங்கப்பட்டது. சமயவேறுபாடின்றி பலரின் உதவிகளையும் பெற்றுக்கொண்டார். அவ்வாறே எவ்விதேபோடுமின்றி நாள்தோறும் கஞ்சி உணவு ஏழை மக்களுக்கு பரிமாறப்பட்டது. நாவலரின் சமூகசேவை, இரக்கம் மானுடம் என்பன சாதி, சமய, சமூக எல்லைக்கு அப்பாற்றப்பட்டது. குஞ்சித் தொட்டித் தருமத்தின் மூலம் சாதி, சமய சமூக நிலை ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றவும், ஒன்றுபட்ட சமூகம் என்பதனை உணர்த்தவும் நாவலர் பாடுபட்டார்.

நாவலரின் மற்றொரு சமூகத் தொண்டு திருக்கோணமலையை அண்டியன் கந்தளாய்க் குளத்தைச் கற்றியுள் காட்டுப் பிரதேசத்தை அரசினரிடமிருந்து பெற்று, இலங்கைச் கதேசிகளுக்கு மழங்கி வேளாண்மையில் ஈடுபடுத்துவதாக இருந்தது. சைவசமயப் பிரசாரகராக விளங்கிய நாவலர் சமூக நன்மையின் பொருட்டு விவசாயப் பிரசாரகராகவும், சமூக ஊழல்களையும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களையும் எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்பவாகவும் மிரிவிந்தார். யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் நாவலரின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்டது. ஆங்கிலேயத் துரைமார்களும், கம்பனிகளுமே பெருந்தோட்டத் துறைகளிலும், வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டு வந்தன. நெய் செய்கையிலாவது கதேசிகள் ஈடுபட வேண்டும் என்று கருதிய நாவலர், பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சாதி, சமயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் நிற்று நாவலர் பணிபுரிந்தார் என்பது 1877, 1878 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த இலங்கைநேசன் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள் சான்று பகரும்.

ஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்று

நீலீந் ஆறுமுகநாவலர் சுயயின் புறைமய்புங் குட்டி

1969 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நீலீந் ஆறுமுகநாவலர் சுயயானது நல்லூரில் சிலைவைப்பு, நாவலர் மாநாடு, மாநாட்டு மலர் வெளியீடு, மற்றும் கல்விப்பணியென்ப பலவேறு பணிகளை மேற்கொண்டுவந்தது. எனினும் காலப்போக்கில் இச்சபை செயலற்றுவிட்டது.

சைவமும் தமிழும் வளர்த்த நாவலர் பெருமானின் பணிகளைத் தொடர்வேண்டுமென சைவ ஆபிமானிகள் ஆர்வம் கொண்டனர். அதேவேளை அகில இலங்கை இந்து மாயனரும் நீலீந் ஆறுமுகநாவலரின் பணிகளும் சேவைகளும் மக்களுக்கு சென்றதைய வேண்டும் என்ற நோக்கோடு நாவலர் சுபையினை புனரமைப்புச் செய்ய ஆர்வங் கொண்டது. இதன் பயனாக மாமன்றத்தினால் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்ட நாவலர் பெருமானின் பழைய ஆவணங்களின் பல பிரதிகள் இச்சபைக்கு கையளிக்கப்பட்டு உத்வேகமளிக்கப்பட்டது.

நீலீந் ஆறுமுகநாவலர் சுயயின் அறங்காவலரில் ஒருவரான திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன் அப்பணியை தற்போது முன்னெடுத்துச் செல்கின்றார். இதன் பெறுபேறாக் கடந்த (14.07.2012) சனிக்கிழமை மாலை 5.00 மணிக்கு பம்பலப்பிட்டி சாஸ்வதி மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற புனரமைப்புக் கூட்டத்தில் பலர் கலந்து கொண்டு உறுப்பினர்களாக இணைந்து கொண்டனர்.

ஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்றுஒன்று

ஆலய வழிபாடு

கா. சௌந்தர்

விந்த வானம் பரந்த சமுத்திரம் கண்களை கொள்ள கொள்ளும் இயற்கை இவற்றை இரசிக்கும் மனிதன். இவற்றை இவ்வளவு அழகாக படைத்து யார்? என்ற கேள்வி நமக்குள் எழுமோயானால் அதற்கு ஒரே பதில் இறைவன் என்பதுதான் எனவே இயற்கையை படைத்து அதில் மனித வாழ்க்கை என்றதொரு சங்கிலி தொடரையும் உருவாக்கிய இறைவனுக்கு நாம் நானும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம். என்றாலும் கூட எம்மில் எத்தனைபேர் ஆலயத்திற்கு சென்று கடவுளை வணங்குகின்றனர் என்ற கேள்வி எழுமோயானால் பெரும் பாலானவர்கள் மௌனிகளாக மாறி விடுவார்கள்.

இறைவன் என்பவன் இவ்வகுக்கம் முழுவதிலும் வியாபித்திருக்கின்றான். பிரகலாதன் தன் தந்தையிடம் உணர்த்து போல இறைவன் தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான் என்றாலும் கூட, இறைவனை நாம் வணங்குவதற்கான சிறந்த இடம் ஆலயம் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆலய வழிபாடு ஆன்மா இறைவன்பால் வயப்படுவதற்கு அஷியம் என்பதால் ஆலயம் தொழுவது சாலஷம் நன்று என வலியுறுத்துவதை உணரலாம்.

இதனால்தான் நமது முதுபெரும் மூதாட்டி ஒளவையார் கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என கூறியுள்ளார்.

ஆ என்றால் பக எனப் பொருள்படும். பக என்றால் ஆன்மா. ஆன்மா யைப்படும் இடம் என்பதே ஆலயத்தின் பொருளாகும். கோ என்றால் அரசன். இல் என்றால் இருக்கும் இடம். எனவே கோயில் என்பது பக்கக்களின் (ஆன்மாக்களின்) பதியாகிய இறைவன் சிவப்பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் என பொருள்படும்.

சோதியாகிய சிவப்பாம்பொருள் ஆன்மாக்களை ஈடுற்றும் கருணையின் நிமித்தம் அற்புதக் கோலந்தாங்கி எழுந்தருளியின்கீ திருக்கோயிலுக்கு சைவ சமயிகள் யாவரும் சென்று விதிப்படி வழிபடுத்தல் வேண்டும். தினந்தோறும் ஆலயத்திற்கு சென்று வழிபட முடியாதோர் பெளர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதினர், கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்த்தி போன்ற விசேஷ நாட்களிலேனும் சென்று வழிபட வேண்டும்.

திருக்கோயில் 'கோபாம்' தூலலிங்கம் எனப்படும். கோபா தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பார். ஆதலால் திருக்கோயில் கோபாத்தை கண்டதும் கைகூப்பித் தொழுதல் வேண்டும்.

ஆலய தரிசனத்திற்கு போகும் முன் குளித்து தோய்த்துவங்கள் ஆடையனிந்து ஆலயத்துக்கு செல்ல வேண்டும். வரும்போது இயலுமானவரை அந்நியமான எவருடனும் முட்டாது அவர்களைத் தீண்டாது வரவேண்டும். ஆலயம் வந்ததும் கால்களை கழுவதல் வேண்டும். கால்களை கழுவிய பின்னரே ஆலயத்தினுள் செல்ல வேண்டும்.

ஆலயத்திற்கு செல்லும்போது தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்புரம், மலர்கள், மாலை முதலியனவற்றை தட்டில் அல்லது பாத்திரத்தில் வைத்து அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக் கொண்டு போதல் அவசியம்.

நாம் யாரேனும் பெரியோரை அவர்களது வீட்டுக்கு பார்க்க செல்லுகையில் அவர்களுக்கு ஏதேனும் கொண்டு செல்வதை மரியாதையாக கருதுகிறோம். எனவே ஐந்தொழில்களையும் புரிகின்ற இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஆலயத்திற்கு

செல்லும்போது தாம்மையான மனமே போதுமானது. ஆனாலும் கூட இறைவனின் பூஜைக்கு உதவக்கூடிய பொருட்களில் ஒன்றையேனும் கொண்டுசெல்வதே நன்று. கோயிலுக்குள் நுழைந்ததும் துவஜஸ்தம்பம் எனப்படுப் கொடிமாத்தின் அருகில் நிலத்தில் விழுந்து ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்ய வேண்டும்.

அட்டாங்க நமஸ்காரம்

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மேவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு அங்கங்களும் நிலத்தில் படும்படி வணங்குதல் வேண்டும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்து அங்கங்கள் நிலத்தில் படும்படி வழிபடல் வேண்டும்.

திரியங்க வணக்கம்

சிரசிலே இரண்டு கைகளையுங் குவித்தல்

இவ்வணக்க முறையை ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை செய்தல் கூடாது. மூன்று முறை, ஐந்து முறை, எழு முறை, பன்னிரண்டு முறை என்ற எண்ணிக்கையிலேயே செய்தல் வேண்டும்.

விழுந்து வணங்கும்போது கிழக்கு நோக்கி அல்லது வடக்கு நேர்க்கி தலைவைத்து வழிபடல் வேண்டும். நிலத்தில் விழுந்து வணங்க முடியாதவர்கள் (முதியவர்கள், நோயாளர்கள்) திரியங்க வணக்கத்தை மேற்கொள்வதில் தவறில்லை.

கொடிமாம், பலிபீடம், நந்தி ஆகியவற்றை வழிபட்டு பின்னர் துவாரபாலகர்களை வழிபட்டு தொடர்ந்து விநாயகர் சந்திதியில் வணங்கி தலையில் குட்டிக்கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபட்ட பின்னர் நந்தியை வணங்கி பின்னரே கருவறை கடவுளை வணங்க வேண்டும்.

இறைவனை வணங்கும்போது சிந்தை தறிக்கெட்டு ஓடாத வண்ணம் மனதிலே மந்திரம் அல்லது சுலோகங்களை முனு முனுக்கத்தவாறு மனமுருகி வணங்க வேண்டும். அருகில் இருப்பவன முட்டுவது தள்ளுவது போன்ற செயல்களை தவிர்ப்பது நல்லது.

இறை வழிபாடுகள் பின் பூசகர் வழங்கும் திருநீறை பெற்று சிவ சிவ என உச்சாரித்தவண்ணம் நெற்றியில் பூசகதல் வேண்டும். அதன் பின்னர் கருவறையை வலம் வருதல் வேண்டும்.

தெற்குப் பாகத்தில் தென் முகக் கடவுள், தெற்மேற்கு மூலையில் விநாயகர் இருப்பர். அவரை வணங்கி பின் அடுத்துக்கூட தாந்போல் உள்ள ஆலய மூர்த்தங்களை வழிபடல் வேண்டும்.

மூலஸ்தானத்திற்கு நேர் பின்புறம் முருகன் அல்லது திருமால் இருப்பது மரபு, இவர்களை வணங்கி பின் சைவ சமயத் தத்துவங்களைத் தாங்கிநிற்கும் திருவருவமான நடராஜப் பெருமானை வணங்குதல் வேண்டும்.

பின் தூர்க்கையை வழிபட்டு சண்டிகேசனை வழிபடல் வேண்டும். சண்டிகேசனை வழிபடும்போது கை தட்டி வணங்குவதே மரபு. கை தட்டி வணங்கும்போது மற்றவர்களின் தியானத்தை கலைக்காத வண்ணம் மெதுவாகத்தட்டுவதே நன்று. பின்னர் காவல் தெய்வமாரை பைரவரை வழிபட வேண்டும். கருவறையை மூன்று முறை வலம் வந்து வழிபடுவதை விதியாகும்.

* * * * * குருதிருத்தங்கள்

சைவநெறிப் பாடநால்ல் சீர்த்தருத்தங்கள்

தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் சைவநெறியாட்டு புத்தகங்கள் சீராக்கல் தொடர்யான கருத்தரங்கள்
தீர்த்தமானங்களுக்கு உதவிச் செயலாளர்

திரு. மா. கண்ணதியின்வா அவர்களால் முன்வைக்கப்பட கருத்துக்கள்.

* * * * * குருதிருத்தங்கள் குருதிருத்தங்கள் குருதிருத்தங்கள் குருதிருத்தங்கள்

பாடநால்கள் அமைப்புக்கான ஒரு நியதி உண்டு. அந்த நியதி சைவநெறிப் பாடநால்களில் காணப்படல் வேண்டும். கிடைக்கோட்டு ரீதியாகவும், நிலைக்கோட்டு ரீதியாகவும் பாடநால்களிடையேயும், சம்பவங்களிடையேயும் தொடர்புகள் காணப்படல் வேண்டும். அத்தகைய தொடர்புகள் சைவநெறிப் பாடப்புத்தகங்களில் காணப்படவில்லை.

சைவநெறிப் பாடநால்கள் ஏனைய பாடநால்களான வரலாறு, தமிழ் என்ற பாடநால்களுடன் இணைந்தவகையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக தமிழில் வேறொருக்குற்றதையும், வரலாற்றில் வேறொருக்குற்றதையும், சமயபாடத்தில் வேறொரு கருத்தையும் தரக்கூடிய செய்திகளை மாணவர்களிடம் வலிந்து புகுத்துதல் பொருத்தமற்றதாகும். குறிப்பாக “நத்தார் படை ஞான்பக” என்பதில் வருகின்ற “பக்” என்ற சொல் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் வாகனத்தைக் குறிப்பதாகும். தரம் 6, தரம் 7 ம் மாணவர்கள் சிவபெருமான் எழுந்தருந்தும் வாகனம் இடப்பாரா? பகவா? என்ற கேள்வியை இத் தேவாரத்தைக் கற்றதன் பின் கேட்கக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே இத்தகைய தேவாரங்களை சிறிய வகுப்புக்களில் புகுத்தாமல் இருப்பது பொருத்தமாக அமையலாம்.

மாணவர்களின் தேர்ச்சி மட்டத்திற்கு பொருத்தமான வகையில் தேவாரங்களும், பாடநால்களும், கதைகளும் சம்பவங்களும் காணப்படல் வேண்டும். மாணவர்களின் வயதுக்கும், அவர்களின் அடைவு மட்டத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் பாடநால் திட்டமிடப்படல் வேண்டும். “தேர்ச்சிமட்டக் கல்வி” என்று குறிப்பிட்டபொழுதும் மாணவர்களின் தேர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத சில பாடநால்களை சைவநெறிப் பாடப் பரப்பில் அவதானிக்க முடிகின்றது. எனவே அவை சம்பந்தமாக குறிப்பிட்ட வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களோடு தொடர்பு கொண்டு பொருத்தமான வகையில் பாடநால்கள் சீர் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள் பற்றிய அறிவு மாணவர்களுக்கு புகுத்தப்படவில்லை, பக, பதி, பாசம் என்ற முப்பொருள் பற்றிய பாடநால்கள் கடந்தகாலங்களில் புகுத்தப்படவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் பிதா, சுதன் பரிசுத்த ஆவி என்ற குறியீடுகளை ஆரம்பப் பிரிவிலேயே புகுத்தியிருக்கிறார்கள். எமது சைவநெறி பாடப்பரப்பிலிருந்து ஏன் ஆரம்ப வகுப்புகளுக்கு முப்பொருள் பற்றிய பாடநால்கள் அகற்றப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு முறையான விளக்கம் தாப்படவில்லை.

இலங்கையில் பூராதன தலங்கள் பல உண்டு. அதே போல் பாடல் பெற்ற தலங்கள் பல உண்டு. பூராதன தலங்களைத் தேடி அவற்றை எமது மாணவர்களுக்கும், எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் படம் பிடித்துக்காட்டவேண்டிய தேவை எங்களுக்கு உண்டு. நாங்கள் விரும்புகின்ற தலங்களுக்கு முக்கியம் கொடுப்பதற்கு மாறாக அந்தியர்களாலும், மத ஆக்கிரமிப்பாளர்களாலும் அழிந்து கிடக்கின்ற பூராதனமான புகு பெற்ற ஆலயங்களை

வெளிக்கொணரவதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்.

பஞ்ச சீலங்கள் பற்றி தெளிவற்ற விளக்கங்கள் வெவ்வேறு புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றது சிவபூமி என்று அழைக்கப்பட்ட இலங்கையில் ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட சிவலிங்கங்கள் மறைந்து கிடப்பதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இத்தகைய சிவபூமியில் புகுபெற்ற பஞ்ச ஸஸ்வரங்களையும் சரியாக கூட்டிக்காட்டுகின்ற திறமை கூட அற்றவர்களாக நாங்கள் காணப்படுகின்றோம். இதில் திருமூலரின் காலத்திலிருந்தே புகுபெற்ற பஞ்ச ஸஸ்வரங்கள் எவ்வ எனக் கண்டு அவற்றை முறையாக பிரசரிக்கும் இயல்பை நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

முன்னைய காலங்களில் இந்து சமயம் என்ற பாடத்திட்ட அடிப்படையிலும், சைவ சமயம் என்ற பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களில் காணப்பட்ட பாடநால் ஏன் மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான காரணங்கள் சரியாக விளங்கப்படுத்தப்படவில்லை. மிகச் சிறப்பான உதாரணங்களுடனும், பொருத்தமான சின்னஞ்சிறிய கதைகள் ஊடாகவும், சமயச் சடங்குகளையும், நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையையும், சமயப் பெரியர்களின் புனிதத்துவங்களையும் எடுத்துக்கூடிய அந்த முறைமை என் அகற்றப்பட்டன என்பதற்கு பொருத்தமான காரணங்கள் கண்டறியப்படல் வேண்டும்.

எமது சமய வைபவங்களிலேயோ, நிகழ்வுகளிலேயோ, கார்த்திகை தீப் படைப்புக்காலங்களிலேயோ எங்கள் சின்னஞ்சிறிய மாணவர்களை பஞ்ச பூராணம் பாடச் சொல்லிக் கேட்கும் பொழுது அது எதோ பாடக்கூடாத ஒன்று போன்று வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு தாய், தந்தையர்களுக்குள் மறைகின்ற மாணவர்களையே நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனால் இன்று “ஓதுவார்கள்” என்ற ஒரு குழுவினர் உருவாகி பெரும் பணம் சம்பாதிக்கின்ற ஒரு முறைமை தோன்றியுள்ளது. பஞ்ச பூராணங்களை பாடமாக்கி பாடச் சொல்லுகின்ற இடத்தில் தாமாக முன்வந்து பாடுகின்ற இயல்பை மாணவர்களிடம் இச் சமய பாடத்தினால் ஏற்படுத்தி விடுதல் வேண்டும்.

நான் ஒரு இந்து என்று சொல்வதிலும், இந்துவாக வாழ்வதிலும், பெருமையடைகின்றேன் என்ற உணர்வை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்திவிடுதல் வேண்டும். இந்துநெறி என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறைமை. அதை செவ்வையாக முன்னெடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு இந்துக்களின் கடமையாகும். ஒரு இந்து இன்னொரு மனிதனை மதம் மாறக் கேட்டதாக இதுவரை எந்த ஒரு சம்பவமும் இல்லை. சிக்காக்கோவிலே 1893ம் ஆண்டு சிறப்புரையாற்றிய விவேகானந்த சுவாமிகளின் உரையைக் கேட்ட கண்ணியாஸ்திரி ஒருவர் இந்து மதத்திற்கு மாறுவதற்கு வழி என்ன என்று விவேகானந்தரிடம் கேட்டார்கள். விவேகானந்தர் “நீங்கள் உண்மையான கிறிஸ்தவ கன்னியாஸ்திரி என்று அவரிடம் வினவினார். அவர் “ஆம்” என்று பதிலளித்தார். அப்படியானால்

நீங்கள் உண்மையான இந்து என்று விவேகானந்தர் பதிலளித்தார். நான் மதம் மாற்றுவதற்காக இந்தியாவில் இருந்து அமெரிக்காவிற்கு வாவில்லையென்று” அவர் குறிப்பிட்டார். இந்த நிலைதான் இந்துக்களின் நிலை. மற்றுமையான் மனம் நோகாத வாழ்க்கை, பிறர் துன்பத்தை தன் துன்பமாக காணும் இயல்பு, பிறர்மனை நோக்காத போர்ண்மை, இன்சொல் பேசி இன்முகம் காட்டி வரவேற்கும் இயல்பு, தன் நெஞ்சுச்சியப் பொய்யாத பண்பு, மனத்துக்கண் மாசிலா நேர்த்தியான வாழ்வு, வாய்மையை உயிராக மதிக்கும் இயல்பு நேர்மைக்காம் உயிர்கொடுக்கும் பண்பு, மூல்வைக்கும் தேர் கொடுத்தல் போன்று மாற்று உயிர்களையும் மதிக்கும் பண்பு, பிறதோர் உடல் ஊன் உண்ணல், புன் உண்ணல், என்று மச்சம் மாசிச்த்தை வெறுத்தொதுக்கும் இயல்பு, கண்ணுக்குத் தெரியாத எறும்பு, கறையான் போன்ற விலங்குகளுக்கும் தீங்கிளைக்காத மணோநிலை ஆகியவை எமது உயர் பண்புகளாகும். இவற்றை போதிக்கவேண்டிய தேவை எமக்கு உண்டு. எமது பாடப்புத்தகங்களிலும், பாடத்திட்டத்திலும் இவை உள்ளாடக்கப்படுவத் வேண்டும்.

சைவநெறிபாடத்தோடு தொடர்பான தேர்ச்சியுள்ளவர்கள் பாடத்திட்ட ஆக்கக்குழுவிலும் பாடப்புத்தக ஆக்கக்குழுவிலும் இடம்பெற வேண்டும். முதலாம் வகுப்பு தொடக்கம் 11ம் வகுப்பு வரை சைவநெறிப் பாடப்புத்தகங்களின் பல இடங்களில் பாடத்திட்டத்தில் சொல்லப்படாத அல்லது பாடத்திட்டத்திற்குப் புறம்பான பல அம்சங்கள் பாடப் புததகங்களில் காணப்படுவதை காணமுடிகின்றது. திருக்குறள் போன்ற சமூக நீதி நூல்கள் ஆரம்ப காலங்களில் சைவநெறி பாடப்பார்பில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அவை நீக்கப்பட்டிருப்பதற்கான காரணமும் புலப்படவில்லை.

அதில் இலங்கை இந்து மாமன்றம், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களாம் போன்ற பொது அமைப்புக்கள் தரம் 1 தொடக்கம் தரம் 11 வரையான சைவநெறி பாடப்புத்தகங்களை மிகப் பொருத்தமான அறிஞர்களைக் கொண்டு ஆண்டு தோறும் பரிசீலித்து தேசிய கல்வி நிறுவகத்திற்கும், புத்தகப் பதிப்பீட்டுத் திணைக்களத்திற்கும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

சமய பாடத்தை ஒரு பாடமாக கற்பிக்கும் நாடுகளான இலங்கை, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் உள்ள பிள்ளைகளின் மத்தியில் சமூக விழுமியக் கருத்துக்கள் செல்வாக்கு பெறுவதிலும்

பார்க்க சமய பாடத்தை ஒரு பாடமாக கற்பிக்காத இந்தியா, யப்பான்போன்ற நாடுகளில் ஒழுக்க விழுமியக் கருத்துக்கள் சிறந்து விளங்குவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே சைவநெறிப் பாடப்பார்பில் ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கான சிறப்புசங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

இலங்கையில் பல பிரதேசங்களில் சைவநெறி என்ற சமய பாடத்தை சிறப்புப் பாடமாக கற்காத பலர் வகுப்பறையில் இப் பாடத்தைக் கற்பிக்கின்றனர். கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும், கற்கும் மாணவர்களும், புத்தகத்தில் உள்ளதை வாசிப்பவர்களாகவே உள்ளனர். இந்த நிலைக்கு மாறாக பொருத்தமான தகுதி உள்ள ஆசிரியர்கள் இப் பாடத்தை வகுப்பறையில் கற்பிக்க ஆவன செய்தல் வேண்டும். இது சம்பந்தமாக இந்து மாமன்ற துணைத்தலைவர் திரு. த. மனோகாரன் அவர்கள் பல தடவைகள் பத்திரிகையினுடாக கூட்டுக் காட்டியிருந்ததை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றேன்.

ஒழுக்கத்தை மாணவர்கள் மத்தியில் வழங்கக்கூடிய ஒரே ஒரு பாடமான சைவநெறி என்கின்ற இந்தப்பாடத்தில் நாம் அடைந்துள்ள தோல்விதான் இன்று நல்ல ஒழுக்கசீலக் குழந்தைகளை நம் நாட்டில் உருவாக்க முடியாது போயிருக்கும் அவல நிலைக்குக் காரணம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். சமயபாடத்தை சமய பழக்கவழக்கங்களை பேணக்கூடிய தகுதியும், தேர்ச்சியும் உள்ளவர்கள் படிப்பிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் “மாதிரி மனிதர்கள்” அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடியவர்களாக, சமய பண்பாட்டு நெறிகளை ஆசிரியர்கள் பின்பற்றுபவர்களாக காணப்படும் போது மாணவர்கள் ஆசிரியரை பின்பற்றி நல்லொழுக்க சீலர்களாக விளங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களை கவனத்தில் எடுத்து பாடத்திட்ட வரைவாளர்களும், பாடப்புத்தக எழுத்தாளர்களும், பரீட்சைத்திணைக்களத்தில் பணியாற்றும் பரீட்சை விளாத்தாள் தயாரிப்பு பணியாளர்களும், பாட ஆலோசகர்களும், பாடத்தை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும், ஒத்த குறிக்கோளுடன் இயங்கி சைவ நெறி பாடத்தை சீர்செய்தல் வேண்டிய கடமைப்பாடு உடனழைக் கேவைப்படுவதாகும். அதற்காக இந்துக்கள் ஒவ்வொருவரும் அயராது உழைக்கவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கடவுள் வழிபாரும் தொண்டு நெறியும்

ஒருவ வழிபாட்டில் “நட்ட கல்லும் பேகமோ நாதன் உள்ளிருக்கையில்” என்ற சிவவாக்கியர் பாடலைத்தான் விவேகானந்தரது கடவுள் வழிபாட்டு நெறியும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்த உலகம் துன்பத்தீயில் பொசுங்கும்போது உறங்கலாமா? நம்முட் குடியிருக்கும் கடவுள் விழித்தெழுவரை நாம் அக்கடவுளரை, கூவி அழைக்க வேண்டும். கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடியிருக்கிறார். இது தவிர்த்தனியான கடவுள் எதுவும் கிடையாது. இந்த உண்மையைக் காலம் கழித்தே நான் புரிந்துகொண்டேன். கண்ணுக்குப் புலப்படும் கடவுளாக விளங்கும் உன்து சகோதரரை நீ வழிபாடு முடியாவிட்டால், கண்ணுக்கும் புலனாகாத கடவுளை எங்களும் வழிபடமுடியும்?

“நீங்கள் சார்ச்சிலும், மகுதியிலும், கோவில்களிலும் காணும் கடவுள் உயிருடன் உங்களுக்குள் இருக்கின்றார். எல்லாப் பிராணிகளின் உடலிலும் உறைகின்றான் அவற்றின் உடல்களுதான் ஆண்டவன் கோவில். இந்தக் கோவிலை வழிபாடு முடியாவிட்டால் எந்தக் கோவிலுக்குப் போயும் பயனில்லை. உருவச்சிலைகளிற் கடவுளைக் காணும் நாம் அவரை உயிருடன் உலவும் மனிதரிற் காணலாம். மனிதரில் வசிக்கும் அவ் இறைவனுக்கு நாம் சேவை செய்வதே அன்பு நெறியாகும்.”

விவேகானந்தரின் இச்சிந்தனையானது பலநூற்றாண்டுக்கு முன் திருமந்திரம் கூறிய, உள்ளம் பெரும் கோவில் ஊனுடம்பு ஆயம் தெள்ளத் தெளிர்ந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் என்ற பாடலையும், “நட்டாமுடம் கோவில் நம்பர்க்கொண்டு ஈயில், படமாடக் கோவில் பகவற்கதாமே” என்ற பாடல் அடிகளையும் நினைவுட்டும்.

கலாந்தி திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் அவர்கள் எழுதிய இந்துமாறியில் யென்னதாம்முழு சைவசித்தாந்த ஒழுக்களியலும் நூலிலிருந்து

சிவபோக சுவாமிகள்

கலாந்தி ருமாராஸி சேசாயகங்தரம்
தலைவர் நம்பிக்கைப் பெறுப்பாளர் சபை உறுப்பினர்
அகில இலங்கை இந்துமான்றம்

பீங்கநாற் நாற்றாண்டில்

யாழ்ப்பானாத்தில் தோன்றி மக்கள் அனைவர்க்கும் நல்வழிகாட்டிய பெருஞ் சித்தர், சிவபோக சுவாமிகள். வெள்ளை வேட்டி தோளில் வெள்ளைத் துண்டு, வெண்தாடி, - இவற்றுடன் தூய வெள்ளை உள்ளம், கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளைப்பேச்க, கையில் ஒரு குளை

- இவ்வாறு காட்சியளித்த பெரும் ஞானி, சிவபோக சுவாமிகள். உண்மையில், அவர் ஒரு சீவன் முத்தாக வாழ்ந்தவர். அவர் உள்ளும் புறமும் தூய்மையாக விளங்கியவர். வெண்மையே தூய்மை, தூய்மையே வெண்மை எனக்கொண்டு ஒரு தூய்மையான மனித சமுதாய த்தைக் காண விஷைந்து அதற்கான பணிகளைச் செய்தவர்.

சிவபோக சுவாமிகள் சித்தத்தைச் சிவன் பால் வைத்தவர். அதனால் அவர் பெருஞ்சித்தர் ஆனவர். சுவாமிகள் கூறும் ஒழுக்க விதிகள், நியதிகள் பற்றிய இன்றைய சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். ஒழுக்கம் என்ற சொல் ஒன்றை இடையறாது, இடைவிடாது, தொடர்ச்சியாகச் செய்தலைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகக் செய்யப்படுகின்ற கருமங்கள் அல்லது செயல்கள் நல்லனவாக அமையப்போது அவை நல்லொழுக் கங்கள் என்படுகின்றன. நல்லொழுக்கம் நம் வாழ்விற்கு விழிப்பம் தாலால், நல்லொழுக்கம் எம்முடைய உயிரிலும் மேலாக ஒழிப்பட வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. “நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாம் மறப்பேண்டி, கிளியே” என்று பாடப் பரவி நல்லூர் முருகனைத் தஞ்சைமலைந்த சிவபோகசுவாமிகள் ஒழுக்கம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“எழுக புறநூறு, ஏந்துக ஸான்காடு
தூகாழுது வணங்குத தூநீற்கை
அங்கை ரிதாவிள் அடியினை வணங்குத
கண்கைப் போகக் காக்க அறத்தை
அழுக்காறு தோபும் அவா ஓழிக்க
விழுப்பம் மிக்க மேற்கைகள் தம்மை
ஒருபொழும் மறவாறு உறவு கொள்க.”

குரியன் உதிப்பதற்கு முன்னர் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருத்தல் முதற்கடமையாகும். “எழுக புலருமுன்” என மனிதர்களைத் துயிலெழுப்புகிறார், சிவபோக சுவாமிகள். இந்த ஒரு முக்கமே நம்மில் வழக்கமாய் விட்டால், நாம் மேற்கொள்ளும் கருமங்கள் யாவற்றிலும் வெற்றியைக் காணலாம். நம் உலகியல் வாழ்வு சீரும் செம்மையும் பெற்று உயர்ந்து விடும், ஆன்மிக வாழ்வும் சித்திக்கப் பெறும்.

மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமாகில், ஆன்மிகத்தில் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமாகில், “எழுக புலருமுன்” என்று சிவபோக சுவாமிகள் காட்டும் முதல் ஒழுக்கத்தை வாழ்க்கையில் வழக்கமாக்கிக்கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகும்.

முதலில் பொழுது புலருமுன் எழுதலை ஒழுக்கமாக்கி தொடர்ந்து, “எத்துக பொன்னடி”, “தொழுது வணங்குக, தூநீற்றனிக் என இறைவணக்கத்தை, வழக்கப்படுத்திக்

கொள்ளுமாறு சுவாமிகள் கூறுகின்றார். அடுத்து “அன்னை பிதாவின் ஆழியை வணங்குக; கண்ணைப் போலக் காக்க’ அறத்தை” எனப் பணிப்புரை பகருகின்றார். தாய்த்தையர் சொற்கேட்டு அவர்களைப் பணிவிடுன் பேணிவருதல், நல்ல ஒழுக்கமாகும். அது சிறந்த அறமுங்கூட. கண்களைக் காப்பது போலக் சிரத்தையிடுன் அறங்களைக் காத்து ஓம்பிவருதல் தலையாய் ஒழுக்கமாகும்.

அடுத்துச் சிவபோக சுவாமிகள்,
“அழுக்காறு தோபும் அவா ஓழிக்க
விழுப்பம் மிக்க மேற்கைகள் தம்மை
ஒருபொழும் மறவாறு உறவு கொள்க”

என்கிறார், சிவபோக சுவாமிகள். அறிதல் என்பது ஒன்று; அறிந்தபடி வாழ்க்கையில் ஒழுகுதல் என்பது மற்றொன்று. இவ்விரண்டும் வாழ்க்கையில் இணைய வேண்டும் என்பதே சுவாமிகளின் பெருவிருப்பமாகும். இன்று இவ்விரண்டும் இணையாததாலேயே, இவ்வளவு தொல்லைகளும் அனர்த தங்களும் மனித இனத்தை வாட்டி வதைக்கின்றன.

பொறாமை, கோபம், ஆசை என்பன மனிதரை நல்லொழுக் கத்தைப் பேண விடாது தடை செய்வன. இவற்றை, ஒவ்வொரு மனிதனும் இயன்ற வரை நீக்கும் போது நல்லொழுக்கத்தைப் பேண வழி பிறக்கும் என்பது உறுதி. நல்லோரினைக்கும் நல்லொழுக்கத்தைப் பேண வழிவருக்கும். பெரியோர் அறிவுரைகளைக் கேட்டோ வாசித்தோ அறிந்திருந்தால் மாத்திரம் போதாது அறிவுரைகள், அனுபவங்கள் ஆக வேண்டும்; அறிவு ஒழுக்கம் ஆக வேண்டும். சிவபோக சுவாமிகளின் அறிவுரைகளை நாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதலே சுவாமிகளுக்குச் செய்யும் தலை சிறந்த வழிபாடும் ஆகும்.

நல்லூர் கந்தாநி அருள்வாய்

கவியோகி, அருடகவி அயர்ர் சீ. வினாசித்தும்ரி

முன்னவனே யாழ்ப்பாண நகர்நால் ஜூரில் முதியதமிழ் வேலைந்த வீற்றிருக்கும் மன்னவனே கந்தப்பா மயிலில் ஏறி வலம்வளரி இடம்பெற்று யாகனையோடு, மின்னாமிலா அடியாரின் குறைகள் தீர்க்கப் பிரகாச தினகரனாம்க் காட்சிநல்கும் அன்னபரி பூரணியின் மகனே எங்கள் அல்லைலாம் தீர்க்கமன மிரங்குவாயே.

எத்தனையோ மக்கள்வாழ் விடங்களின்றி எத்தனையோ மக்கள்உண் வேதுமின்றிப் பித்தனைப்போல் வதிவிடமில் ஈடுவாழும் பெற்றியினைக் கந்தாநி அறிகிலாயோ, புத்தியுடன் ஜயாநின் புகலைப் பாடப் பகைவறுமை யில்லாத வாழ்வகான, உத்தமராய்ம் சமாதான நலம் சிறக்க ஒம் முருகா நீக்ருவை செய்வாய் போற்றி மற்றவர்க்குத் துயரியைக்கு நீதிவழிவும் மதுகளை பொய்க்குது கருதாலென்கும் பெற்றவரைப் பயியோரைப் பேணும் பண்டுப் பேசும்பை யாகமத்தை மதிக்கும் போக்கும் கற்ற வரின் தெளிவுரைகள் உணரும் நோக்கும் காயம்மனம் வாக்கினால் தருமாம் பேணும் நற்றவத்தில் நின்னாட்டையும் பிடிக்கும் பேறும் நல்லூரிற் கந்தாநி அருள்வாய் போற்றி

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2003

கைத்திகள் விரதம் அனுஷ்டிக்க இந்து மாமன்றம் உதவி

கொழும்பு புதிய மகளின் சிறைச்சாலை, கொழும்பு விளக்கமறியல் சிறைச்சாலைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்து சிறைக் கைத்திகள் ஆடு அமாவாசை விரதத்தினை அனுஷ்டிக்கும் முகமாக அகில ஒலங்கை இந்து மாமன்றம் உணவுப் பொதிகள், பூஜை வழிபாட்டுக்கான பொருட்கள், சமயசஞ்சிகைகள், சிவவழி பாட்டுமூலர் என்பவற்றை வழங்கியது.

ஆடு அமாவாசை என்பது பிதர் வழிபாடு செய்து பிதர்கடன் நிறைவேற்றுவதற்குரிய நாள். தந்தையை இழந்தோர் சிரத்தையோடு சிரார்த்தம், விரதம் என்பவற்றை இறந்த முன்னோர்கள் மற்றும் நீத்தார் ஆகியோரை மனதில் இருத்தி மேற்கொள்ளும் விரதம். இதனால் இறந்த ஆன்மாக்கள் பாசங்களினின்றும் நீங்கி சிவத்வம் அடைய வழிபிறக்கும். அந்த மேன்மையை தமிழ்ச் சிறைக்கைத்தினாலும் அடைய அகில ஒலங்கை இந்து மாமன்றம் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் அனுமதியைப்பெற்று உணவுப் பொதிகளை வழங்கியது.

இந்து மதத்தவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற இந்த விரதத்தினை சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசியற் கைத்தினாலும் அனுஷ்டித்தனர். தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் 125 கைத்தினாலும் உணவுப்பொதிகளை வழங்குவதற்கு அகில ஒலங்கை இந்து மாமன்றம் சமூகநலன் குழு உடன் நடவடிக்கை எடுத்தது.

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடு முகம் ஒன்றே

ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
சஹுமதி யார்கள் வினைதீர்த்த முகம் ஒன்றே

குன்றுகுவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு கூரனை வகைத்தமுகம் ஒன்றே

வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள வேண்டும்

ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே!

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தொன்மை வாய்ப்பு கீட்டுகளை உலகமரபுரிமை பகுதிகளாக கிணங்க தேசிய மரபுரிமை கட்டம்?

ஓம்பாட விடயமாக அமைச்சரவைக்கு தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்ச ஒரு விதந்துரைப்பு செய்திருப்பதாக அறிந்ததும் உடனடியாக தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சரைச் சந்திக்க சந்தர்ப்பம் தருமாறு வேண்டுகோள்விடுத்து அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ஓர் அவசர மட்டை அனுப்பியிருக்கிறது.

அமைச்சருடனான சந்திப்பில் இந்த விதந்துரைப்புப்பற்றி மேலும் விபாங்களை பெற்று மாமன்றம் ஆவன செய்யும்.

திருக்கேதீச்சாத்திருத்தலம், திருக்கோணேஸ்வரத்திருத்தலம் ஆகியவற்றின் நிர்வாகங்களும் மாமன்றத்தில் அங்கம் வகிப்பதாகவும் வடக்கிழக்கைச் சேர்ந்த மாமன்றத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் இந்து நிறுவனங்கள் இதுபற்றித் தெரிந்ததும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாமன்றத்திற்கு தெரிவித்திருந்ததையும் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு மாமன்றம் கொண்டுவெந்திருக்கின்றது.

ஆலய நிர்வாகங்கள், இந்து நிறுவனங்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோரைக் கலந்தாலோசித்து மாமன்றம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும். அதுபற்றிச் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றாலும் மாமன்றம் தயங்கமாட்டாது.

திருக்கேதீச்சாம், திருக்கோணேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம் போன்ற மழுப்பெரும் திருத்தலங்களை புனிதநகாத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவோ காலத்துக்குக் காலம் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை மாமன்றம் எதிர்த்து வந்திருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டு இந்து ஆலய நிர்வாகச்சட்டம் போன்று இலங்கையிலும் இந்து ஆலயங்களை அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்டமாக்கும் முயற்சியை மாண்புமிகு வகையில் ஜெயக்கொடி அவர்கள் கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த போது எடுத்தார். அதனை இந்து மக்கள் எதிர்ப்பதாகவும் இந்து ஆலயங்களில் அரசின் தலையீடு ஏற்படக்கூடாது என்றும் திரு ஜெயக்கொடியை அன்று மாமன்றத் தலைவரும் பொதுச் செயலாளரும் எடுத்து விளக்கி ஆட்சேபித்ததின்பேரில் அந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தவத்தால் சவம்

சரியை சிரியை யோகங்களைச் செய்தல் மெய்த்தவமாகும். தவத்தைச் செய்வோரே சிவத்தைச் சார்வர். நித்த, அநித்த வேறுபாடுகளை உணர்ந்து அறந் செய்தல் வேண்டும். அறத்தால் அன்பு விளையும் அன்பினால் அருள் விளையும் அருளால் தவம் சித்திக்கும். தவத்தால் சிவமும் கைவைடும்.

சிறுவர் ஒன்

சிந்தனைக் கறுதுகள்

நீதியும் தமிழும்

இரு துறவியிடம் சீடாக இருந்த மணவர்கள், குருகுல வாசம் முடிந்து, ஆசிபெற்றுப் புறப்படத் தயாராயினர்.

“தர்மத்தைக் காத்து, நீதி வழி நடந்திடுங்கள்..!” என ஆசியாறித்தார் குரு.

‘தர்மத்தைக் காத்திட வேண்டும் என்றால், நீதியைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா?’ சந்தேகம் எழுந்தது சீடர்களுக்கு. புரிந்து கொண்ட குரு, அவர்கள் கேட்கும் முன்பாகவே சொன்னார்.

“நீதி என்பது, இடத்திற்கும், குழந்தைக்கும் ஏற்ப மாறும். ஆனாக்கு ஏற்றபடியும் மாறக் கூடியது நீதி. உதாரணமாக, முன் விரோதத்தால் சண்டையிட்டு ஒருவனைக் கொல்வது கொலை... அதேசமயம், எதிரி நாட்டின் வீரரோடு சண்டையிட்டுக் கொல்வது கொலையல்ல... வீரம்! இப்படி, நீதி மாறக் கூடியது... எனவே அதனைக் காத்திடல் இயலாது... ஆனால் தர்மம், மாறாதது.. எனவே அதனைக் காத்திடல் அவசியம்!”

உணர்ந்த சீடர்கள், தெளிவோடு புறப்பட்டனர்.

நானே காரணம்

ஸ்ரீனிவர் ஒருவர் கோயிலுக்குள் போகுமுன்தன் செருப்புகளை வாசலில் விட்டுவிட்டுச் சென்றார். உள்ளேபோய், கடவுளை வணங்கிய பிறகு, திரும்பி வந்து பார்த்தால் அவருடைய செருப்புகளைக் கண்டுவில்லை. யாரோ திருத்தகொண்டு போயிருந்தார்கள். சில விநாடிகள் அப்படியே நின்றிருந்தார் முனிவர். அவர் முகத்தில் வருத்தம். இதைப் பார்த்து, பக்கத்திலிருந்தவர், “போனால் போகிறது விடுங்கள் வேறு செருப்பு வாங்கிக் கொள்ளலாம்” என்று ஆறுதல் சொன்னார்.

“நான் அதற்காக வருந்தவில்லை”, முனிவர் சொன்னார். “அனா வசியாக ஒருவரைத் திருடனாக்கிவிட்டேனே. அந்தப் பாவம் என்னைத்தானே சேரும்! இதற்காகத்தான் வருத்தப்படுகிறேன்!”

முயற்சி

ஸ்ரீவேகானந்தர் தம் சீடர்களுடன் தெருவழியே போய்க் கொண்டிருந்தார். வழியில் ஒரு வண்டியின் சக்காம் மணலில் புதைந்திருந்தது. வண்டிக்காரன் போவோர் வருவோரையெல்லாம் அழைத்து அந்த வண்டியைத் தூக்கிவிட உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். சீடர்கள் விவேகானந்தரைப் பார்த்தார்கள். அவர், உதவி கேட்டவனைப் புறக்கணித்து விட்டு மேலே சென்றார்.

இன்னும் சற்றுத் தொலைவில் அதே சக்தி சாலையில் இன்னொரு வண்டியின் சக்காம் புதையன்டிருந்தது. இந்த வண்டியை மீட்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்த்த விவேகானந்தர் அவனிடம் ஓடோடிச் சென்றார். தம் பங்குக்கு கை கொடுத்து, சக்காத்தைப் புதை குழியிலிருந்து மீட்டார். கூடவே சீடர்களும் உதவினார்கள்.

சீடர்களுக்கு நியாயமான சந்தேகம். “முதல் வண்டிக்காரனைப் புறக்கணித்து விட்டு, இரண்டாமவனை மட்டும் கவனித்தது என்?” என்று கேட்டனர்.

விவேகானந்தர் முறவுவுடன் பதிலளித்தார். “முதல் வண்டிக்காரன் தான் சிறிதும் முயற்சி செய்யாமல் பிறர் உதவியை எதிர்பார்த்தான். ஆனால் இரண்டாவது வண்டிக்காரனோ பிறர் உதவியை எதிர்பாராமல் சொந்த முயற்சியால் சக்காத்தை மீட்க விரும்பினான். அதனால் இவனுக்கு உதவுவதுதான் சரியானது.”

பள்ளி

‘பக்தி உள்ள மனதுக்கும், பக்தி இல்லாத மனதுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?’ சிற்யன் கேட்டான்.

“பக்தி நிறைந்த மனது பிரகாசமாக இருக்கும். தூய்மையானதாக இருக்கும்,” என்று விளக்கினார் குரு.

“அதெப்படி?” சீடனுக்கு இன்னும் சந்தேகம்.

டடனே குரு, அப்போது தான் தோய்த்து வைத்திருந்த இரண்டு துணிகளை சீடனிடம் கொடுத்து, ஒன்றை வெயில் நன்கு காயும் இடத்திலும், மற்றொன்றை இருள் அடைந்த பகுதியிலும் காயப் போடச் சொன்னார். சில மணி நேரங்களில் பாத்தபோது, வெயிலில் போட்ட துணி, சிறிதும் ஈரமில்லாத தோடு, பளிச் செனவும் காய்ந்திருந்தது. அதே சமயம் இருளில் போடப்பட்ட துணி ஈரமாகவும் நாற்றத்துடனும் இருந்தது.

“பக்தியால் அழுக்குகள் எல்லாம் நீங்கி மனசு பளிச்சிடும், அதே சமயம் பக்தியற்ற மனதில், தூர்குணங்கள் குடி கொண்டு விடும்” என்று விளக்கினார் குரு.

பறவியின் யைன்

ஸ்ரீனிவர் ஒருவர் சாலையோரமாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு பழு வெகுவேகமாக சாலையைக் கடக்க முயன்று கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் முனிவருக்கு கேலியான சிரிப்புதான் வந்தது. எதை சாதிப்பதற்காக இந்தப் பழு இப்படி மன்றாடுகிறது...? இந்த அற்பு ஜந்துவக்கும் பொறுப்புகள் என்று ஏதும் இருக்க முடியுமா என்ன?

தன் கேலி சந்தேகத்தை அந்தப் புழுவிடமே கேட்டார் அவர்.

“ஓவ்வொரு பிறவிக்கும் ஓர் அர்த்தம் உண்டு என்றுதான் நினைக்கிறேன்”, என்று பதில் சொன்னாலும் புழு. “இல்லாவிட்டால் நான் என் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்? என்னாலும் யாருக்கேனும் உபயோகம் இருக்கத்தான் வேண்டும். என், நீங்கள் என்னைக் காலால் தேய்த்துக் கொண்று அதனால் மகிழ்கிறீர்கள் என்றால், அந்த மகிழ்ச்சியை உங்களுக்குக் கொடுக்கும் உபயோகமாவது என் இந்தப் பிறவிக்கு இருக்குமல்லவா?”

முனிவரின் கண்களில் நீர் பளித்தது. அந்தப் புழுவைத் தம் விரவால் தூக்கி சாலையை மறு புறத்தில் கொண்டுவிட்டு அதை வணங்கி, தன் வழியே சென்றார்.

நன்றி குழுதம் பக்தி

மாண்பும் ஒளி

பலரை வளர்த்தெடுத்த தாயினும் சாலச்சிறந்த அன்னை

நான்காலமொக்கி, கலாவித்துக்கர் தீருமதி வட்வாழிக்கை சுபதாஸ்

ஏல்லாம் வல்ல தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்பாநுடன் இரண்டாற்கலந்துவிட்ட எங்கள் அம்மா சிவத் தமிழ்ச் செல்வி, தூர்க்கா தூரந்தரி, கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மா அவர்களது ஒரு வருடத்திதியை முன்னிட்டு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட “தெய்வத் திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” நாலுக்கு அம்மா எம்மை அரவணைத்து அகிலம் போற்ற வைத்த வண்ணத்தினை எழுதும் போது என் உள்ளாம் உருகுகின்றது. உண்மையிலேயே அம்மா... என்றாலும் எனக்கு கண்ணீரத் தவிர வேறு எதுவும் எழுதத் தோன்றவில்லை. அம்மாவின் படத்தைப் பார்த்து நன்றிப் பெருக்குடன், அம்மாவின் ஆத்மசாந்தி எனக்குள்ளே பரவி இருப்பதாக உணர்ந்து தேறுவேன்.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவரியாக விளங்கிய எங்கள் அம்மா அவர்கள் 1982ம் ஆண்டு மாசிமாதம் மூன்றாம் திகதி தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தினை ஆதாவற்ற ஒன்பது பெண் குழந்தைகளுடன் ஆரம்பித்தார். ஒன்பது பேரில் நானும் ஒருவராக அம்மாவின் முதல் பிள்ளையாகவும் செல்லப் பிள்ளையாகவும் இன்பமாக இருந்தேன்.

உலகமே அறியாத அந்தக் குழந்தைப் பருவத்தில் அம்மாவின் நெற்றித்திருந்து, திலகம் போன்ற தெய்வீகப் பொலிவு இவர் தான் அம்பாளா என்று என்னைக் கேட்க வைத்தது. இனிமையான குலால் அன்பாகக் கூப்பிட்டு எம்முடன் கதைப்பார். சிறுப்பிள்ளைகளாகிய எமக்கு என்ன விருப்பம் என்று கேட்டு உடனேயே அதை நிறைவேற்றுவார். தாயினும் சாலச் சிறந்தவர்.

நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அம்மா எம்மை வளர்த்த அந்த நாட்களை.... ஒரு பெரிய தண்ணீர்தொட்டியே.... அதிலே நீர் நிரப்பி எங்களை குளிக்கப்பண்ணுவார் மணிமேகலைமில். நாங்கள் குளிப்பதைக் கவனிக்க வந்து நிற்பார் அம்மா. எனக்கோ முழுகுவதற்குப் பயம். கண் எரியுமே... மூச்சுத்தினாறுமே... நான் வீதி எல்லாம் ஒடுவேன். அம்மா அவர்களோ என்னைப் பரிவுடன் அழைத்துத் தாமே நீரை சிறிது சிறிதாக வார்த்து முழுக்காட்டுவார்.

சாப்பிடும் போது வந்து நிற்பார். கொட்டாமல், சிந்தாமல் சாப்பிடுங்கள் என்பதுடன் “அன்னம் பாலிக்கும்” என்ற தேவாரத்தைப் பாடவைத்து தாழும் எம்முடனேயே சேர்ந்து சாப்பிடுவார். பிள்ளைகள் சேர்ச் சேர எமக்கெல்லாம் சிறுசிறு வேலைகளான கோசாலைப் பணி, கோயிற்பணி, இல்லப்பணி என குழுவாகப் பிரித்துத் தரப்பட்டது. தெற்கு வீதியிலுள்

எழுந்தருளி அம்பாளிடம் நான் கேட்பேன், “என்னை அம்மா அச்சாப்பிள்ளை என்று சொல்ல வேண்டும்” என்று. அது போலவே நான் சிறு கைகளால் கோயில்பணி செய்து முடித்ததும் அம்மா என்னைப் பாராட்டுவார். என் பிஞ்சு மனதில் நான் நினைப்பதை எல்லாம் அம்மா, என் தெய்வத்தாய் நிறைவேற்றுவார். வேலைகள் எல்லாவற்றையும் தாமே எமக்குச் செய்து காட்டி, இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்று அன்பாகக் கூறுவார். தன் பொற்கரத்தால் எம் தலையைத் தடவி ஊக்கம் தரும் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் என் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இன்றும் இனிக்கின்றது.

வழிபாடு, பஜனை, கோசாலை, தோட்டம், குடிசைக் கைத்தொழில்கள், யோகாசாலம், இயல், இசை, நாடகம், நடனம், கோலம் போடுதல், மாலை கட்டுதல், தலைமைத்துவம் போன்றவற்றில் பயிற்சிகளை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாது எமக்கு கண்ணித் துறையிலும் சிறப்பான பயிற்சிகளைப் பெற வைத்தார்.

எமக்கு உணவு, உடை, உறையுளாக மாடிக் கட்டிடம், வைத்தியம், வாகன வசதி, என்றெல்லாம் செழியிட்டன் வாழ வைத்ததுடன், பிறந்த நாள், பூப்புளித் தீராட்டு விழா, திருமண வைபவம் போன்றவற்றையும் கொண்டாடி அதிலே இன்பம் காண்பார்.

எங்களைத் தன்னுடன் வீதி கந்தி வந்து, கோளறு பதிகம் படிக்கப் பழக்கினார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் திருமுறை மடத்தில் பஜனை சொல்லித் தருவதோடு சைவக் கதைகள், நீதிக்கதைகள், புராணக் கதைகள், பண்ணிசை, தமிழ்மொழி போன்ற பாடங்களையும் பயிற்றுவிப்பார்.

என் குரல் நன்றாக வரும் என்று என்னைத் தனியாகப் பாராட்டுவார். அம்மா அவர்கள் பிரசங்கம் செய்வதற்காக எங்கு சென்றாலும் குழந்தையாகிய என்னைத் தன் முடியிலேயே இருந்தி திருவாசகம் சொல்லித் தருவதோடு தன் பிரசங்கத்திற்கு முன்பாக என்னைப் பாட வைப்பார். இதை எல்லாம் எண்ணும் போது என் உயிர்நாடி துடியாய்த் துடிக்கின்றது.

சங்கீதத்தில் என தகைமை வளரத் தம் அன்பிற்குரிய திருமதி தர்மபூதி சிதம்பாநாதன் அம்மா அவர்களை (கோப்பாம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி முன்னாள் இசை விரிவுரையாளர்) இல்லத்துக்கு அழைத்து பண்ணிசை, கர்நாடக இசை சொல்லித்தரச் செய்தார். அவரும் தாய் போல் அன்பு காட்டி இலவசமாகக் கற்பித்தார்.

இசையோடு இசைந்து நான் வளர் இயன்றதெல்லாம் செய்தார். போட்டுகளில் பங்கு பற்ற ஊக்குவிப்பார். எனக்கு முதலிடம் கிடைத்ததைக் கோயிலுக்கு வரும் ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பாள் அடியவர்களுக்குச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வார். இசைத்துறையில் மேலும் மேலும் ஊக்கம் அளித்துடன் மதிப்பார்ந்த வர்ணாகுலசிங்கம் ஜயா, மதிப்பிற்குரிய இராமநாதன்

ஜூயா, ஆசான் கணபதிப்பிள்ளை ஜூயா போன்றவர்கள் எனக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும், இசை நுறைக்கங்களை அன்றித் தாவும் காலன்தோறும் வாய்ப்பளித்தார்.

தங்கப் பதக்கங்கள் பெறும் விழாவிற்குத் தாமே காரில் கூட்டுச் சென்று, பின்பு நான் மேடையில் பக்கவாத்திய சகிதம் பாடுவதையும், சபையோர் என்னைப் பாராட்டுவதையும் கண்டு, பேரானந்தம் கொண்ட தங்கத்தானைய நான் எப்பிற்பில் இனிக் காண்பேன்.

ஒவ்வொரு பிள்ளைகளிலும் உறைந்து கிடந்த தனிப்பட்ட திறமைகளை இனங்கண்டு அந்த அந்தத் துறைகளில் எல்லோரையும் சீரும், சிறப்பும் பெற வைத்த பெருந்தகைதான் எங்கள் அம்மா. எம்மைத் தன்னருகே கூப்பிடும் இனிமையான, அன்பான, பாசம் நிறைந்த அம்மாவின் தொனியை நாம் இழந்து விட்டோம். எம்மைக் கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டித்தாலும் பின்பு “நான் பிள்ளையைப் பேசிப் போட்டன், இனிமேல் நல்ல பிள்ளையாக இருக்க வேண்டும்” என்று எம்மைக் கூப்பிட்டு அரவணைத்து தின்பண்டங்களும் தருவார். மன்னிக்கும் கபாவும் மிக்கவர்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தவணேஸ்வரியும், சயாரூபியும், நானும் முதன் முறையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டோம். தவணேஸ்வரி தமிழ்த்துறையில் விசேட சிற்றி பெற்றவர். அவரும் யாழ் மாவட்டத்தில் மூன்றாவது இடத்தில் (A/L) உயர்ப்புளிகளைப் பெற்று இல்லத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார். சயாரூபியும் சமக்கியல் துறையில் பட்டதாரியாக வெளியேறினார். இன்றும் பல பிள்ளைகள் கல்வியில் மேன்மையடைந்து பல்கலைக் கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட பெருமை அம்மா அவர்களையே சாரும். பல்கலைக்கழகத்திலும் நாம் முதல் மாணவிகளாகத் திகழ்ந்து பல்கலைக்கழக சமூகத்திடமிருந்து பாராட்டுக்களைப் பெற்றோம்.

எமது பட்டமளிப்பு விழாவிற்கு அம்மா அவர்களும் நேரில் கலந்து எம்மை வாழ்த்தினார்கள். நாம் பட்டம் பெற்று வருவதை வாவேற்பதற்காக ஸ்ரீ தூர்க்கை அன்னையின் கோபுர வாசலிலேயே காத்திருந்து மிகப் பூரிப்புடன் எம்மை வாவேற்று, எம் அளவில் மாலை குட்டி, பொன்னாடை போர்த்தி, பரிசில்களும் தந்து சந்தோச மிகுநியுடன் அம்மா நின்ற அந்தக் கோலம் நெஞ்சை நெகிழு வைக்கின்றது.

நான், யாழ். இராமநாதன் நுண்கலைப்பீட்டில் தற்காலிக விவிவரையாளராக மூன்று ஆண்டுகள் (2001 – 2004) கடமை ஆற்றுகின்ற வேலை, தான் பேசுகின்ற மேடைகளின் எல்லாம் “எங்கள் பிள்ளை பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட்டில் இசை விவிவரையாளராக உள்ளார்” என்று சொல்லிய அந்தத் திருவாய் மொனமாகிவிட்டது.

அஞ்சா நெஞ்சமும், அயராத உழைப்பு, சாதனைத் திறமும் கொண்ட அம்மா அவர்கள் யுத்தபயம், இடப்பெயர்வுகள் வந்த போதிலும் சைவத்தை, தமிழை, தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை, அறத்தை, அன்னதானைப் பணியை, ஆலயத்தை, ஆதுவர்

இல்லத்தை எந்த ஒரு தளர்வும் இல்லாமல் வளர்த்தெடுத்த தங்கத் தலைவி, பிறர் நலம் காத்த போருட்டெய்வும் எங்கள் அம்மா அவர்கள் எம்மையும் சாப்பிடவைத்து, வரும் அன்பர்கள், அம்பாள் அடியவர்கள் எல்லோரும் சாப்பிட்டார்களா என்று கேட்டும், அன்னதானைப் பணியை மேற்பார்வை செய்ததன் பின்பும் தான் அம்மா அவர்கள் உணவு உண்பார்.

நடமாடும் தெய்வமாகத் திகழ்ந்த அம்மா அவர்கள், உலகத்திலுள்ள சைவத்தமிழ் நெஞ்சங்களில் அன்புச் சிம்பாசனம் போட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

எம்மை வளர்த்தெடுத்த அந்தத் தெய்வத்தாயின் மணிவார்த்தைகளும், அறப்பணிகளும் எமக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டே இருக்கும். கைமாறு கருதாத, கைமாறு வகுக்கமுடியாத நன்றிக்குரியவர் அம்மா.

எனக்கு கொழுப்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் நிரந்தர நியமனம் கிடைத்ததையிட்டு எவ்வளவு பெருமைப்பட்டார். அம்பாளின் திருவிழாவிற்கு கொழுப்பிலிருந்து நான் சென்றபோது “பிள்ளை உன்னோடு ஒரு படம் எடுக்க வேண்டும்” என்று ஆசையோடு கூறி அருகில் நிற்க வைத்துப் படம் எடுத்துக் கொண்ட எனிமையான பேரன்புக்கு ஈடுதே? மீண்டும் நான் கொழுப்புக்குத் திரும்பும்போது அம்மாவைப் பிரியமுடியாது தவித்து அழுதபோது என்னைத் தடவி, பணமும் தந்து “உனக்கு ஒரு குறையும் வராது, நீ நல்லாய் இருப்பாய், அம்பாள் உன்னோடு இருக்கிறா” என்று கூறினார். இதுதான் அம்மா என்னுடன் கதைத்து, இறுதி வார்த்தைகள். அப்போ அம்மாவும் கண்கலங்கிய நிலையில் உள்ளார்ந்தமாக என்னை வாழ்த்தி “இனி எப்ப வருவாய் பிள்ளை” என்று என்னிடம் கேட்டமை என் நெஞ்சை அடைக்கின்றது.

அம்மா பூரணத்தை நோக்கி அமைதிப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த இறுதி நாட்களில் அவர் அருகில் நின்று தேவார, திருவாசகங்களைப் பாடும் பேறு பெற்றேன். ஆழ்தயிலில் மூடி இருந்த அம்மாவின் விழிகளில் கண்ணீர் வழிந்தது. அம்மாவுடனேயே நின்று கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்த அம்மாவின் செல்வங்களாகிய நாமும், அம்மாவின் சகோதரிகளும், சகோதரிகளின் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும், அன்பர்கள், அம்பாள் அடியவர்கள் எல்லோரும் தேமிடி தேமிடி அழுதோம். அம்மாவின் ஆத்மா திருவாசகத்தில் தினைத்து, தியான் நிலையில் அம்பாளிடம் சென்று விட்டது. எம் எல்லோருது உணர்விலும், உள்ளத்திலும் அம்மாவின் ஆத்ம சக்தி ஊடுருவி எம்மை மேன்மையடையச் செய்கின்றமையை நாம் உணர்கின்றோம். அம்மாவின் வழியில் நன்றியுடன் நிற்போம்.

“என்றும் ஒன்பற் செருகும் யையினால்
ஒன்று காதுவிற்கு உள்ளாறும் ஓவ்கீ
மக்குளார் அடியார் அவர் வான்புக்கு
நிற்றுவதங்கும் நிலவி உகலைக்கால்”

தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும் நூலிலிருந்து

மனம் அடங்க

மனமானது ஒடித்திரிவதால் பல துண்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனை அடக்குவதனாலேயே கூகம் உண்டாகிறது. கோயில் வழிபாடு, பூசை, யோகம் முதலிய எல்லா வகையான செயல்களும் மனதை ஒரு வழிப்படுத்தவே ஆகும்.

மட்டக்களப்பு பூவான்கரை க்ராமங்களில் விபுலானந்தர்ன் பண்கள்

திருமதி சிவானந்தஜோதி ஞானங்கரியம்,
கைவாசித்தாந்த பண்மதர், ஜெஞ்சைவாஸ்வாமி.

அறிமுகம்

நாயக்கர் காலத்தில் இருந்தே மரபாக பேணப்பட்ட வித்துவச் செருக்கை செப்பிந்திருக்கும் இலக்கியப் போக்கின் மகாகவி பாரதியாரின் “வல்லமை தாராயோ இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கு” என்ற தொனியின் அடிப்படையில் புதிய மாபுக்கு பதச்சோறாக மயில்வாகனனார் 1892ல் மட்டக்களப்பிள் காரைதீவில் ஆன்மீக ஜோதியாக அவதரித்தார்.

பலதுறைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற மிகச் சிறந்த கல்வி நெறியாளர் துறவற்றெந்தியே நன்றெந்த எனக் கண்டு அறநெறியில் நின்று பணியாற்றியவகையில் கல்விப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி மற்றும் ஆசிரிய பேராசிரியப்பணி, இசைப்பணி, சொற்பொழிவுப்பணி, போர்ப்பணி, நாடகப்பணி, மொழிபெயர்ப்புப்பணி, விவசாயப்பணி, எழுத்தாளர்ப்பணி, சொல்லாக்கப்பணிபோன்ற பல பணிபுறந்து தொண்டாற்றியவர். இத்தொண்டுகள் மொழிக்கும், சமூகத்துக்கும், நாட்டுக்கும் ஆற்றப்பட்ட நற்றொண்டாக மினிர்கின்றன.

அடிகளார் துறவற்றத்தை மேற்கொண்டு 1922ம் ஆண்டில் இருந்து 1947ம் ஆண்டுவரையுள்ள காலத்தில் ஆற்றிய தொண்டுகள் யாவும் கல்வியை மையமாக வைத்து ஆற்றப் பட்டவையாகவே உள்ளன. இதன் விளைவு மக்களின் அறியாமை இருளை அகற்றி அறிவிவொளியை ஏற்றிவைத்தமையாகும்.

அடிகளாரின் அறிவுச்சுடர் ஞானவளக்காக கல்வி, தமிழ், சமூகம், இசை பணிகளினுடோக பின்னிப்பினைந்து இழையோடுக் காணப்படும். சந்தனைகளும் செயல்களும், சிறப்புகளும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையே.

கண்ணித் தமிழ்மொழியை வளர்க்கும் மதுரை தமிழ்ச்சங்கம், முடியுடை வேந்தர் கூடி தமிழை வளம்படுத்தி ஒரு சேரப்பண்ணி இலக்கியங்களை ஆக்கியதால் “கூடலின் ஆய்ந்த ஒண்டீந்தமிழ்” என்ற வாசகரின் வாசகத்தில், புவலர் கூட்டத்திற்கு “கூடல்” என்றனர். மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் கூடி தமிழ் ஆய்ந்து ஒண்டமிழ், வண்டமிழ், இன்தமிழ், இசைத்தமிழ், மென்தமிழ் என்று தமிழ்ச்சங்கமாகியது. அதில் 1925ம் ஆண்டில் மதுரைச் தமிழ்ச்சங்கத்தின் மகா மகோ பாத்தியாய கவாபிநாதம்யருக்கு பொற்கிழி அளித்து பாராட்டுவதற்காக, இலங்கை வித்துவான்களின் பிரதிநிதியாக கவாபி விபுலானந்த அடிகள் கலந்து கொண்டு பாராட்டுப் பரிமாறி சிறந்ததொரு சொற்பொழிவையும் ஆற்றியதன் காரணம் தானோ, தாயகத்தில் தான் பிறந்த பிரதேசத்தில் அன்றைய ஊறலின், கூடலான மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கம் இன்று நிமிர் நடைபோடுகிறது. அந்த வகையில் மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் விபுலானந்தரின் நினைவு தின முத்தமிழ் விழாவில் அவரின் பற்பல பணிகளைப் போற்றி பெருமைப் படுவதோடு

அமைந்து விடாமல் அவர் நடந்து சென்ற பாதையில் நாழும் சென்று பணியாற்றுவதே அவருக்குரிய அஞ்சலியாகும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டமானது நீண்டகாலமிருந்தே தமிழ் பேசும் மன்னின் தாயகமாக இருந்துவருகின்றது. மட்டக்களப்பின் படுவான்களைப் பகுதியிலும் தமிழ் பேசும் பழகாம் கிராமத்தில் இன்று இவ் அறுபத்தைந்தாவது விழா அமைவது மேலும் பொருத்தமானதாகும்.

1872ம் ஆண்டு கத்தோலிக்கு குருமாரினால் கட்டப்பட்ட புனித மிக்கேல் கல்லூரி இன்று உயர்தாக் கல்லூரியாகும். அதேபோல் 1814ல் மெட்ஸ்த கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இப்பகுதி கிறிஸ்தவ மதத்திற்குப்பட்ட பிரதேசமாகியது.

மக்களின் பழையான சைவமதமும் தாம்மொழியும் தமிழ்ப் பண்பாடும், தமிழ்கலை, கலாச்சாரம், உயிரணைய பண்புகளும் தாழ்ச்சியடைய ஆங்கிலேயரின் பண்பாடும், பழக்கவழக்கங்களும் உயர்ச்சியடைந்தன. இச் சூழ்நிலையில் தாழ்ந்திருந்த மட்டக்களப்பு தமிழகத்தை உயர்நிலையடையச் செய்யவும், தமிழ் மொழியின் பண்டைய பெருமை நிலைபெறவும், தமிழ் கலையின் சிறப்பினை உலகிறந்து போற்றிடச் செய்யவும், கலியுக வரதனின் வாகனமான மயில்வாகனனார் அவதாரம் இடம்பெற்றது.

இன்னைக் கல்வியை கல்முனை மெதிழ்ஸ்தத் பாடசாலையில் ஆரம்பித்தாலும் உயர்கல்வி பெறும் நோக்குடன் 1906ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியிலே சேர்க்கப்பட்டார்.

ஏலவே கூறப்பட்டது போன்று அவரின் பணிகள் நாடெங்கும் ஏராளமானதாக இருந்தாலும் ஈண்டு ஆய்வின் நோக்கமாக மட்டக்களப்பு படுவான்களைப்பகுதியின் பணிகளுள் நுழைவோம். யாசாலை அமைவினுடோக கல்வியியனி

ஒரு நாட்டின் உயர் செல்வம் அந் நாட்டின் கிராமங்களின், வீதி தோறும் பாடசாலைகள் அமைவதே. இது பண்பாட்டினையும், கலை, கலாசாரத்தினையும் நிலைக்களனாகக் கொண்டு இயங்குவதே. இதை பாரதியார்

வீர தோறும் கறையின் விளக்கம்

வீதி தோறும் இரண்டாகு ஸ்னி
நாக்குறுந்திலும் உள்ள ஊர்கள்

நகர்கள் எங்கும் ஈ ப ஸ்னி

எனவலியுறுத்துகிறார். அந்தவகையில் கவாபி விபுலானந்தர் இராமகிருஷ்ண சங்கப்பணிகளை ஆரம்பிப்பதற்காக கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே 1902 புனியந்தீவு, 1912 முறக்கொட்டாஞ்சேனை, ஈச்சந்தீவு ஆகிய கிராமங்களில் மக்களின் முயற்சியால் சைவப்பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருந்தன.

மட்டக்களப்பு பகுதியில் மக்கள் தோற்றுவித்த பாடசாலைகள் ஏனைய மதஸ்தாபனத்தின் போட்டியை எதிர்த்து நிற்க வேண்டியிருந்தது. இந்து மக்களிடையே காணப்பட்ட

ஜாதிவேற்றுமை, தீண்டாமை, அறியாமை ஆகிய குறைபாடுகள் ஏனைய மதப்பிரச்சாரர்களுக்கு வாய்ப்பளித்தது. பாடசாலை நிர்வாகிகள் தங்கள் சொந்தத் தொழிலை கவனிக்க வேண்டியிருந்ததால் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு தமது முழு நேரப்பளியையும் உதவமுடியவில்லை. போதுமான சிறந்த ஆசிரியர்கள் இல்லாமை, நிதிவசதியில்லாமை இவற்றால் பாடசாலை நிர்வாகம் திணறிக்கொண்டிருந்த நிலையில் கவாமி விபுலானந்த அடிகளார் இராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைத்து விடுவதே உய்யும் வழி என்று எண்ணி பாடசாலைப்பணி செய்ய முன் வந்தார்.

1924 சித்திரை பூரணனநாளில் இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைமை பீடாதிபதியான கவாமி சிவானந்தர், 'விபுலானந்தர்' எனும் தீட்சாநாமத்தை அடிகளாருக்கு குட்டினார். அடிகளார் 28.10.1925ல் தமது கிராமமான காரைத்தில் நடைபெற்று வந்த ஆண்கள் பாடசாலையை பொறுப்பெடுத்து தமது ஆசான் குஞ்சத்துமிகு அவர்களை அதன் தலைமை ஆசிரியாக நியமித்தார். அதன் பின் பெண்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் அமைக்கப்படவேண்டியதின் அவசியத்தை உணர்ந்து உறவினர் உதவியுடன் 27.11.1925 ஆம் ஆண்டு அமைத்து அன்னை சாரதாதேவியின் ஞாபகார்த்தமாக "சாரதா வித்தியாலயம்" எனபெயர் குட்டினார். இதுவே முதற்பெண்கள் பள்ளிக்கூடமாகும்.

மட்க்களப்பு மாவட்டத்தின் கல்லடி உப்போடையில் முதலாவது இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையாகிய சிவானந்தா வித்தியாலயத்துக்கும் அடிக்கல் நாட்டினார். இதன் திறப்பு வைபவம் 20.04.1929 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க அதிபரால் நடைபெற்றது. அதே ஆண்டு முறக்கொட்டாஞ்சேனை பள்ளிக் கூடமும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பாடசாலைகளை கையேற்று புதிதாக அமைத்த காலத்திலும் இராம கிருஷ்ணசங்கம் அரசு அங்கொரும் பெறவில்லை.

31.01.1926ல் கவாமி அவிசானந்தர் இலங்கை வந்தார். அவர் முயற்சியால் 17.07.1929 அரசு அங்கொரத்துடன் சட்டவரைவு நடைமுறைக்கு வந்தது. கவாமி விபுலானந்தர் கல்வி இலக்கியம், சமயம், முதலியதுறைகளில் கிழக்கில் புரிந்த மக்ததான சேவையை மக்கள் மதித்துப் போற்றினார்கள். மட்க்களப்பு மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண சங்கமென்றால் கவாமி விபுலானந்தர்தான். தான் எந்தச்சங்கம் சார்பாக பெரும் பணிகள் செய்து கொண்டிருந்தாரோ அச்சங்கத்தைப்பற்றி மக்கள் அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்து அச்சங்கம் இலங்கையில் புரிந்துவரும் பணிகள் பற்றி விளக்கி "ஸ்ரீராமகிருஷ்ணசங்கம்" என்ற பிரகாரம் ஒன்றை வெளியிட்டு மக்கள் மத்தியில் சங்கத்தின் சேவையை தெளிவுபடுத்தினார். 1931ம் ஆண்டு ஐனவரி கவாமிகள் அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் போராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கு சென்றார். 1933வரை அப்பதவியை வகித்த அடிகளார் அங்கிருந்து விலகி ஈழத்துக்கு வந்து மீண்டும் பாடசாலை முகாமையாளர்பதவி வகித்தார்.

மட்க்களப்புப் பகுதியிலே, ஆணைப்பந்தி, ஆரைப்பற்றை, காரைத்தில், மண்டூர், புளியந்தில், ஈச்சந்தில் ஆகிய இடங்களில் விவேகானந்த சபையின் ஆதாவில் நடாத்தப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்கள் 28.05.1925ம் ஆண்டு அடிகளாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மட்க்களப்பு ஆணைப்பந்திப்பாடசாலையில் இடைநெருக்கடி ஏற்பட்டதும் அடிகளாருக்கு பெண்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலை ஒன்றை அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருந்தது.

இந்து ஜி

எனவே ஆணைப்பந்திப் பாடசாலையில் இருந்த பெண்குழந்தைகளை விவேகானந்த மண்டபத்திற்கு மாற்றி 30.01.1937ல் அரசுசபை தலைவர் வைத்தியலிங்கம் துணர்ச்சாமிமுலும் அடிகளார் பெண்கள் பாடசாலையை திறந்து வைத்தார்.

1937ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் கொக்கட்டிச்சோலையில் ஒரு பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண பாமஹங்க தேவரின் நூற்றாண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடப்பட்டபோது "நூற்றாண்டு ஞாபகார்த்த பாடசாலை" என அழைக்கப்பட்டது. 1940ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பழகாமம் கிராமத்திலும், 1943ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் கஞ்சாவளையிலும், 1944ம் ஆண்டு அக்கரைப்பற்றிலும், ஒவ்வொரு பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 20.06.1945ல் சித்தாண்டி சித்திரவேல் வித்தியாசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1920ம் ஆண்டு யூனமாதம் 9ம் நாள் அன்று கல்லாற்றில் நடாத்தப்பட்டு வந்த பள்ளிக் கூடமும் அதே மாதம் 16ம் நாள் அன்று நடாத்தப்பட்டு வந்த தம்பலவுத்தை பள்ளிக் கூடமும் அடிகளாரின் முகாமையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

பள்ளிக் கூடங்களைப் பொறுப்பேற்றும் புதிய பள்ளிக் கூடங்களைக் கட்டியும் தமிழ்மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் ஆகியவற்றிற்கு புத்துயிர் கொடுத்து சீரிய கல்விப்பளியாற்றி வந்த விபுலானந்த அடிகளார் ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கென மாணவர் இலங்களை நிறுவியும் தனது பணியினை விரிவுபடுத்தினார். அதற்கமைய அவர்கள் வாழ்வை உயர்வடையச் செய்யவும் அனாதை விடுதி ஒன்றை 1929 இல் அமைத்து சிவானந்த வித்தியாலயத்துக்கு கையளித்தார். அதேபோன்று பெண்கள் விடுதி ஒன்றும் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ணரின் நூற்றாண்டு ஞாபகார்த்தமாக 1930ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 29ம் திகதி காரைத்த சாரதா வித்தியாலயத்தில் இணைக்கப்பட்டது. இவ்விரு விடுதிகளிலும் இருந்து ஒழுங்கான முறையில் கல்விபயின்று வெளியேறிய பலர் இன்று பல்வேறு நிலைகளிலும் உயர்வடைந்து அடிகளார் காட்டிச் சென்ற வழியில் பணியாற்றுகிறார்கள்.

கவாமி விபுலானந்தரின் மறைவிற்குப் பின் காரைத்தில் தென்பகுதியாகிய காட்டுதோட்டத்தில் குடியேறிய மக்களுக்காக 1953ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் பாடசாலை ஆரம்பித்து அதே மாதத்தில் தம்பலகாமத்திலும் சாரதா வித்தியாலயம் அமைக்கப்பட்டது தெளிவாகின்றது. பாடசாலை அமைப்பில் காட்டிய ஆர்வம் போல் அதன் வளர்ச்சியிலும் ஆர்வம் காட்டினார். வகுப்பறைகள், மண்டபங்கள், நூல்நிலையம், விஞ்ஞான ஆய்வுகடம், பூங்கா தோட்டம், விளையாட்டு மைதானம் என பல வகைப்பட்ட கருமங்களை ஆற்றினார்.

எந்த நல்ல கருமத்தைக் கைக்கொண்டாலும் ஏதோ ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு மறைமுகமாக எதிப்பவர்களும் உள்ளனர். 1930ம் ஆண்டு யூன் மாதம் கல்லாற்றிலும் யூன் 16ம் திகதி தம்பலவுத்தையிலும் அமைக்கப்பட்ட இரு பாடசாலைகளையும் அங்கு ஏற்பட்ட சிக்கல் காரணமாக அடிகளார் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார்.

கவாமி விபுலானந்தர் கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகளை நிறுவினார் என்று கலபமாக சொல்லி விட்டாலும் அதன் பின்னணியில் எத்தனை கடுமையான கையளித்து விடுதியில் சிலரே. ஒரே நேரத்தில் பல கருமங்களை கவனிக்கவேண்டியிருந்தது. புதிதாகக் கட்டிய பாடசாலைகளையும் அங்கு ஏற்பட்ட சிக்கல் காரணமாக அடிகளார் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார்.

கவாமி விபுலானந்தர் கிராமங்களில் சேவைப்பாடசாலைகளை அமைத்தது

தோடு நின்றுவிடாமல் ஆஸயங்களில் சொற்பொழிவும் சமய பிரசங்கமும் நிகழ்த்தினார். சைவநூல் நிலையங்கள் வாசிக் சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. மட்டுநகரில் சுத்தாத்வைத் அச்சியந்தீர் சாலை நிறுவப்பட்டது பிரசார நோக்கே என்பது தெளிவாகிறது. இவாது ஆசிரியப்பனி பரவலாக நாடு முற்றிலும் வெளிநாட்டிலும் காணப்பட்டாலும் கிராமங்களில் இன ஒற்றுமையைப் பேணிய சமயசமாச செல்வாகவும் அத்துடன் சமஸ்கிருத வத்தீன் மொழியைப் பற்பித்தார்.

அடிகளாரின் கற்பித்தல் பணியை நோக்கும் போது சொல் ஆக்கத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தார். ஒரு சொல்லைக் கொடுத்து அச்சொல்லின் ஒசையை ஒத்திருக்கும் சொற்கள் பலவற்றை எழுதும்படி அடிகளாரால் பணிக்கப்பட்டு வருப்பு முழுவதும் பயன்டையச் செய்வார். செய்யுள் இயற்றிட பயிற்சி கொடுப்பதற்கும் சிறந்த வழியைப் பின்பற்றினார். ‘கற்றல் என்பது குறைகளை அகற்றி உண்மையை நாடிச் செல்லல்’ என்ற பொருளில் கல்வி புகட்டுவார். இலக்கண விதிகளைப் புகட்டும் திறமை உடையவரும் ஆவார். அடிகளார் வகுப்பில் பாடம் கற்பதே சிறந்த பேராகும் என்று ஆலமர் செல்வன் கல்லாவின் கீழ் இருந்து அறந் உரைத்த ஆண்டவனும் அவன் முன்னிருந்த அருள்நலம் பெற்ற நால்வர் போல் நாமே! என எண்ணி மாணவர்கள் மகிழ்வார்.

பத்திரிகையாசிரியர்ப் பணியில் -

“பிரபுத்தபாரத” இதழானது உயர்ந்த வேதாந்த சஞ்சிகையாகவும் கலைப்பொலிவு மிக்க அறிவுக்கருவுலமாகவும் திகழ்ந்தது. இதழின் அறிவுக்கட்டுரைகளினால் உண்டான விழிப்புனர்வு படுவான்கரை மக்கள் வாழ்வின் நன்நெறிக்கு உறுதுணையாகின.

மாழியைப் பணியாக -

“கவியாசர் ரவீந்திரநாத் தாகூர்” வங்கத்துதித்த செங்கதீர் செல்வரென அடிகளாரால் போற்றப்பட்டுள்ளார். விபுலானந்த அடிகளார் தாகூரில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். “கற்றாரை கற்றாரே காழுவர்” என்ற பொருள் பொதிந்த தமிழ் கூற்றில் அடிகளார் அவரது கவிதைகளில் மனதை பறிகொடுத்து சிலவற்றை தமிழில்மொழியெய்த்து சீதாஞ்சலி கவிதைகளும், பூஞ்சோலைகாவலன் எனும் கவிதைகளையும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு கலைக்க வழிசெய்த்தார்.

அதுமட்டுமல்லாது கலைச்சொற்களை புதிதாக ஆக்கும் போது திசைச்சொற்களை எடுத்தாழிடத்து கருக்கம், விளக்கம், தெளிவு, தமிழ் உருவம் இவை பொருந்த மொழிகளையாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், தமிழ்மொழியில் ஆட்சியில் உள்ள சொல்லை புறக்கணியாது அதில் பொதிந்து கிடக்கின்ற நூண்மொழிகளை தேர்ந்து பொருளை நிச்சயம் பண்ண வேண்டும் என்றும், தாவர சாஸ்திரத்துக்கு வேண்டிய சொற்கள் பல குறிஞ்சிப்பாட்டில் செறிந்துள்ளது என்பதையும், மூலிகைகளின் பெயர் வைத்திய நூலிலும், மனநூலிலிலும் காணப்படுவதை விளக்கம் தருவார். இரோகா கணிதத்துக்குரிய மொழிகள் பலவும் நிகண்டின் வடிவு பற்றியும், தனது மொழியில் உரைப்பார். இவைகள் படுவான்கரை கிராம சித்த, ஆயுள்வேத வைத்தியர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தன. அடிகளார் “கலைச்சொற்கள்” என்னும் அகராதியையும் வெளியிட்டார். ஓப்புயர்வு பெற்ற பல பணிகளுடன் அடிகளாரது ஆராய்ச்சி கருவுலமான “யாழிநூல்”

இயற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் கிராம மக்கள் நிறைந்த பயன்டை துள்ளனர். அடிகளாரால் பேணிவளர்க்கப்பட்ட சிவானந்த வித்தியாய்மானது சார்தைபவனம், சித்திரகூடம், இரத்தினாலவயம், கமலாவயம், சிவபுரி, ஆச்சாரியமெந்திரம் முதலிய கட்டிடங்களை தன்னகத்தே கொண்டு படுவான்கரை கிராமங்கள் உட்பட ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களைக் கொண்டு முதற்தர கல்லூரிகளில் ஒன்றாக திகழ்கின்றது. அதில் நிறைந்த மட்க்கள்பு படுவான்கரைப் பகுதி மக்கள் பலர் ஆசிரியராகவும், போர்சிரியராகவும், வைத்தியர் களாகவும், பொறியிலாளராகவும். தொழில்நுட்பவிலாளர்களாகவும், சட்டத்தரணிகளாகவும், வங்கியாளராகவும், அரசியல்வாதிகளாகவும், நிர்வாக உத்தியோகஸ்தாகவும் பல துறைகளிலும் ஒளிவிட்டு பிரகாசிப்பதை காணும் போது அடிகளாரின் கல்விப் பணியின் சிறப்பினை நன்றியுடன் போற்ற கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

படுவான் கரை கிராமாகிய மண்ணாரில் பிறந்த “புலவர்மணி ஏ. பெரியதுமிப்பிள்ளை” அவர்களை முதல்முறையாக அடிகளார் சந்திக்க நேர்ந்தது. சில காலத்தின் பின் “பகமலை” வரை சென்றுவிட்ட புலவர்மணி மதுண தமிழ் இலக்கிய மகாநாட்டுக்கு வந்த அடிகளாரால் தடுக்கப்பட்டார். கவாமிகள் “மட்க்களமில் நான் அதிக வேலை தொட்கிவிட்டேன். ஆட்கள் தேவை” என்ற வார்த்தை புலவர்மணி மந்திரம் போல செய்ததும் தாய்நாடு மீண்டு அவர்பணியை சிரமேற கொண்டார். புலவர்மணி கவித்துவ சக்தி வாய்க்கப் பெற்றவர். “பகவத்கீத” வெண்பா பாடி நூல்வடிவாக்கினார். இவர் மண்ணார் முருகன் மீது பாடிய பதிகத்திற்கு கவாமி விபுலானந்தர் சிறப்புபாயிரம் அளித்துள்ளார்.

மண்கரும் முறைகளைப் பயிற்சிகளை
மறுகர்திருப் பதியை தெர்க்க
விள்ளுரி மழைப்பாறியும் சிறப்புதாரால்
வளம்யலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
மண்கரி மழைப்பாறியும் மறுபத்தாரால்
சிருப்பதீகம் மற்றும் சொற்றுமான்
கண்கர விகியமொழிப் பெரியதம்பில்
இள்ளை யென்னும் கதவைக்கூடை.

இதை நோக்கும் போது அடிகளாரின் படுவான்கரைப் பணியை தொட்டுச் சென்ற பெரியார்கள் உள்ளனர். தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் சமயத்திற்கும் தமிழுக்கும் அடியறை செய்த பன்மொழிப்பலவரும், முதல்மிழ் முனிவருமாகிய அடிகளார் திறந்த மனம், நிறைந்த குணம், தெளிந்த மொழி, சிறந்த நடை முதலியன வாய்க்கப்பெற்றவாதலினால் சமயத்தையும், மொழியையும் திருத்தி அமைப்பதன் மூலம் கிராமப்புற மக்களை உயர் நிலை பெறச் செய்யும் வல்லமை பெற்றிருந்தார் என்று அடிகளாரைப்பற்றி புலவர்மணி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். அந்த வகையில் பண்டிதர் செ. பூபாலப்பிள்ளை, பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, சைவப்புலவர் கிருஷ்ணபிள்ளை (நாவற்குடா), நல்லையா, அம்பலவானர், இவ்வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் அதிபர் திருவாளர் கண்டுமொனி போன்றோரும் இப் பணியை இன்றும் செய்து கொண்டு அயல் நாட்டில் வாழும் வித்துவான் க. செபாத்தினங்கூஜையா போன்ற பலரும் உள்ளனர்.

பல மொழித்திறமையும் வாய்த்து கிழக்கில் உதித்த ஞானகுரியனாகிய கவாமிகள் படுவான்கரையில் மறையும் போது அறிவு சேர்ந்து, அறவுதிரட்சி, அறிவுநிறைத்து கைக்கடும் மக்கள் மனதில் கல்விழை ஞானங்களையாக நிறைகிறது என்ற நம்பிக்கையில் இன்றும் என்றும் வாழ்வோம்!

இரத்மலானை மாணவர் விடுதி

போர்ச் குழ்நிலைகள் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பெற்றோர்களை இழந்தும், பாதிக்கப்பட்டுமேள்ள பிள்ளைகளின் நலன் கருதி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இரத்மலானையில் ஓர் இலவச விடுதியை ஆரம்பித்து நடத்திவருவதை உங்களில் பலர் அறிந்திருப்பர்கள். 1998 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஆண் பிள்ளைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விடுதி பதின்னான்கு ஆண்டுகளை நிறைவெசய்திருப்பது சிறப்புக்குரிய விடயம். அதனைத் தொடர்ந்து 2002ம் ஆண்டு ஜின் மாதத்தில் பெண் பிள்ளைகளுக்காக 'சக்தி இல்லம்' என்ற பெயரில் மற்றுமொரு விடுதியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாமன்றத்தின் பராமரிப்பில் இயங்கிவரும் இவ்விரு விடுதிகளிலும் 150க்கும் மேற்பட்ட பிள்ளைகள் தங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி பயில்வதற்கான வசதிகளுடன், மேலதிகமாக தனிப்பட்ட வகையில் கல்வி போதிப்பதற்காக பிரத்தியேக வகுப்புகளையும் மாமன்றம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. விடுதியில் மாதந்தோறும், ஒரு விடுமுறை நாளில் அந்த மாதத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளது பிறந்தநாளும் கொண்டாடப் பட்டுவருகிறது.

இவ்விடுதியில் தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் அனைவரும் தாராளமாக உதவலாம். பிள்ளைகளுக்கு தினங்தோறும் உணவு, சிற்றுண்டுகளை வழங்குவதற்காக உங்கள் பங்களிப்பையும் எதிர்ப்பாக்கிறோம்.

இதற்கான நன்கொடை விபரம் வருமாறு:

விபரம்	சாதாரணம்	விசேஷம்
காலை உணவு	12,500/-	15,000/-
மதிய உணவு	17,500/-	20,000/-
இரவு உணவு	17,500/-	20,000/-
மாலைதேநீர்/சிற்றுண்டு	12,500/-	15,000/-

உணவுக்கான நன்கொடை அல்லது மாணவர்களுக்கு உப உணவுப்பொருட்கள், பாலமா, உடுப்புகளைகள், மருந்து வகைகள் மற்றும் விடுதிக்குரிய பாவனைப் பொருட்கள், அத்தியாவசியப் பொருட்கள் போன்றவற்றை நன்கொடையாக தந்து உதவ விரும்புவோர் மாணவர் விடுதி மேற்பார்வையாளருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய தொலைபேசி இலக்கம் 011-2625588. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையக்குடைனும் தொடர்பு கொண்டு விபரங்களைப் பெறலாம்.

தொலைபேசி இல. 011-2434990

தொலை நகல் இல. 011-2344720

இன் உத்தரம்

விரிந்த ஏகப்பரவெளியில் அந்தாத்தில் அம்பலத் திறைவனின் நெருப்புவடிவிலான திருநடனத் தோற்றத்தில் உள்ளகையின் துடி என்ற உடுக்கில் இருந்ததான் விரிந்த வெளியில் அமைந்த பிரபஞ்சம் தோன்றியது. சீவனின் திருநடனத்தில் விரிந்த சடாமுடி பெரும் ஞானவெளியை உணர்த்துகின்றதென்றால் அதன் மக்குவதற்கிற்கு நிகராக எதைக் கூறுமுடியும்? அகத்தியர், வியாக்கியாதர், பதஞ்சலி போன்ற மாழனியர்கள் நேரில் கண்குளிரக் கண்டு மெய்மறந்து வழிப்பட்டதுதான் சிவநடனம். அதனால்தான் ஆனி உத்தரத்திற்கும், மார்க்கிழித் திருவாதீரைக்கும் ஒரு தனித்துவமான சிறப்பு உண்டு. அம்பலத்திறைவனின் ஒளி நடனம் கூறும் தத்துவச்சிறப்பை கூறுகின்றது ஆனி உத்தரம்.

அபிடேகப் பிரியான நடராஜப் பெருமானுக்கும், சிவகாமி அம்பாஞக்கும் ஆனி உத்தரத்தில் விஷேஷ அபிஷேகம் சிவாயங்களில் இடம்பெறும் மாமன்றில் அருங்பாலித்திருக்கும் சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கும் ஆனி உத்தரமான (26.06.2012) செவ்வாய்க்கியமை சிறப்பாக நடைபெற்றது. மாமன்ற உறுப்பினர் க. ஜெகத்சன் அவர்களின் அனுசரணையில் இடம் பெற்ற இந்திகழியில் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனேகர் கலந்துகொண்டனர்.

யாழி மண்ணில் மகாத்யாகாந்தியின் சிலை உடையு
அந்த திலங்கை திருத்தமாக்கும் தங்கள்

அகிம்சையின் பெருமைக்கு மெருகூட்டிய உலகம் போற்றும் மகாத்மா காந்தியின் சிலை விசமிகளால் சிவபூமியான யாழி மண்ணில் உடைக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து இந்தாட்டின் இந்து நிறுவனங்களினதும் ஆலய நம்பிக்கை பொறுப்புகளினதும் கூட்டுமைப்பான அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் அதிர்ச்சியும், வேதனையும் அடைகின்றது.

இந்து தர்மத்தின் வழி நின்று பாரதமாதாவிற்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்தவர் தேசபிதா மகாத்மாகாந்திஜி. அவரை இன்றும் தெய்வமாகப் போற்றிவரும் யாழி மண்ணில், யாழி பண்பாட்டைப்போற்றும் எந்த ஒரு யாழி மைந்தனும் இச்செயலைச் செய்திருக்கமாட்டான்! செய்யப்பட்டிருப்பதை பொறுக்கவும் மாட்டான்.

இப்படியான அனர்த்தங்களை நிறுத்த அரசாங்கமும், அதிகாரத்திலிருக்கும் அதிகாரிகளும் உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பொதுமக்களும் விழிப் புணர்வுடன் இப்படியான அப்தத்மான செயல்களில் ஈடுபடுவர்களை அடையாளம் கண்டு உரிய தண்டனை வழங்கப்பட ஆவன செய்யவேண்டும்.

மண்ணும் மகாத்மாகாந்தியின் சிலை அதே இடத்தில் சிறப்பு நிலைப்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்கு அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் தன்னாலாளன சகல உதவிகளையும் செய்யும்.

சிவநெறிச் சின்தையர் அருட்துந்தை அஸ்தியர்

விடைக்கொடுச் சென்றார்ஸ் சின்தையர் தனபாலா

ஏச் வத்துக்கும், செந்தமிழ் மொழிக்கும் அளப்பிய தொண்டாற்றிய கிறித்தவ துறவி அருட்துந்தை அலஸ்தேயர் மக்கிலாசன் தனது 79வது அகவையில், வண்டன் மாநகரில் காலமாகினார்.

சைவசமய வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் தொண்டாற்றிய பல கிறித்தவ துறவிகளின் வரிசையில் இவரும் இடம்பிடித்துள்ளார். உள்ளத்தை உருக்கும் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலகுக்கு தந்த வண்பிதாஜியூ. போப் போன்று இவரும் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபூராண நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

1960களில் தமிழ்நாடு போய் பத்து ஆண்டுகள் குருத்துவ பணிபுரிந்த வேளையில் தமிழ்மொழி பயின்று, சிவநெறியின்பால் ஈடுபாடு மூண்டு, சேக்கிழாரின் பெரிய பூராணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். “அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் மனித நேயத்தைப் பெரிய பூராணத்தில் கண்டு களிக்கிறேன்” என்று வியந்தார். 417 பக்க நூலாக, சேக்கிழார் பெரிய பூராணம் ஆங்கிலத்தில் 2006 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சிலப்பதிகாரம் பற்றிய நூல் ஒன்றினை வண்டனைச் சேர்ந்த திரு. சிறீஸ் கந்தராசாவுடன் இணைந்து எழுதினார்.

உலக சைவப் பேரவையின் அனைத்து மாநாடுகளிலும் பெரும்பாலும் பங்குபெறுவார். ஆரோக்கியமாக, ஆக்கூர்வமான குருத்துக்களை வெளியிடுவார். இவ்வாறு சைவசமய சிந்தனைகளை, செயற்பாடுகளை ஆற்றுப்படுத்தியவர்.

இவரது சீரிய பணிகள்கூடு, அவரது சைவசமய அறிவினுட்பம் கண்டு, உலக சைவ பேரவை கலீட்சர்ஸ் நடைபெற்ற உலக சைவப் போவையின் 11வது மாநாட்டில் அப்பெரியாகுக்கு “சிவ தொண்டன்” என்னும் விருது வழங்கி, அன்னாரை கெளா வித்தது. நான் வண்டன் சென்றிருந்த வேளையில், என்னையும் வாழ்

எனது நண்பன் ஆ. சிவபாத கந்தரம் அவர்களையும் தனது இல்லத்துக்கு விருந்தினராக அழைத்து, அவரும், அவரது துணைவியாரும் எனக்குப் பரிவுடன் தேநீர் விருந்து வழங்கியதை இன்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

அவ்வேளை, இன்று சைவசமயம் முகம் கொடுக்கும் சவால்களை, வரிசைப்படுத்திக் கூறி, சைவ சமயத்தின் தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும் என்ற எந்தன் உள்ளக் கிடக்கையை அவரிடம் சொன்னேன். எனது கருத்தினை அமைதியாக செவிமுடுத்த அவர், உலகாவியா ரீதியில் உலக செல்நெறிகளையும் கருத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும் என்று விளக்கினார்.

சிவலிங்க வழிபாட்டினைப் பற்றியும், சிறப்பினைப் பற்றியும் யான் குறிப்பிட்ட வேளை, “சிவலிங்க வழிபாடு மிகவும் தொண்டை வாய்ந்தது, ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ காலத்து, என் இன்றும் பலநாடுகளின் தொல்லியல் ஆய்வுகள் சிவலிங்க வழிபாடு பற்றிய சான்றுகளை நமக்குத் தருகின்றன” என்ற கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

நமக்கு பெருமகிழ்வாக இருந்தது. அதேவேளை இத்தனை மாண்புமிகு சைவத்தின் சீலத்தை அறியாமல், சிவவழிபாட்டைப் பேணாமல் சைவமக்கள் இங்கும் அங்கும் அலைந்து திரிகின்றார்களே என்று கவலையற்றேன்.

யான் தொகுத்து வெளியிட்ட “நந்திக் கொடியின் முக்கியத்துவமும், பெருமைகளும்” என்னும் நூலினுக்கு அவர் வழங்கிய அணிந்துரையில் அறிய கருத்துக்களை கூறி என்னைப் பாராட்டியமை நமது பணிக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது.

வேற்று நாட்டவர், வேற்று மொழியினைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர். வேற்று மதத்தவர் நமது சிவநெறிக்கு ஆற்றிய பணியினை சைவ உலகம் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறது.

சிவதாண்டன் வணக்கத்துக்குரிய புதை அலஸ்தேயர் மக்கிலாசன் 2007 ஆம் ஆண்டு குரிச்சில் நடைபெற்ற 11ஆவது உலக சைவ மாநாடில் கலந்துகிளாண்டார். அவருடன் டாக்டர் எஸ். சண்முகவல்லேவுஸ் (கன்டா), மூலிகை ஆதீன முதல்வர் டீ.ஏ.ஏ. சௌமகந்தரேஷ்க் குருமுரு முதல்வர் டீ.ஏ.ஏ. குமாரகவாம் தம்ரான் கவாமிகள். திரு. கந்தவளம் ஆக்ஷீயாராயும் மறுபடத்தில் அலஸ்தேயர் பார்யாருடன் நிறுப்பக்கையும் காணலாம்.

மாணவர் ஒன்

பெரியபுராணக் கணத்து அருளால் வீந்பெற்ற அழயார் தண்டியறகள்

சோழவள நாட்டில் சிறந்த ஊர் திரு ஆரூர். இவ்வூரில் பிறந்தவர் தண்டியடிகள். இவர் பிரஹியிலேயே குருடாக இருந்தார் என்றாலும் இவரது நெஞ்சம் செஞ்சடைப் பெருமானை நினைந்து நினைந்து அவரிடம் நிலைத்திருந்தது. அராணர் திருக்கோயில் சென்று அஞ்செழுத்தை ஒதி வழிப்படு வருவதை நானும் தவறாது இவர் மேற்கொண்டிருந்தார்.

இக்கோயிலின் மேற்குப் பக்கம் உள்ள திருக்குளம் இடம் கருங்கி ஆழம் இல்லாதிருந்தது. இதன் பக்கமெல்லாம் சமண மடங்கள் நிறைந்திருந்தன. இக்குளத்தை ஆழப்படுத்தி விரிவாக்க எண்ணினார் தண்டியடிகள். அதற்காக இவர் குளத்தினுள்ளே ஒரு தானும் கரைமீது ஒரு தானும் நட்டு இரண்டுக்கும் இடையே கமிற்றைக் கட்டினார். மன்னை வெட்டுவது; கட்டையிலே கூமந்து கமிற்றைப் பிடித்தவாறே கரைக்கு வருவது; கரையிலே அம் மன்னைக் கொட்டுவது; இவ்வாறு தண்டியடிகள் திருப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. என்னே இத் திருத்தொண்டின் சிறப்பு!

அங்கிருந்த சமணர் இவரது செயலைக்கண்டு பொறாமைகொண்டனர். தங்கள் இருப்பிடங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ என அஞ்சினர். அவர்கள் தண்டியடிகளிடம் வந்து, “இவ்வாறு மன்னை வெட்டித் தோண்டுவதால் கிறிய உயர்கள் இறந்து படும். இச் செயல் செய்ய வேண்டாம்” என்றனர். அதற்கு அடிகளார், “இது சிவபிரானுக்குச் செய்யும் தொண்டு இதனால் எவ்விழிக்கும் தீங்கு நேராது” என்றார்.

“இது கேட்ட சமணர் சீற்றறம் கொண்டவராய் ‘நாங்கள் அறிவுரை கூறுகிறோம். இதைக் கேட்க வேண்டுமோ! கண் பயனில்லாது போனது போல் காதும் பயனற்றுப் போயிற்றோ’” என்றனர்.

அடிகள் இதற்குப் பதிலாக, விழிபிருந்தும் குருட்களாய் செவியிருந்தும் செவிட்களாய் நீங்களே இருக்கிறீர்கள். எந்தை சிவனையன்றி என் விழிகள் வேறு எதையும் காணாது. இந் நுட்பம் உங்களுக்கு எங்கே விளங்கப் போகிறது? புற உலகையும் கானும் விழிகளை நான் பெற்றால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?” என்று கூறினார்.

சமணர்கள், “ஆப்படி உன் தெய்வ அருளால் நீ கண்களைப் பெற்றுவிட்டால் நாங்கள் இந்த ஊனை விட்டே போய்விடுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இதோடு மட்டுமன்றி அவர்கள் அடிகள் நட்டிருந்த தூணைப் பிடிங்கி எறிந்தார்கள். கயிற்றையும் மன் வெட்டியையும் பற்றியெடுத்து வீசினார்கள்.

தண்டியடிகள் நெஞ்சம் துன்பத்தால் நொந்தது. அவர் நேராகத் திருக்கோயில் சென்றார். இறைவரிடம் சமணர்கள் செய்த

அட்டுழியங்களை அறிவித்தார். தமக்கு அவர்களால் நேர்ந்த இழிவை நொந்து கூறினார். அவரை அருள் சூக்க வேண்டிக்கொண்டார். பின்னர் தாம் தங்கும் திருமடம் சென்று மிகக் துயர்த்தோடு துயில் கொண்டார்.

அன்றிவர அவரது கனவில் விடையேறிய பெருமான் தோன்றி, “கவலை கொள்ளறக். உன் தொண்டு செவ்வனே நடக்க, நீ விழிபெறவும் சமணர்கள் குருட்களாகவும் அருள் செய்வோம்” என்று அருளி மறைந்தார் அன்றே சோழ மன்னன் கனவிலும் இறையனார் வந்து, “நம் திருப்பணியைத் தண்டி செய்துள்ளான். இதற்குச் சமணர்கள் இடையூறு விளைவித்தனர். அவன் கருத்து மற்றுப் பெற நீ உதவுவாயாக!” என்று திருவாய் மலர்ந்தார். விழிப்புற்ற மன்னன் சிவபிரான் பேரருளை நினைந்து நினைந்து வியந்தான்.

மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் மன்னன் தண்டியடிகள் இருக்கை சென்று வணங்கி, தன் கனவைக் கூறி அவருக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை என்னவென்று வினாவினான். அடிகளார் நடந்த நிகழ்ச்சியை அறிவித்தார். மன்னன் சமணர்களை அழைத்துக் கேட்டான். அவர்கள், “தண்டி கண்பார்வை பெற்றால் நாங்கள் இவ்வுரை விட்டுப் போய் விடுகிறோம்” என்று தங்கள் பேச்சை அறிவித்தார்கள்.

அடிகள் தாம் திருப்பணி செய்து வந்த குளக்கரைக்கு வந்தார். மன்னனோடு சமணர்களும் அங்கே வந்தார்கள், மன்னன் அடிகளாரை நோக்கி, “சிவன் அருட் செவ்வரே, அவனருளால் கண் பெற்றிடுக!” என்று சொல்லவும் அடிகளார் “நான் பிறைகுடிய பெருமானுக்குத் தொண்டு செய்வது உண்மையோனால் எனக்கு அப்பெருமான் கண்வழங்குவாராக!” என்று சொல்லி அஞ்செழுத்து மந்திரத்தை ஒதிக்குளத்தில் இறங்கி நிரில் மூழ்கி எழுந்தார். எழுந்தவர் கண் பெற்றிருந்தார். அங்கு நின்ற சமணர்களோ கண்களை இழுந்து தத்தளித்தனர். அடிகளார் தமக்கு அருள் வழங்கிய ஆண்டவரின் கருணைப் பெருக்கை நினைந்து உள்ளம் உருகினார்.

சமணர்கள் தம் பேச்சை உறுதிப்படி அவ்வுரை விட்டு வெளியேறினார்கள். தண்டியடிகள் தமது திருப்பணியை எவ்வித இடையூறுமின்றி இனிதே முடித்தார். மன்னனும் அடிகளார் அடிபணிந்து வேண்டும் உதவிகள் செய்து கொடுத்தான். இறைவர் திருத்தொண்டைச் செய்து அடிகளார் இறுதியில் சிவனார் திருவடிநிழல் சேர்ந்தார்.

அடியார் வேண்டுதலுக்குச் செவி சாய்க்கும் இறைவர் பேரருளை இவ்வரவாறு விளக்குகிறது.

சைவசித்தாந்தத்தில் ஒழுக்கவியல்

கயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டு விளங்கும் ஒரு பேருண்மையில் நம்பிக்கை கொள்வது சமயம் எனக் கொண்டால் - இந்த நம்பிக்கை காரணமாக எழும் உணர்வானது மனிதனை அந்தப் பேருண்மையினை நாடிக் குறிப்பிட்ட சில செயல்களைச் செய்யும்படி தூண்டுகின்றது. புராதன வரலாற்றின்படி நோக்கினாற் சமயத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும், சமயத்திற்கும் அறத்திற்கும், நெருங்கிய தொடர்பிருத்தலை அவதானிக்கலாம். அற வழக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கு முன்னரோ, மக்கள் சமய நெறியினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது. மனிதனுக்குச் செய்யும் கடமைகளிலும், இறைவனுக்குச் செய்யும் கடமைகளிலும் பின்னர் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளிலிருந்து இவை புலனாகின்றன. மக்கட்குச் செய்யும் கடமைகள் இறைவனால் ஆணையிடப்பட்டவை எனக் கொண்டால், சமயதெறியும் அறதெறியும் இன்று வரை ஒரே கடமைகளையே தமிழ்த் தொண்டுள்ளன என்பது புலனாகும். “பலவகைச் சடங்குகளைச் செய்து பலியிட்டு வாழ்வதைவிட நேர்மையாக வாழ்வதும், கருணையை விரும்புவதுமே இறைவனுக்குப் பிடித்தமானவை” இது எபிரேய மகான்களின் (Hebrew) கூற்று, இதனையே சைவசித்தாந்தமும் “சைவம்” என்ற தனது பெயரின் ஆரம்பத்திலே கொண்டிருப்பது இவ்வுண்மையினை எடுத்துக்காட்டும்.

உதாரணமாக: உணவுப் பாகுபாட்டினைக் கொண்டு ஒருவரைச் சுட்டும்போதும், பொதுவாக சைவம், அசைவம் என்ற பகுப்பு அங்கு உணர்த்தப்படுகின்றது. கொல்லாமை அல்லது புலால் உண்ணாமை என்கின்ற அறத்தை வற்புறுத்துவதனையே தனது பிரதான ஒழுக்கக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது சைவசித்தாந்தம் என்பது இதிலிருந்து பெறப்படும். இதன்வழி அன்பு, இரக்கம், கருணை, ஜீவகாருண்யம், அகிம்சை, ஆன்மனேயம் என்ற நல்லொழுக்கப் பண்புகளைச் சமூகத்தில் வளர்ப்பதனையே அடிப்படையாகக் கொண்டது சைவசித்தாந்தம் என்பதனால், அதன் சமயதெறி சைவம் எனவும், சைவம் சிவசம்பந்தமுடையதனாற் சிந்தாந்தத்தின் முழுவதும் சிவம் எனவும், அன்பே சிவமாதலாற் சைவம் அன்பு மதம் எனவும்

திருமந்திரம் வகுத்துக் காட்டியது. பக்ககளின் துயரம் தாளாது சித்தரான திருமூலர் “அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார், அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிவிலார்” எனக் கலையிர்களிலும் ஜீவகாருண்யத்தை வெரிப்படுத்தினார். சிவனை “அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” என்றார் மாணிக்கவாசகர்.

சமயம் என்ற நிலையிலே நோக்கினால், மேலை நாட்டறிஞர் சிலர் சமயம் என்பதனை விளக்குமிடத்து சமயம் என்பது உணர்வினால் உந்தப்பட்ட அறம் என விளக்கியிருப்பதனை மத்யூ ஆர்னால்ட் என்பவரது நூலிலே காணலாம். இது ஆய்ந்தறிய முடியாத பேரிரகசிய உணர்வு எனப்பட்டது. இதனை ஓட்டோ (Otto) என்பார் “நுமினஸ்” (Numinoid) எனக்குறிப்பிடுவர். அதாவது அதன் பொருள் “தூய்மையின் சன்னிதி” முன்தோன்றும் பக்தி உணர்வு எனப்பட்டது. ஆதிகால மக்களின் கருதுப்படி இத்தூய்மையின் கண் அறத்தூய்மையும் அடங்கும் என்பர் De Burgh என்ற அறிஞர். எனவே, சமயம் என்ற விடத்து நடத்தையையும், அறிவையும் பரந்த முறையிலே குறிப்பது முக்கியமானதாக அங்கு இடம்பெறுகின்றது. இந்த அறிவைப்பெறவே “ஒழுக்கம்” என்ற பெயரிலே சில செயல்களைப் பின்பற்றுகிறோம் என்பது டிபேர்க் என்பாரின் விளக்கமாகும். ஆனால், அறத்தை இவ்வாறு கருதுவது கடினமானது. சமயத்திலே அறிவு என்பது நந்தருமங்களைச் செய்வதற்குத் தேவையான ஒரு கருவியாகவே ஒரோரிடத்திற் பொருள் கொள்ளப்படும். எனெனில், மேலான அறிவு படைத்த எவரும் விடுதலையடையலாம் எனக் கொள்வோமானால் ஒழுக்கவியற் கோட்பாட்டுக்கே அர்த்தமில்லாம் போய்விடும். காரணம், அறிவாளிகள் பலரில் அயோக்கியர்களும் இருக்கக்கூடும். எனவேதான் சித்தாந்தம் ஞானமுடையார்க்கே இறுதி விடுதலை சாத்தியம் என்ற முடிவிலும்கூட, அந்த ஞானமாகிய பேரறிவானது ஒழுக்க நெறிகளின் வாயிலாகவே அடையப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதனைத் தனது ஒழுக்கவியற் கோட்பாடுகளிலே வற்புறுத்தியிருக்கின்றது.

கலாநிதி திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் அவர்கள் எழுதிய இந்துமரபில் வர்ணத்துறையும் சைவசித்தாந்த ஒழுக்களியலும் நூலிலிருந்து

எப்படியாவது வேண்டுவது

என் வயலுக்கு மழை பொழிய வேண்டும் என்று வேண்டுவதைவிட உலகமெல்லாம் மழை பொழிய வேண்டும் என்று வேண்டுவது நல்லது. உலகமெல்லாம் மழை பொழிந்தால் அது நம் வயலையும் வந்து சேரும். அதுபோல “ஆண்டவனே! உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் ஒன்புற வேண்டும் என்று வேண்டுவதுதான் நல்லது. உலகத்திலுள்ள உயிர்களும் ஒன்புற வேண்டும் என்று வேண்டுவதுதான் நல்லது. உலகத்திலுள்ள உயிர்களில் நாமும் ஒருவர் தானே?

இந்து ஒளி (காலாண்டிதழ்)

இந்து சமய அறிவை மேம்படுத்தும் வகையில் அமைந்த கட்டுரைகள் கவிதைகள், ஆஸ்மீக புராணக்கதைகள் உட்பட பல பயனுள்ள அம்சங்களுடன் மாமன்றத்தின் காலாண்டிதழூக் கடந்த பதினாறு வருடங்களாக தொடர்ந்து வெளிவருகிறது.

பிரதி ஒன்றின் விலை	- ரூபா 50.00
வருடாந்த சந்தா	- ரூபா 200.00
தபார் செலவு	- ரூபா 100.00

(நான்கு இதழ்களுக்கு)

வருடச் சந்தா செலுத்தி இந்து ஒளி சஞ்சிகையை தபால் மூலமாக பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு வருடத்திற்குரிய நான்கு வெளியீடுகளுக்கான (50/-x4) 200 ரூபா பணத்துடன் தபார்செலவுக்கான மேலதிக கட்டணமாக 100ரூபாவையும் கேர்த்து 300/- ரூபாவுக்கான காசோலையை அனுப்பி வைக்கலாம். காசோலையில் பணம் பெறுபவர் பெயர் என்பதில் ALL CEYLON HINDU CONGRESS என எழுத வேண்டும். அதே வேளை எதாவது ஒரு இலங்கை வங்கிக் கிளையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் இலங்கை வங்கிக் கணக்கு இலக்கமான 003268512க்கு வைப்புச் செய்தும் இந்து ஒளியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பணம் பெறுபவர் என்ற இடத்தில் ALL CEYLON HINDU CONGRESS என எழுத மறவாதிர்கள். வங்கி மூலமாக பணம் அனுப்பவோர், வங்கியில் பணம் வைப்புச் செய்த பற்றுச் சீட்டின் பிரதியொன்றினை உங்கள் பெயர் முகவரியிடன் அனுப்பிவையுங்கள்.

பொதுச் செயலாளர்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை

கொழும்பு 02

எமது தொலைபேசி இலக்கம் 0112434990

வீரன் கத்திவேலன்

புலவர் சூ. குகதேவன்

கொல்லங்கலட்டி, தெல்லிப்பழை.

இறுபு டைக்கும் நிகரென வழகு
தருமுயர் கதிரமலை
வேறுள படைகள் யாவையும் வெல்லும்
வேலவன் உறையும் மலை
சூறுபட வேல் ஏற்ந்தவன் குன்றமர்
சுந்தர வழிவேலன்
நறுமலர் கடம்ப மாலைத ரித்தவன்
நமையாள் உமைபாலன்
ஊறுகள் நீக்கி எம்மைய நுதினம்
காக்கும் கைவடிவேல்
பேறுகள் நல்கும் பெருமை தருமுயர்
மெளன பூசையிலை
வீறுகொள் விழுதி மலையிடத் தொளிரும்
வீரன் கத்திவேலன்

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2010

நல்லைக்குமரன் கீர்த்தனை

செ. சுஞ்சநாதன் B.A
யா/ கோப்பாம் தெற்கு, கந்தவேள் த. க. பாடசாலை

இராகம் : சிந்து பைரவி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஹல்லைக்குமரன் அடி பணிந்தால்
நானும் வினைகள் நீங்கிடுமே
வள்ளல் குகளின் பெயர் மொழிந்தால்
வாழ்வில் நலங்கள் ஒங்கிடுமே

(நல்லை....)

அங்குபல்லவி

எல்லை இல்லாத அவன் புகழை
என்றும் போற்றி இசைத்திடுவோம்
தொல்லை இல்லாத நிலை பெறவே
தொடர்ந்தும் நாங்கள் தொழுதிடுவோம் (நல்லை....)

சுரணம்

காலையில் பூக்கள் பறித்திடுவாய் - அவன்
கழுத்தினில் சரங்கள் நிறைத்திடுவாய்
வேலனின் பாக்கள் படித்திடுவாய் - எந்த
வேளையும் அவனை நினைத்திடுவாய் (நல்லை....)

மாங்கனிக் கன்று மனம் விழுந்தாய் - இந்த
மாநிலம் தனையே நீ அளந்தாய்
ஏங்கிடும் அடியார்க் கருள் புரியாய் - எந்த
ஏழையும் வாழ்ந்திட வழி கொடுப்பாய் (நல்லை....)

ஷங்காரப் பொருளை நீ உரைத்தாய் - இங்கு
நாம்காண வழிகள் பல கொடுப்பாய்
நீங்காத பொருளாய் நீ இருந்தே - என்றும்
நிலையான பேரின்பம் நீ தருவாய் (நல்லை....)

குரனின் உடலை நீ கிழித்தாய் - அந்த

தேவின் துயரை நீ துடைத்தாய்
வேண்டிடும் வரங்கள் நீ கொடுப்பாய் - என்றும்
வேதனை இல்லா வாழ்வளிப்பாய் (நல்லை....)

அறுமுகன் என்றே பெயர் எடுத்தாய் - அந்த

அறுபடை வீட்டில் குடி இருப்பாய்
சிறுதுயர் ஒன்றே ஆளாலும் - என்றும்
உறுதுணை ஆகவே நீ இருப்பாய் (நல்லை....)

வள்ளி தெய்வானையை நீ மண்ந்தாய் - இந்த

வையகம் தனிலே நீ அமாந்தாய்
புள்ளி மயில் மீது வலம் வருவாய் - இந்தப்
புவனங்கள் யாவையும் ஆண்டிடுவாய். (நல்லை....)

நன்றி - நல்லைக்குமரன் மலர் 2010

ஆஜைகாலாக ஆகாலாக ஆகாலாக ஆகாலாக ஆகாலாக ஆகாலாக

நோதிமலானைவிடுதீ நன்கொடைகள்

இருந்தமலானை மாணவர் விடுதிக்கு சமைத்த உணவு, உப உணவுப் பொருட்கள், பால்மா, உடுப்பு வகைகள், மருந்துவகைகள், விடுதிக்குரிய பாவளனப் பொருட்கள், மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள், போன்றவற்றை அன்பளிப்பாக வழங்கியவர்களது விபரம்.

மே 2012

1. திருமதி ஐ. ஜின்கோ சாந்தி - வெள்ளவத்தை
2. திரு. என். கிருபானந்தலூர்த்தி - வெள்ளவத்தை
3. விழிணுகோயில் - தெஹிவகை
4. சாபி சமிர்த்தி
5. முத்துக்கிருஷ்ண சுவாமி மிஷன்
6. திருமதி கிருஷ்ணவள்ளி - வெள்ளவத்தை
7. திரு. நீலகண்டன் விக்கிராஜா - வெள்ளவத்தை
8. திரு. திருமதி ரவிகுமார் - கல்கிசை
9. திருமதி கே. எம். உமா - கொழும்பு - 5

ஜூன் 2012

1. திரு. ஜி. நட்ராஜா கொழும்பு - 15
2. திரு. ரி. கணேசராஜா - இருந்தமலானை.
3. விழிணுகோயில் - தெஹிவகை
4. சாபி சமிர்த்தி
5. முத்துக்கிருஷ்ண சுவாமி மிஷன்
6. திரு. வைத்தீஸ்வரன் - தெஹிவகை
7. திருமதி செல்வராஜா - வெள்ளவத்தை
8. திருமதி ராதா விக்னேஸ்வரன்

ஐங்கூடு 2012

1. திருமதி A. கமிலாசுபின்கள் - கொழும்பு 3
2. திருமதி R. விக்னேஸ்வரன் - கொழும்பு 8
3. திரு. S. கிருபானந்தலூர்த்தி - கொழும்பு 6
4. திரு. சிவராஜன் - கொழும்பு - 6
5. விழிணுகோயில் - தெஹிவகை
6. சாபிசமிர்த்தி
7. முத்துக்கிருஷ்ண சுவாமி மிஷன்
8. திரு. விமலராஜா - கொழும்பு 5
9. கொழும்பு பல்கலைக்கழக மாணவ, மாணவியர்
10. செல்வி கிருஷ்ணவள்ளி கொழும்பு 6

17	திரு & திருமதி. முகுந்தாதேவி	20, 000
18	செல்வி. இந்துமதி வரதராஜா	18, 000
19	மனித நேய நிதியம்	220, 000
20	திருமதி. சுரேக்கா நீலன்	20, 000
21	திருமதி. நபினாம்பிகை	20, 000
22	எ.வி. நவரட்னம்	20, 000
23	செல்வி. ஜீவிடா	12, 500
24	திருமதி. சரள்வதி	5, 000
25	திருமதி. ஜெயதேவி கிருஷ்ணசாமி	20, 000
26	திரு.என். குலசபாநாதன்	5, 000
27	திருமதி. ஜெயசந்திரன் ருஷானி	20, 000
28	திரு.கே. சிவானந்தன்	20, 000
29	திரு & திருமதி. பிரேர்மராஜ் நிலுஜி மொத்தம்	20, 000
		1 288, 500

2012 ஜூன்

01	சி.கே. சகாதேவன்	5, 000
02	திருமதி.எஸ். நீலன்	5, 000
03	திருமதி.ஏ. ராமந்திரன்	20, 000
04	திரு & திருமதி. மோகனா சங்கர்	17, 500
05	திருமதி. கோகள் சிவான்தன்	20, 000
06	திரு.எஸ். திருக்குமரன்	20, 000
07	எஸ். ராமசந்திரன்	3, 000
08	கமலநாதன் கஜன்	25, 000
09	Dr.எஸ். மகேந்திரன்	55, 000
10	திரு.எஸ். செல்வரட்னம்	50, 000
11	என். விக்னராஜா	25, 000
12	திருமதி. லலிதா நந்தகுமார்	20, 000
13	எஸ். குலசபாநாதன்	5, 000
14	திரு & திருமதி. ஜெயல்வர்	20, 000
15	திரு.எஸ். சொர்னலிங்கம்	20, 000
16	திரு.வி. செல்லையா	20, 000
17	திரு.எஸ். சடாச்சுரம் மொத்தம்	17, 500
		348, 500

2012 ஜூலை

01	திருமதி. காயத்திரி ஜீவானந்தம்	15, 000
02	திருமதி.வி. துரைசெல்வன்	20, 000
03	திரு. சயன் ஞாநாதா	20, 000
04	திரு. மஹிதன்	20, 000
05	திரு. சி.கே. சகாதேவன்	5, 000
06	திரு. கே. விமலராஜா	20, 000
07	செல்வி. தமயந்தி சோமஸ்கந்தன்	266, 160
08	திரு. ஜி. சந்திரகுமார்	15, 000
09	திரு & திருமதி. நிவாந்தகுமார்	20, 000
10	திருமதி. ராமசந்திரன்	20, 000
11	திரு. ராமசந்திரன்	3, 000
12	திரு & திருமதி. சிவசண்முகநாதன்	15, 000
13	திருமதி.எஸ். சரோஜினி & திலகம்	13, 500
14	திரு. பாலகிருஷ்ணன்	20, 000
15	டாக்டர். சுவாமியா	20, 000
16	திரு. எஸ். திலீபன்	20, 000
17	தெய்வனாயகி சிவசோதி	10, 000
18	திரு. இலகுபிள்ளை செல்லையா	20, 000
19	திரு. யோகநாத்	20, 000
20	திரு. எஸ். குலசபாநாதன் மொத்தம்	5, 000
		567, 660

இருந்தமலானை மாணவர் விடுதிக்கான நன்கொடை

2012 மே

01	நிஷ்டிகா சுதாகரன்	20, 000
02	சி. கே. சகாதேவன்	5, 000
03	திரு. வி. கணேசானந்தன்	20, 000
04	திருமதி.வி. சபாரட்னம்	20, 000
05	பிரசன்ன ரூபன்	20, 000
06	டபில்யூ.எஸ். செந்தில்நாதன்	20, 000
07	திரு. ராமசந்திரன்	3, 000
08	கே. சுந்தரவிங்கம்	20, 000
09	எஸ். டி. செந்தில்குமார்	20, 000
10	கே. கீதா	20, 000
11	திரு. என். உதயன்	20, 000
12	மனித நேய நிதியம்	600, 000
13	செல்வி. மாலினி சர்வேஸ்வரன்	30, 000
14	திரு.செந்தாரன் & பைரவி	20, 000
15	திரு. பராஜாசங்கம்	10, 000
16	செல்வி. ஸ்ரீரஞ்சினி	20, 000

மாமன்றத்திலிருந்து....

நகுலநாதம் மலர் வெளியீடு

சுற்றிர பிரசித்திப் பெற்ற கீர்மலை நகுலேஸ்வர ஆலயத்தின் கும்பாபிழேகத்தை முன்னிட்டு 'நகுலநாதம்' என்ற நூலினை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வெளியீட்டு உதவியது. இதற்காக நூலின் 100 பிரதிகள் இந்து மாமன்றத்திற்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. இதனை தேவையான அங்கத்துவ சங்கங்கள் தமது நூல் நிலையங்களில் வைத்துப் பேணுவதற்காக பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்தியாவிலிருந்து தலைமன்னார் திரும்பிய அகதிகளுக்காக தலைமன்னாரில் கிணறு, மலசல கூடம் உட்பட ஜந்து வீடுகள் நிர்மாணம்.

இந்தியாவிலிருந்து மன்னார் திரும்பியுள்ள அகதிகளுக்காக தலைமன்னாரில் ஜந்து தற்காலிக வீடுகள் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ஏற்கனவே ரூபா. 197,950/= வழங்கியுள்ளது. இது தொடர்பாக கருத்துத்தெரிவித்த பேரவை உறுப்பினர் திரு.க. செல்வராஜா 5 வீடுகளும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இந்த 5 வீடுகளுக்கும்

தலா ரூபா 30.000/= மதிப்பீட்டில் 5 கிணறுகள்

தலா ரூபா 35.000/= மதிப்பீட்டில் 5 மலசலகூடங்களும் கட்டப் படுகின்றது எனவும் கூறினார். கிணறு மற்றும் மலசல கூடங்களுக்காக பின்வரும் பங்களிப்புக்கள் கிடைக்கப்பெற்றன.

மாமன்றத் தலைவர் திரு.வி. கயிலாசபிள்ளை	ரூபா 65.000/=
பொதுச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன்	ரூபா 65.000/=
திரு.ச. திருஞானசம்பந்தர்	ரூபா 65.000/=
உறுப்பினர் திருமதி P. ரோஜமனோக்ரி	ரூபா 65.000/=
திரு.ஏ. நாகதேவன்	ரூபா 30.000/=
சிவார்ஜி. க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்	ரூபா 30.000/=

சுக்களைமுற்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினருக்கான வைத்திய உதவி

மட்டக்களப்பு கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலய ஆண்மீகத் தொண்டர் மடத்தைச் சேர்ந்த எமது நீண்டகால முகாமைப் பேரவை உறுப்பினரான திரு.கா. பேரின்பம் அவர்களின் வேண்டுதலுக்கு அமைய அவரது முதுநிலை, நீண்டகால உறுப்பினர் மற்றும் நிதிநிலை என்பவற்றைக் கருத்திற்காண்டு அவரது சுத்திரசிகிச்சைக்காக (Bypass Surgery) ரூபா. 200.000/= மாமன்றத்தால் வழங்கப்பட்டது.

இளைப்பாறிய நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களின் நூல் வெளியீடு

இளைப்பாறிய நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களின் பேருநரைகள் அடங்கிய இந்து சமய சிந்தனைகள் மற்றும் அதன் ஆங்கிலப் பிரதியான 'Some Thoughts on

Hinduism' ஆகிய நூல்களையும் கலாநிதி குமாரசுவாயி சோமசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய 'சைவநற்சிந்தனைகள்' என்ற நூலையும் மிகவிரைவில் அச்சுப் பதித்து வெளியிட இந்து மாமன்றத்தால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றது.

அச்சுவேலி குமாரசுவாயிக்குருக்களின் நூல் வெளியீடும்

காலம் சென்ற அச்சுவேலி குமாரசுவாயிக்குருக்கள் இயற்றிய 'சைவசமய புண்ணியகாலம்' எனும் நூலை வெளியீடு வதற்கும் அன்னாரூக்கு நினைவு முத்திரை வெளியிடுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென அன்னாரது பேரனும் எமது பேரவை உறுப்பினருமாகிய சிவார்ஜி. வைத்தீஸ்வரக்குருக்களின் வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டு நூல் வெளியிடப்பட்டது. நினைவு முத்திரை வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கத்துவ சங்கங்கள் மூலம் சிவதொண்டர் அவர்களுக்குப்படுத்தல்.

சிவதொண்டர் அவரியை எமது உறுப்பினர் சங்கங்கள் தத்தமது இடங்களில் ஒழுங்குப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அவற்றிற்கான கைநால்கள், சால்வை, சல்வார் என்பன இந்து மாமன்றத்தால் உறுப்பினர் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும். சிவதொண்டர் அவரிமூலம் நடாத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒவ்வொரு சங்கங்களுக்கும் ஒரு குழு அமைத்து அதன் விதப்புறையுடன் இந்து மாமன்றத்தின் அனுமதி பெற்று நடத்தல் வேண்டும். நிகழ்ச்சிக்கான ஒரு பகுதி அனுசரணையை இந்து மாமன்றம் வழங்கும்.

"இந்து நாகரிகம்" நூலை மீளாய்வு செய்து பதியிடுதல்.

இந்து நாகரிகம் என்னும் நூல் மீளாய்வு செய்வதற்காக யாழ்ப்பல்கலைக் கழக இந்து நாகரிகத்துறையுடன் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கான நன்கொடை.

மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்தின் கோரிக்கைக்கு இணங்க இந்து சமய கலாசார நூலக கட்டி திருத்தத்திற்காக முதற்கட்ட உதவியாக ரூபா. 500.000/= வழங்கப்பட்டது.

மூல்கலைத்தீவு மாவட்டத்தில் சிவதொண்டர் அவரியை உருவாக்குதல்

வன்னிப்பகுதியில் குறிப்பாக மூல்கலைத்தீவு மாவட்டத்தில் விருந்து வாழ உதவிகோரும் பெரும்தொகையான வின்னாபங்கள் வந்த வண்ணமுள்ளன. இதனை சீராக நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அம் மாவட்டத்திலுள்ள புத்தி ஜிவிகளை குறிப்பாக பாடசாலை அதிபர்களை கலந்தாலோசித்து ஒரு 'சிவ தொண்டர் அவரியை' உருவாக்கி அதன்மூலம் வாழ்வாதார உதவி வின்னாபங்களை பரிசீலனை செய்து உதவ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மன்னார் இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தின் கணவிப்பிற்கிக்கு நிதி உதவி

மன்னார் இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கணவிப்பிற்கிக்காக ரூபா.150,000/= வழங்கப்பட்டது.

நுதிய அங்கத்துவ சங்கங்களை கிளைத்தல்.

பின்வரும் சங்கங்கள் நடப்பு ஒன்றில் எமது உறுப்பினர் சங்கங்களாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

01. கல்யாணவேலவர் ஆலயத்திற்குப்பணிச்சபை முள்ளிய வளை மூல்வைத்தீவு.
02. அருள்மிகு ஸீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம் மாத்தளை.

விளக்கமறியல் கைதிகளுக்கு ஆடி அமாவாசை விரதத்தை முன்னிட்டு சமைத்த உணவும் ஏனைய யொருட்களும் வழங்கல்.

கொழும்பு புதிய மகசின் சிறைச்சாலை மற்றும் கொழும்பு விளக்கமறியல் சிறைச்சாலைகளில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்து சிறைக்கைத்தீகள் ஆடி அமாவாசை விரதத்தினை அனுஷ்டிக்கும் முகமாக 18.07.2012 அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் உணவுப் பொதிகள், பூஜை வழிபாட்டுக்கான பொருட்கள், சமயசஞ்சிகைகள், சிவவழிபாட்டுமலர் என்பவற்றை வழங்கியது. ஆடி அமாவாசை என்பது பிதிர்க்கடன் நிறை வேற்றுதற்குரிய நாள். தந்தையை மிழந்தோர் சிரத்தையோடு சிரார்த்தம், விரதம் என்பவற்றை இறந்த முன்னோர்கள் மற்றும் நீத்தார் ஆகியோரை மனதில் இருத்தி மேற்கொள்ளும் விரதம். தீனால் இறந்த ஆண்மாக்கள் பாசங்களின்றும் நீங்கி சிவத்துவம் அடைய வழிபிறக்கும். அந்த மேன்மையை தமிழ்ச் சிறைக்கைத்தீகளும் அடைய அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் அனுமதியைப் பெற்று உணவுப் பொதிகளை வழங்கியது. இந்து மதத்தவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற இந்த விரதத்தினை சிறைகளில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசியற் கைதிகளும் அனுஷ்டித்தனர். தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் 125 கைதிகளுக்கு உணவுப் பொதிகளை வழங்குவதற்கு அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற சமூக நலன் குழு நடவடிக்கை எடுத்தது.

குருநாகல் மாவட்ட இந்து தமிழ் மகா வித்தியாலய மாணவர்களுக்கான போக்குவரத்து ஒழுங்குகள்

குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரே ஒரு தமிழ் மகாவித்தியாலயமான 'இந்து தமிழ் மகா வித்தியாலய' தமிழ் மாணவர்கள் அநேகமானோர் மாவத்தகம என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ்ளளவர்களாகவிருப்பதால் விவர்கள் அங்கிருந்து பாடசாலைக்கு வருவதில் பலசிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள் விவர்களது போக்குவரத்துக்காக மாவத்தகமவுக்கும் பாடசாலைக்கும் இடையில் வாகனம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு அந்தகாக மாதாந்தம் ரூ.6,000/= கொடுப்பனவு செய்யப்படுகிறது

நல்லை ஆதீனக் கட்டப்பதில் பால்காய்ச்சும் நிகழ்வு
நல்லூர் ஆதீனத்திற்கான புதிய கட்டடவேலைகள் துரிதகெடியில் நடைபெறுகின்றது. தின் கீழ்த்தள வேலைகள் முடிவுற்று 15.07.2012ந் திங்கள் நாயிற்றுக்கிழமை பால்காய்ச்சி பிரவேசம் செய்யும் நிகழ்வு நடைபெற்றது.

சமய விவகாரக்குழு

சமய விவகாரக்குழுவின் தலைவர் பதவியிலிருந்து திரு.க. ஜிக்ரீசன் அவர்கள் விலகியுள்ளதால் புதிய தலைவராக கலாநிதி குமாரசுவாமி. சோமசுந்தரம் அவர்களும் அதன் செயலாளராக திரு. T.S. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சைவ வித்தகர் பட்டப்படிப்பு நெறி

அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற யாழ் இந்துமாமன்ற பிராந்திய நிலையத்தில் சைவ வித்தகர் பட்டப்படிப்பு கிரண்டாம் தொகுதி கற்கை நெறி ஆரம்பமாகின்றது. இக் கற்றைநெறி இந்நாட்டில் சைவசமயப் பிரசாரகர்களையும் சமயத் தலைவர்களையும் உருவாக்கும் நோக்கோடு கடந்த வருடம் ஆரம்பமானது. சைவவித்தகர் கற்றைநெறி முழுநேரப் பட்டப்படிப்பாக இடம்பெற்று வருகின்றது. முதல் தொகுதி மாணவர்கள் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறியுள்ளனர். ஒருவருடகால இப் பயிற்சியின் போது அறிவும் அனுபவமும் ஆற்றலுமிக்க பல்துறைசார் அறிஞர்களால் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது. இரண்டாம் தொகுதி மாணவர்களுக்கான பயிற்சி நெறி விரைவில் ஆரம்பமாக இருக்கிறது.

கீரிமலையில் மடம் நிர்மாணியதற்கு

அகில திலங்கை தீந்து மாமன்றம் வேண்டுகோள்

கீரிமலையில் பத்து அறைகளுடன் அன்னதான மண்டபமும் சேர்ந்த மடம் ஒன்றினை சிவபூரி அற நீதியத்தின் காணியில் நிர்மாணிக்க அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் நீதி ஆதரவு தந்து நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. ஒவ்வொரு அறை நிர்மாணியுக்கும் தலா ரூ. 15 இலட்சம் வீதம் மொத்தமாக ரூ.150 இலட்சம் தேவையாகவுள்ளது. இதனை அமைப்பதன் மூலம் நிதிர்க்கடன்கள் உட்பட விசேட தீந்து மக்கள் வந்து தங்கி அன்னதானத்திலும் பங்கு கொண்டு செல்ல வசதியாக இருக்கும்.

இப்புனித பணிக்கு ஏற்கனவே இந்துப் பெருமக்கள் வழங்கிய நிதியைக் கொண்டு வேலைகள் ஆரம்பமாகி விட்டன. மேற்கொண்டு நீதி உதவி தேவைப்படுவதால் ரூ 15 இலட்சம் நண்கொடை தந்து தங்கள் மறைந்த குடும்ப அங்கத்தவரின் பெயரால் ஒர் அறையை நிர்மாணிக்க உதவலாம். ஒவ்வொரு அவர்களின் மறைந்த குடும்ப அங்கத்தவரின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட புகைப்படம் பொருத்தப்பட்டு நிலையாக சின்னமாகப் பராமரிக்கப்படும்.

ரூ 5 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நன்கொடையாளர்களின் பெயர், வியாங்கள் மண்டபத்தில் பொருத்தப்படும் நிலையாப் பலகையில் பெயர், விலாசம், மின்னஞ்சல் போன்ற வியாங்கள் பொறிக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படும். இந்த அறிய பணிக்கு உதவுமாறு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இலங்கையிலும், வெளி நாடுகளிலும் வாழும் இந்து பெருமக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கீர்த்து.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அலுசாலையூட்டன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கமன் கண்டி மலை மேல் முருகன் ஆஸயத்தின் கட்ட வேலைகள் தூரிதமாக நடைபெறுகின்றன.

நல்லை ஆதீன கட்ட கீழ்த்தள வேலைகள் நிறைவெப்பற்று பால்காய்ச்சி மிரவேசம் இடம்பெற்று அடுத்தகட்ட கட்ட வேலைகள் ஆரம்பமாகியுள்ளது. (15.07.2012)

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற யாழ்பணி மனையில் அருள் பாலித்து கொண்டிருக்கும் முா சிவகாமி அம்பாள் சமேத முா நட்ராஜப் பெருமானின் அழகுத்தோற்றும்.

மஹர சிவைஶ்சாலையில் ஒருக்கும் ஆண் தமிழ் அரசியல் கைதிகளுக்கு உடுத்திகள், பற்பதை, பற்துரிகை, பால்மா என்பவற்றை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் அன்றையில் வழங்கியது. பொருட்களை கையளித்த பின்னர் சிவைஶ்சாலை முன்பாக சலுக நலன் குழு அங்கத்தவர்கள் A. ஜெயானந்தன் D. கிரிதுரன் உடை இணைப்பாளர் மயில்வாகனம் சர்வானந்த ஆகியோர் நிற்பகுத காணாமோம்

**சைவப்பெரியார் அமரர் கே. நமசிவாயம் அவர்களின் நூற்றாண்டு ஜனன தன நிகழ்வுகளும்
இந்துகூடல் சுறப்பு வெளியீடும் 23.06.2012**

மாமன்றத்தில் விழிவிழுக்கும் ஸிவகாமி அம்பாள் சமீத
முரி நுட்ராஜப் பெருமானுக்கு தொராதனை இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

இரும்மாலை
சக்தி இல்லம்பிள்ளைகளின் இறைவனைக்கம்

சைவப்பெரியார் இ. நமசிவாயம் அவர்களின் நிழப்பாத்தையும், சிறப்பிழிவுந்தினராகக் கலந்துகொண்ட இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் நினைக்களைப் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்கள் மங்கல விளக்கேற்றுவதனையும் காணலாம்.

சிறப்பிழிவுந்தினர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன்
அவர்களுக்கு விடுதிக் குழுச் செயலாளர்
திருமதி அ. கமிளாசலையின்னா அவர்கள் பொன்னாடை
போர்த்தி கெளரவிப்பதையும் அருசில்
பொதுச் செயலாளர் கந்தநாயா நீலகண்ணன் அவர்கள்
நற்பதையும் காணலாம்.

சைவப் பெரியார் இ. நமசிவாயம் அவர்களின்
நிழப்பாத்திற்கு மாமன்ற பொதுச் செயலாளர்
மார்மயலை அணிவிப்பதையும் அருசில்
மாமன்றப் பிரத்த தலைவர் மா. தவ்யோகராஜா
அவர்கள் நிற்பதையும் காணலாம்.

சைவப்பெரியார் இ. நமசிவாயம் அவர்களின்
நினைவாக நினைவுப்பெருமரபாற்றிய
வரலாற்று ஆய்வாளர் என். கே. எஸ். திருச்சிவல்லம்
அவர்களுக்கு மாமன்றத் தலைவர் மாதிரையார்
வி. கமிளாசலையின்னா அவர்கள்
பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிக்கும் காட்சி.

நல்லூர் கந்தனின்
ஶகோற்சவ நிகழ்வுகள்...

